25-07 ΟΡΘΡΟΣ

† Η κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου (†408-410) καὶ † Εὐπραξίας (†413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει εʹ Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἦχος δ΄ Δι

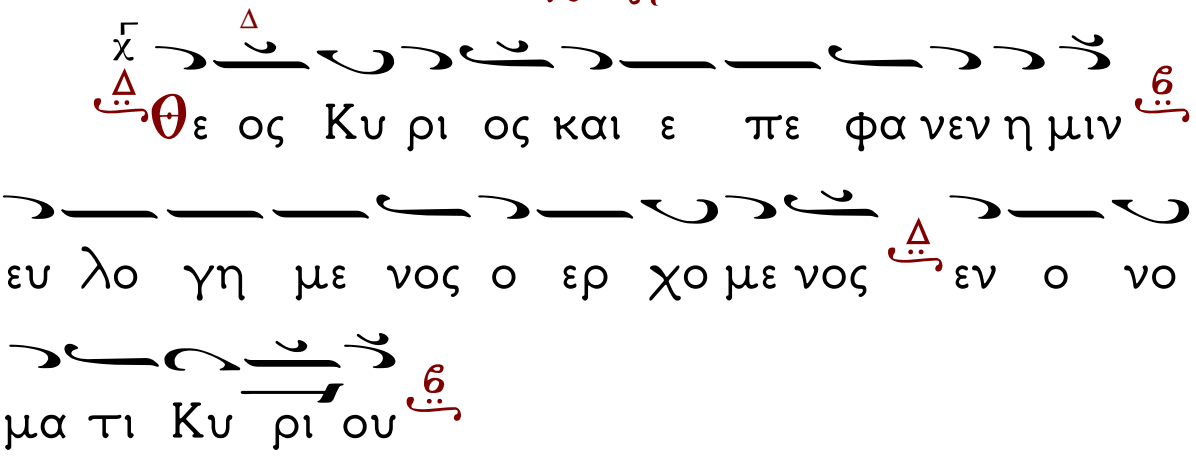

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

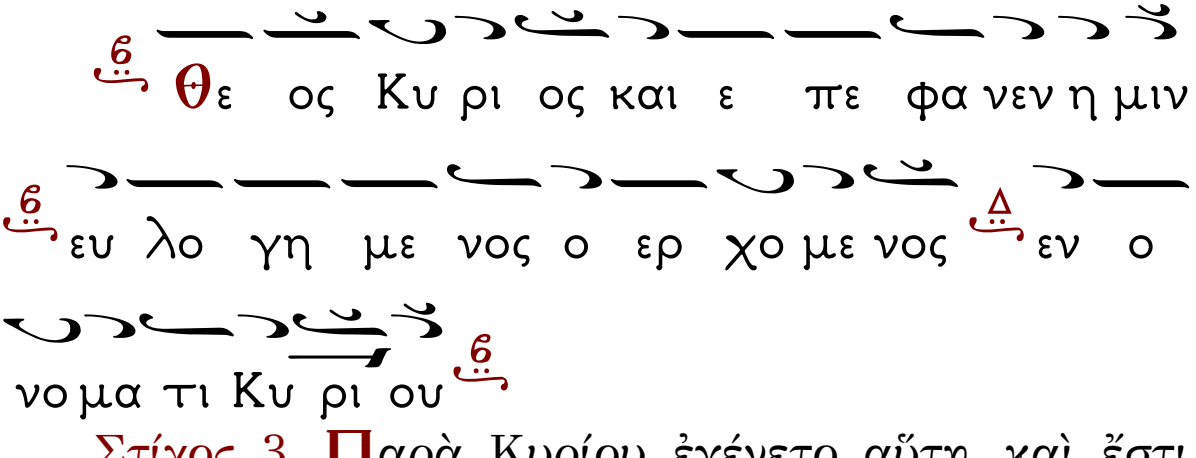

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἁγίας. Ταχὺ προκατάλαβε.
Ἦχος δ΄ Δι

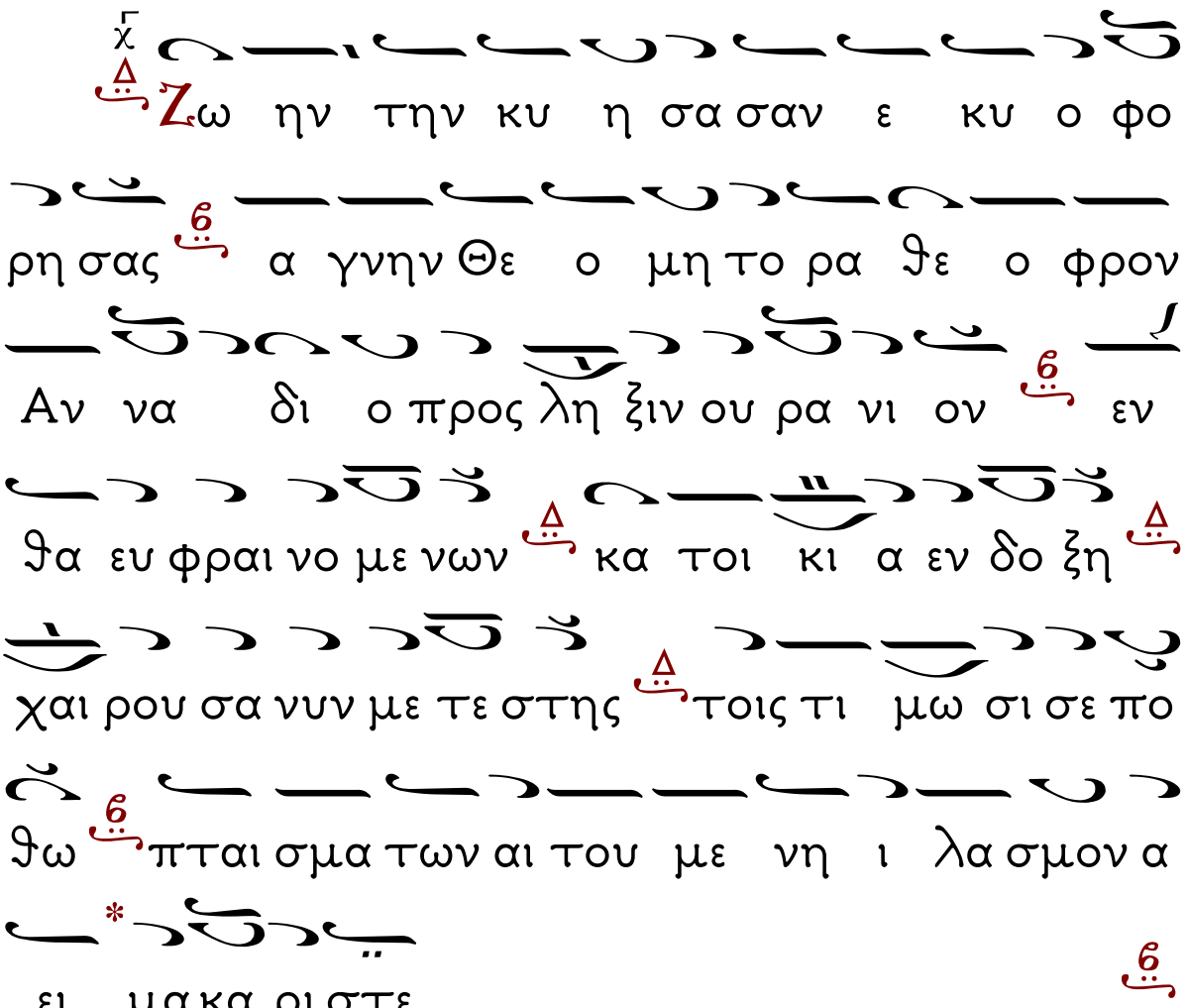

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Κατάληξις.

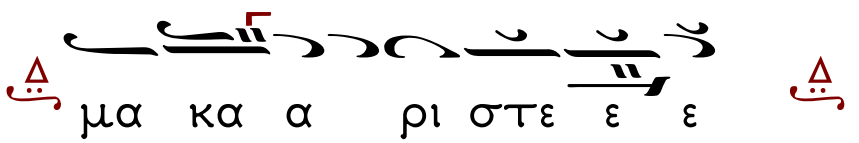

Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν,
Κάθισμα τῆς Ἁγίας.
Ἦχος γ΄.
Τὴν ὡραιότητα.

Ἡ εὐκλεέστατος καὶ ἀξιέπαινος, Ἄννα ἡ ἔνθεος, καὶ πανσεβάσμιος, γῆθεν ἀρθεῖσα ἐκ ζωῆς, προσκαίρου διαιωνίζει, εἰς ζωὴν ἀθάνατον, μέτ' Ἀγγέλων χορεύουσα, σὺν τῇ θυγατρὶ αὐτῆς, καὶ ἀχράντῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύουσα ἀπαύστως σωθῆναι, τοὺς πίστει ταύτην μακαρίζοντας.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν
Κάθισμα τῆς Ἁγίας.
Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰς νόμου ἐντολάς, θεαρέστως τηροῦσα, μητέρας Ἰσραήλ, ὑπερῆρας ἁπάσας, τὴν μόνην ἀειπάρθενον, Θεοτόκον κυήσασα, ἁγιόλεκτε, Ἄννα Προμῆτορ Κυρίου, μεταστᾶσα δέ, ἐκ γῆς πρὸς θεῖον νυμφῶνα, Δικαίων ὑπέρκεισαι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Βίῳ ἀμέμπτω διαλάμψασα ἐν νόμῳ, κατηξιώθης τοῦ τεκεῖν Ἄννα θεόφρον, τὴν ἀσπόρως τεκοῦσα τὸν πάντων Κτίστιν, τὸν γῆθεν, σε μεταστήσαντα ἐν χαρᾷ, πρὸς δόξαν τὴν ὑπεκόσμιον καὶ ζωήν· διὰ τοῦτο γεραίρομεν, τὴν κοίμησίν σου τὴν σεπτήν, πιστῶς ἀπεκδεχόμενοι, τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Μνήμην τὴν θείαν τῶν σεπτῶν Προπατόρων, του Παντοκράτορος Χριστοῦ ἐκτελοῦντες, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης ἐκβοήσωμεν· Ζεῦγος ἁγιόλεκτον, ξυνωρίς μακαρία, ἡ κόσμῳ βλαστήσαντες, τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον, νῦν σὺν αὐτῇ αἰτεῖσθε ἐκτενῶς, ἡμῖν δοθῆναι, παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄τος

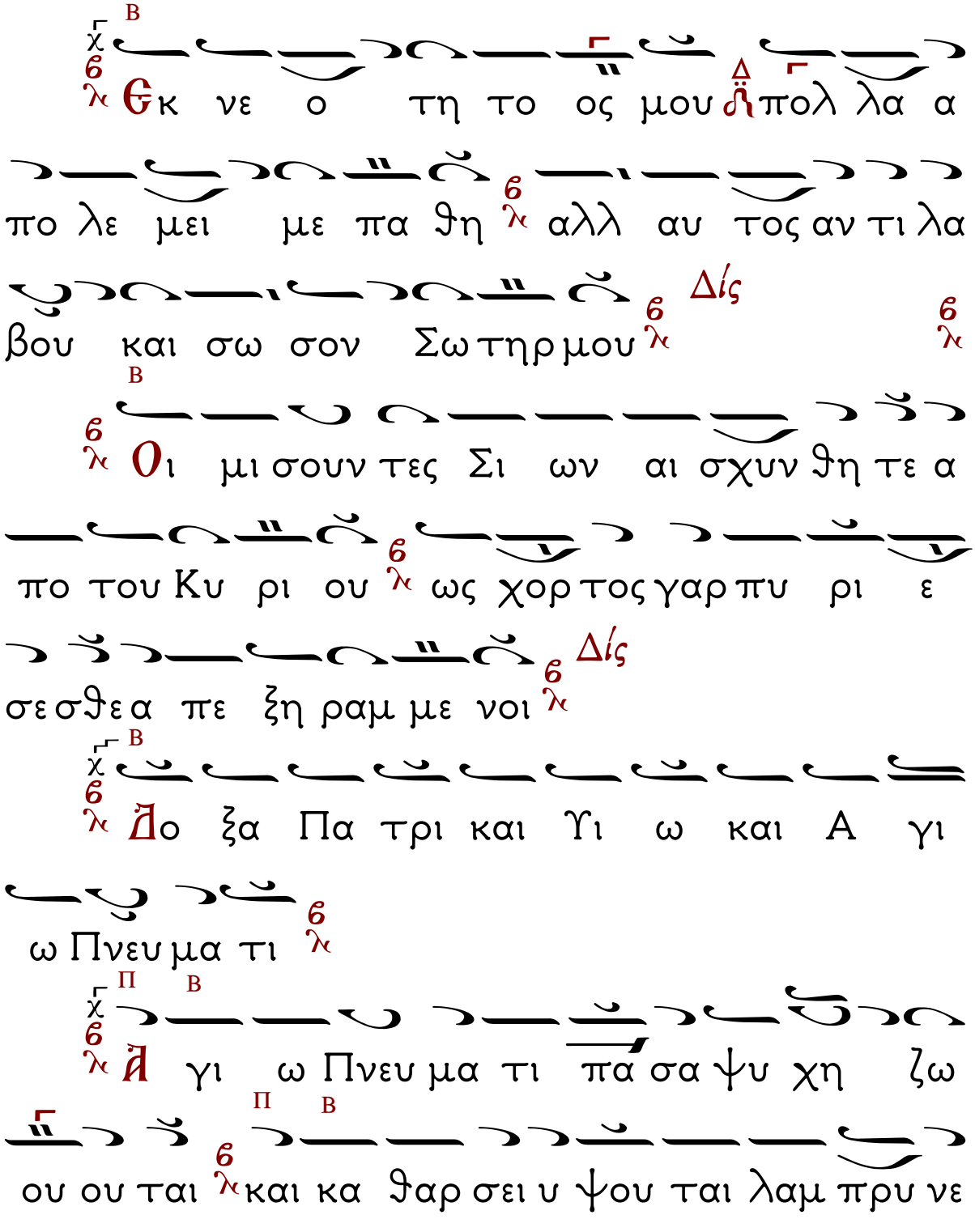

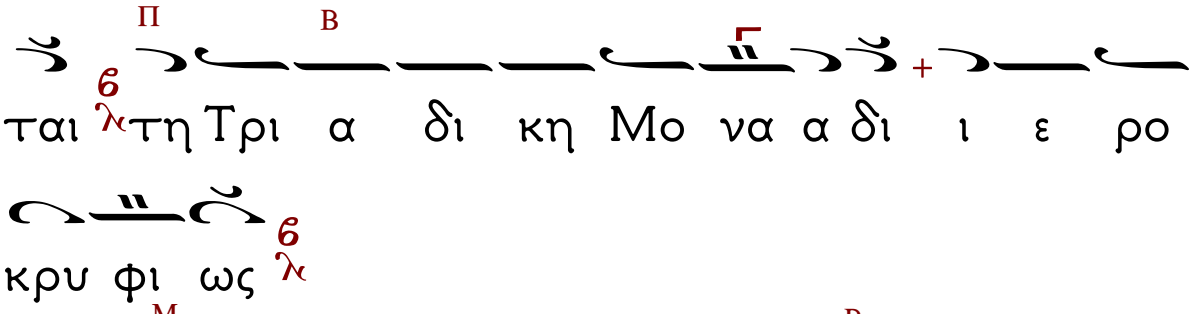

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

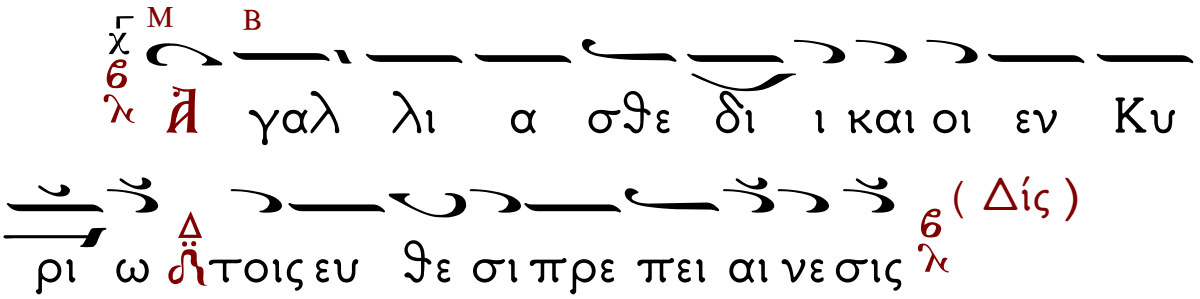

Στίχ. Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τό τρίτον.

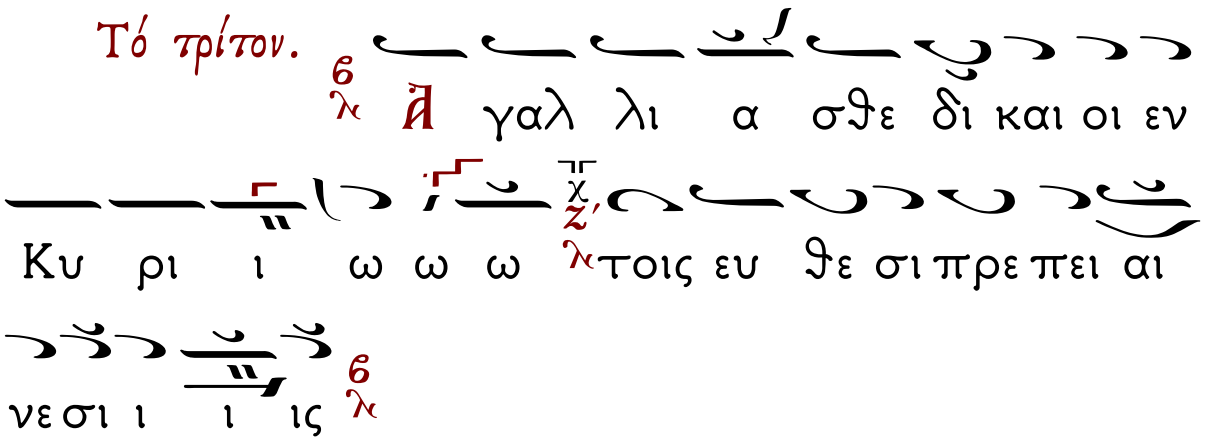
γαλ λι α σϑε δι και οι εν
Κυ ρι ι ω ω ω τοις ευ ϑε σι πρε πει αι
νε σι ι ι ις

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

Ὁ Χορός:

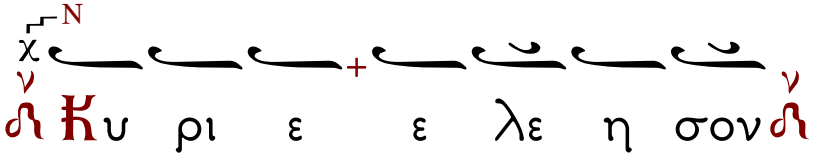

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ Χορός:

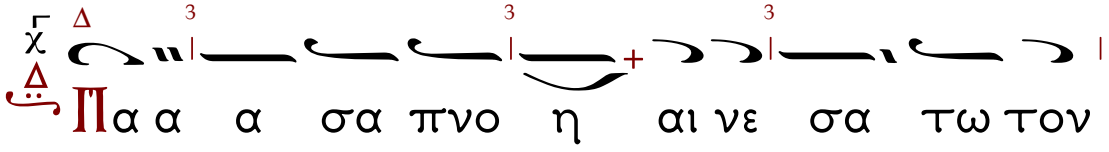

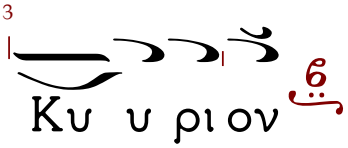

(Δίς)

Τὸ τρίτον

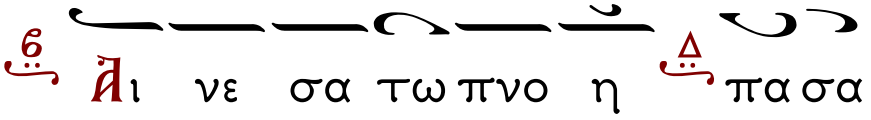

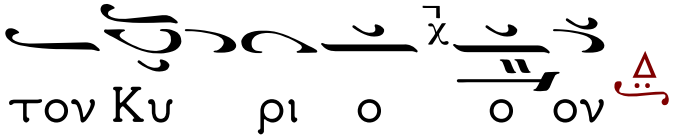

Ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. Ὁ χορός:

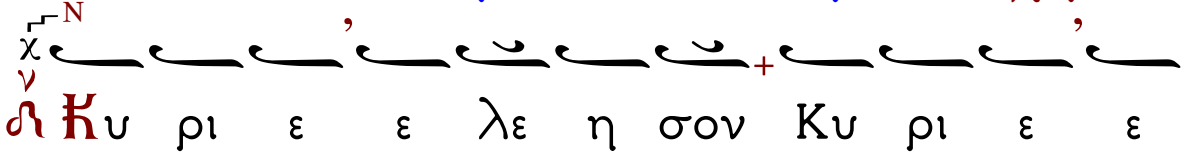

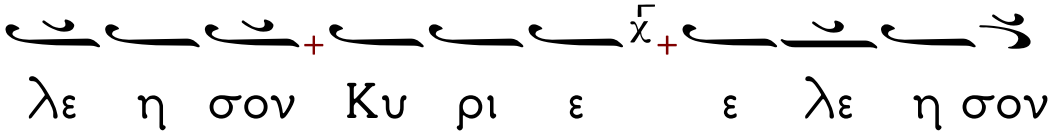

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: 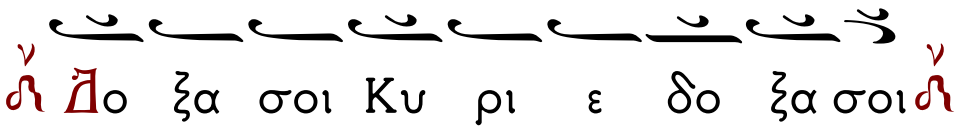

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος δι

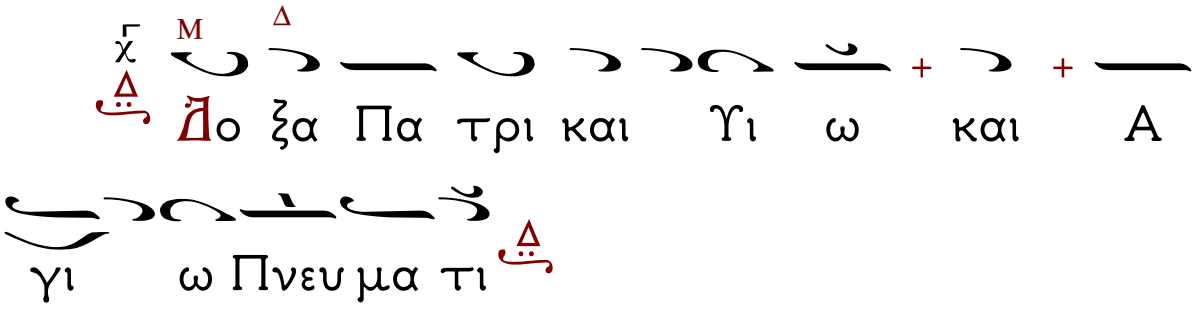
Δό ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Ταις των Προ πα το ο ρων πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη ν΄ των ε
μω ων εγ κλη μά των
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην
Ταις της Θε ο το ο κου πρε σβει αις ε
ε λε η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη ν΄ των ε
μω ων εγ κλη μά των

Ἰδιόμελον Ἦχος λ Πα

Θε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτοιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο μη μα α α α μου
Τη του Θε ου ου βου ου λη ως κα
θα ρα την ψυ χη ην δι η κο νη η η σας
την του του Πα να γι α Μη η τε ε ε ρα
εν γη ρα τι τε ε ξα α σα Αν να
πο λυ υ υ υ μνη η η τε και κα λως τε
λε σα σα του της εν γη πα ροι κι ι ι α

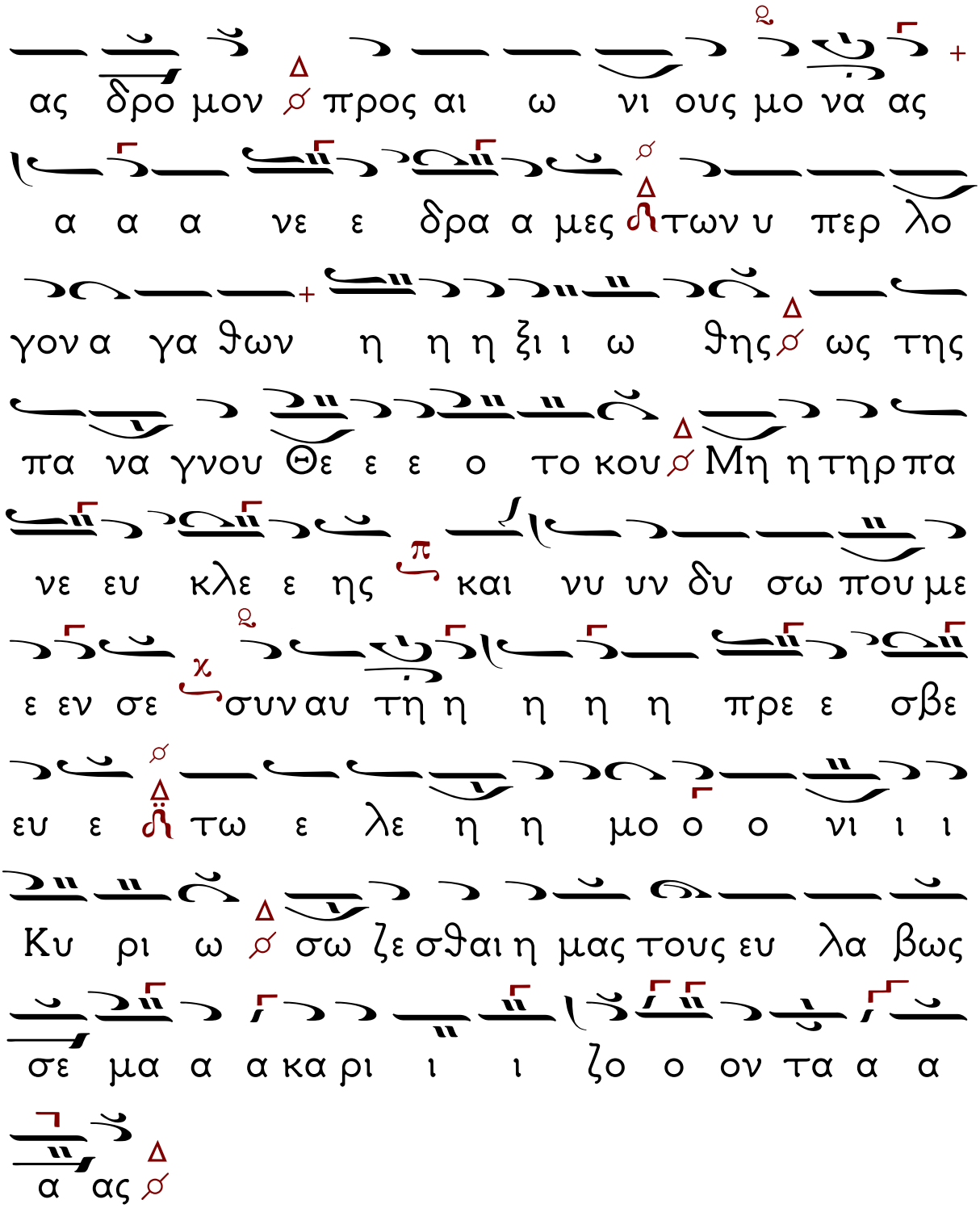
ας δρο μον προς αι ω νι ους μο να ας
α α α νε ε δρα α μες των υ περ λο
γον α γα θων η η η ξι ι ω θης ως της
πα να γνου Θε ε ε ο το κου Μη η τηρ πα
νε ευ κλε ε ης και νυ υν δυ σω που με
ε εν σε συν αυ τη η η η η πρε ε σβε
ευ ε τω ε λε η η μο ο ο νι ι ι
Κυ ρι ω σω ζε σθαι η μας τους ευ λα βως
σε μα α α κα ρι ι ι ζο ο ον τα α α
α ας

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

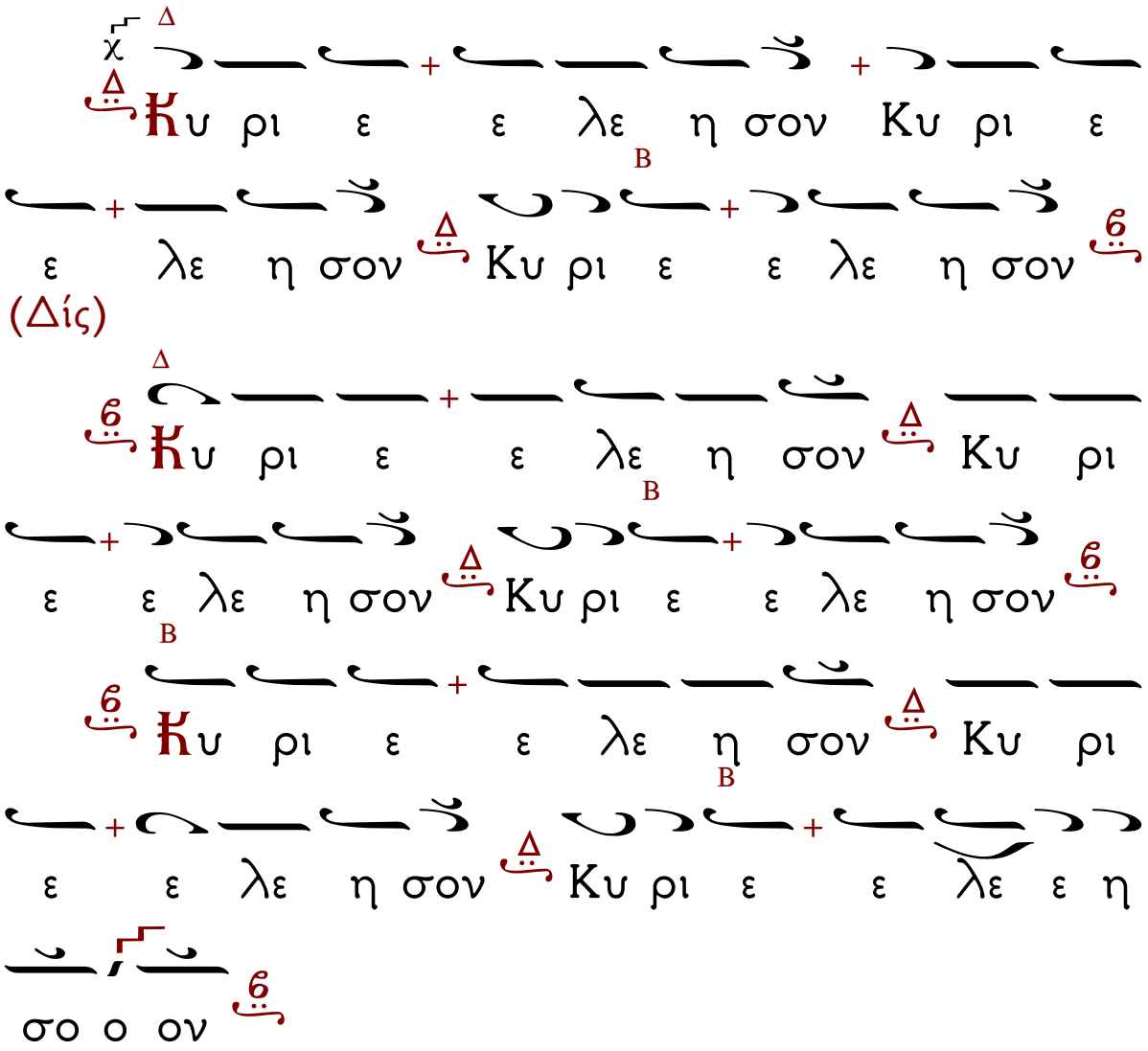

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
..... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἦχος λ π ϡ Γα

Ν Γ Ν Π

χ

ϡ Ψ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν ϡ και

Ν Μ

την Αι γυ πτι ι αν π q μο χθη ρι αν δι α φυ γων

χ

ϡ ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α λ τω

Ν Γ Δὶς

λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν ϡ

Ν

ϡ Ψ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ϡ

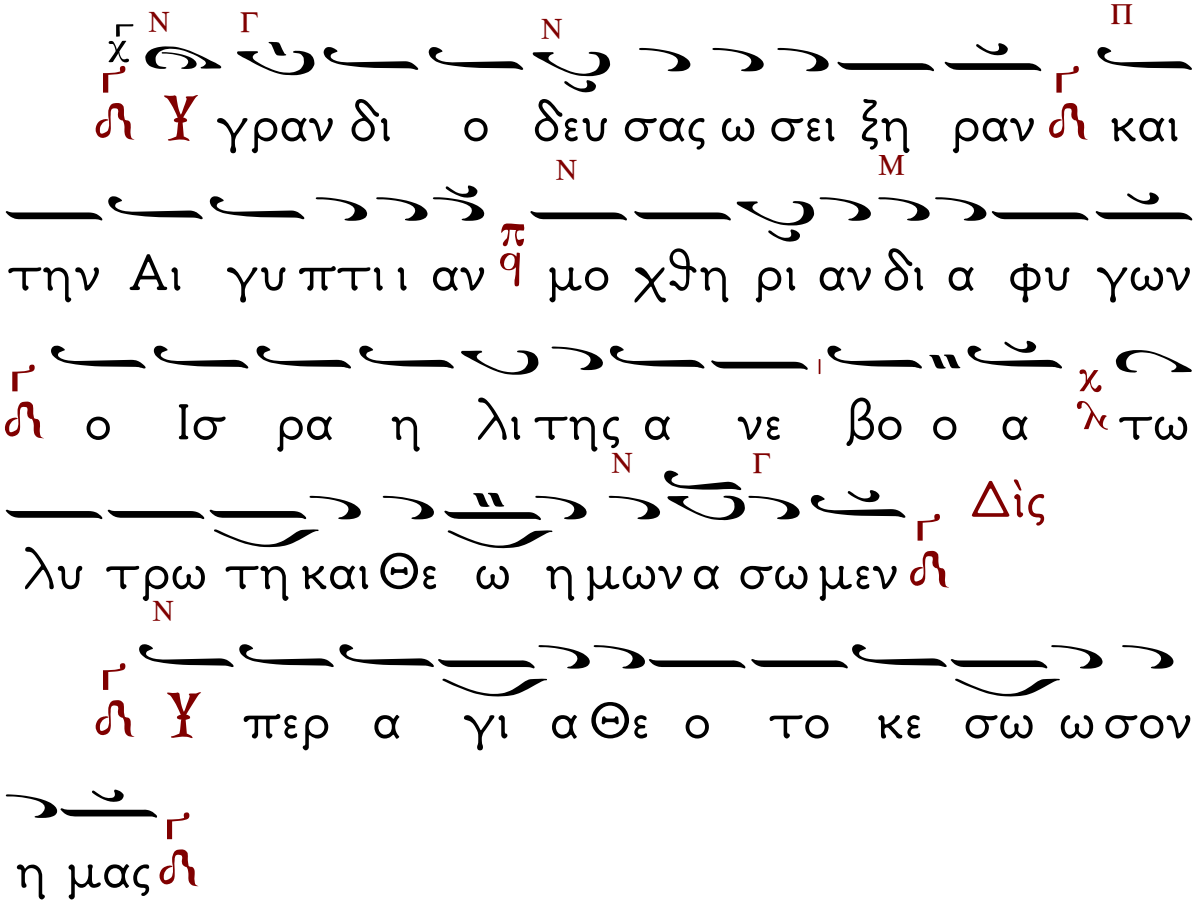

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ν Γ Ν Γ

ϡ Πολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις ϡ

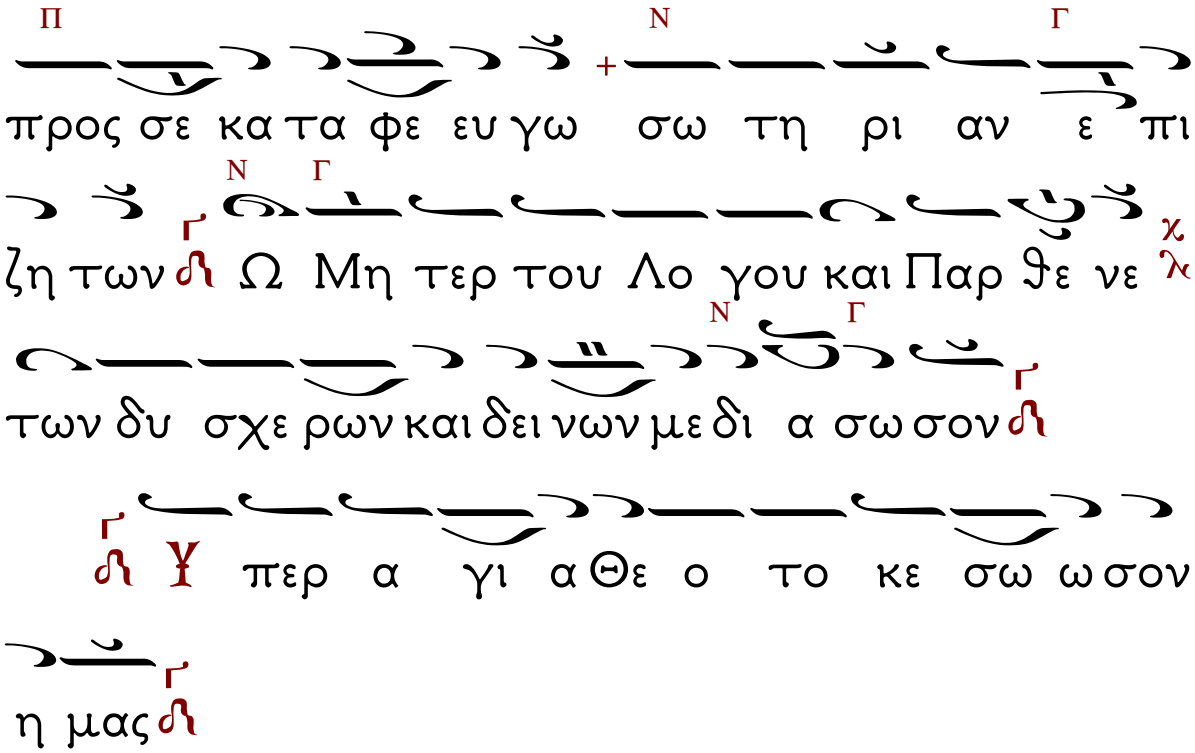

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

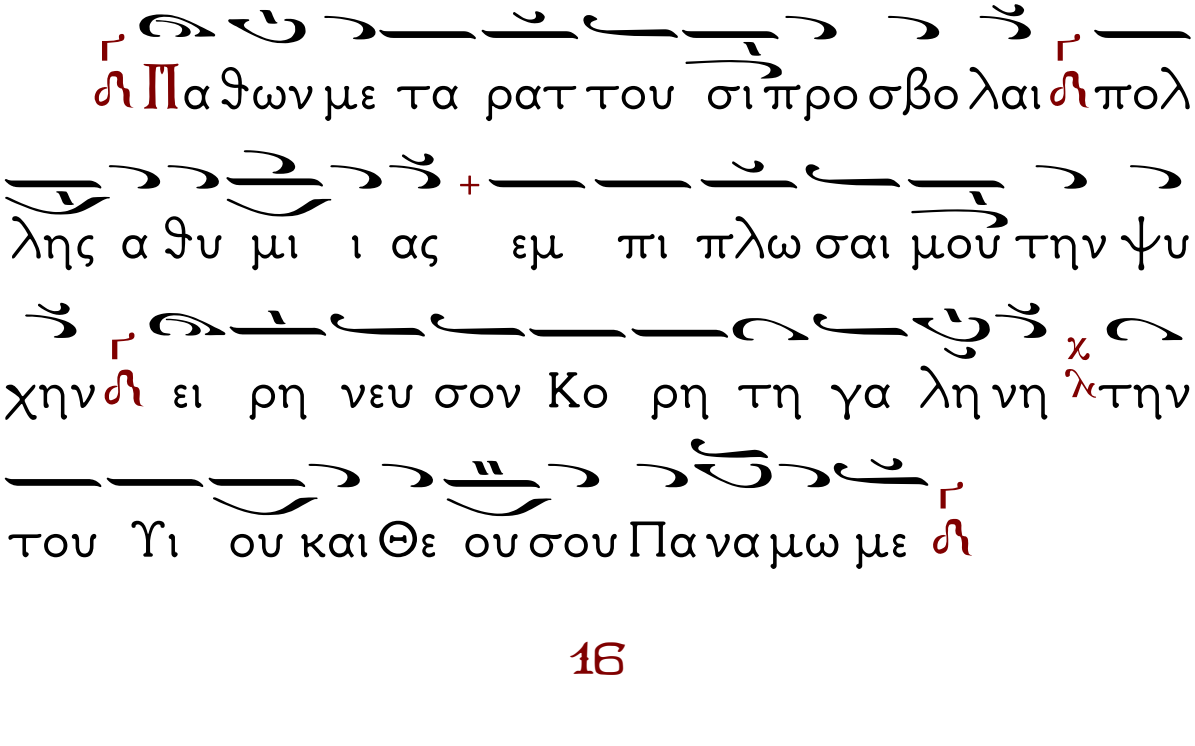

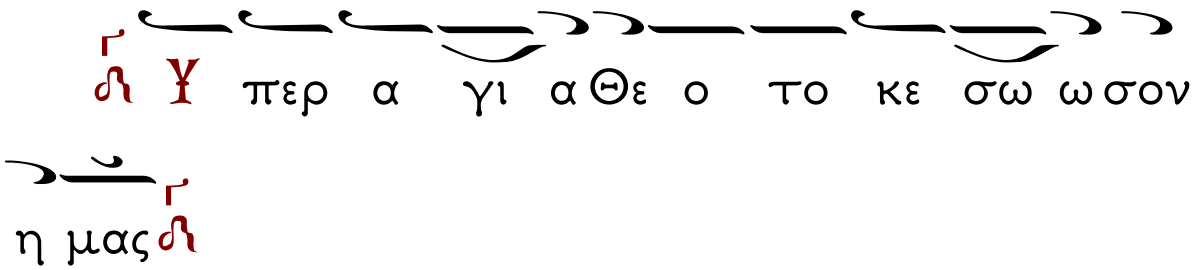

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

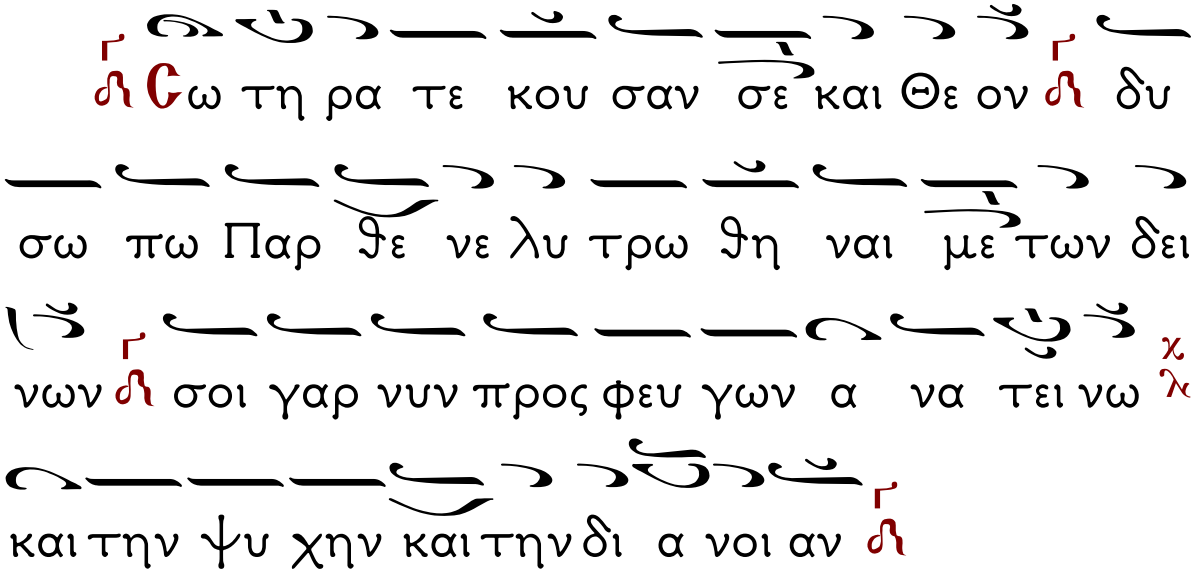

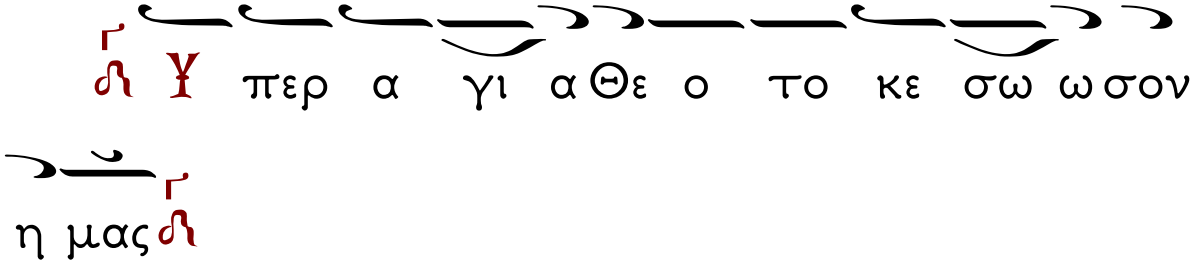

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

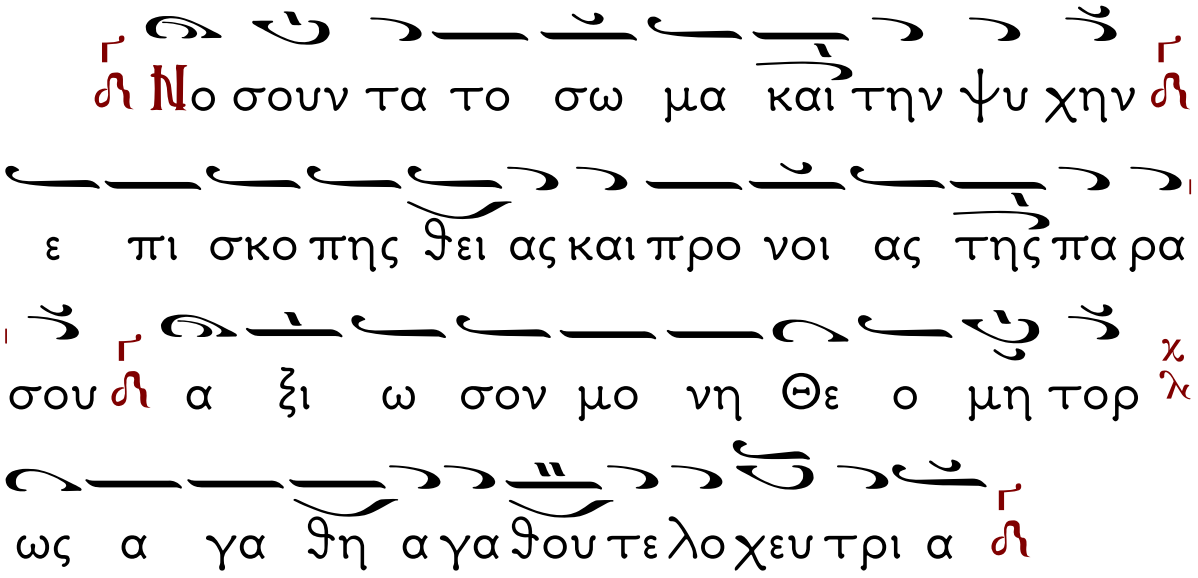

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ α΄.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Παισμάτων συγχώρησιν, καὶ τῶν κακῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ βίου διόρθωσιν, καὶ θείαν ἔλλαμψιν, νῦν μοι αἴτησαι, τὴν σὴν φωσφόρον μνήμην, γεραίροντι σήμερον, Ἄννα πανεύφημε.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ζωὴν τὴν κυήσασαν, θεοπρεπῶς ἀπεκύησας· διὸ πρὸς ἀείζωον, ζωὴν μεθέστηκας, ἀπολαύουσα, χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, φωτὸς ἀνεσπέρου τε, Ἄννα θεόκλητε.

Δόξα...

Ἡ χάρις ἡ ἔνθεος, πρὸς τὴν χαρὰν μεταβέβηκεν, ἀσπόρως ἣν ἔτεκε, θυγάτηρ ταύτης ἁγνή, καὶ παρίσταται, πολλῇ σὺν παρρησίᾳ, Κυρίῳ πρεσβεύουσα, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡμῖν ἔλαμψε, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος, καὶ πᾶσαν κατηύγασε, θεογνωσίᾳ τὴν γῆν, καὶ διέλυσεν, ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας, Ἁγνὴ παναμώμητε, καὶ παμμακάριστε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ΄.

Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἦχος πλ. δ΄

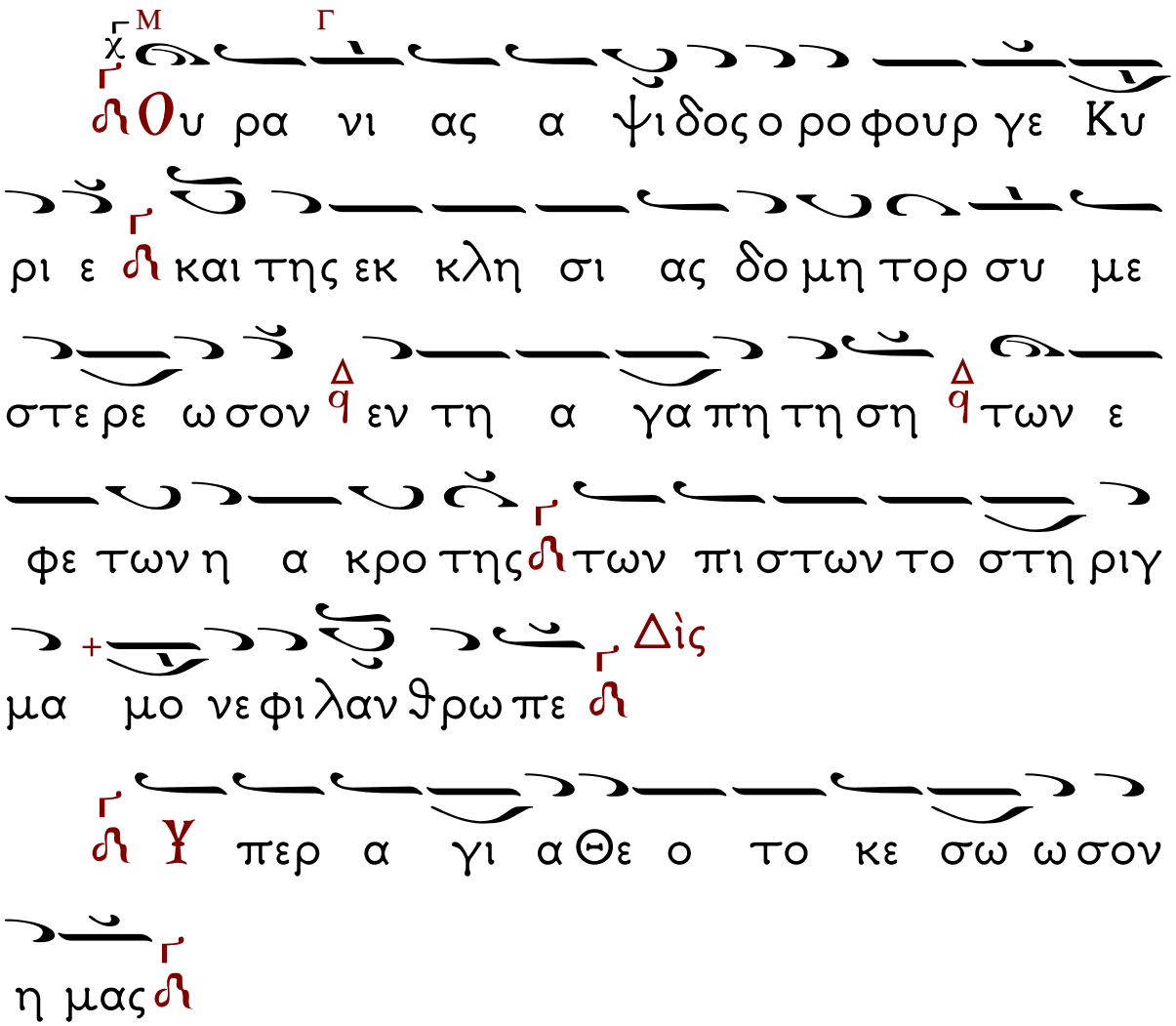

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Θεὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

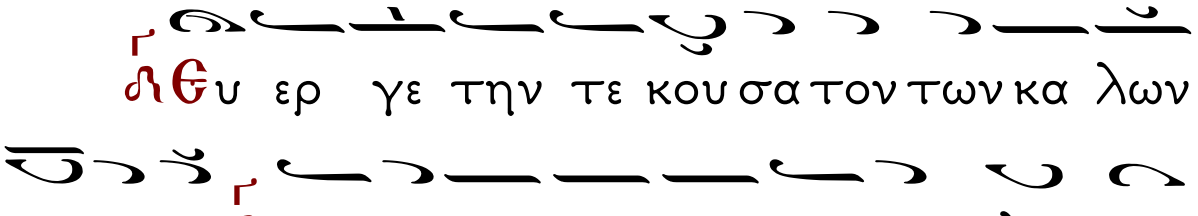

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

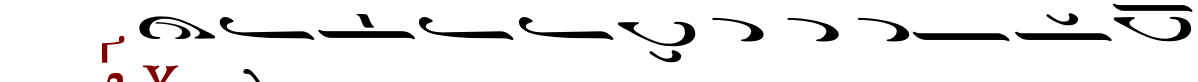

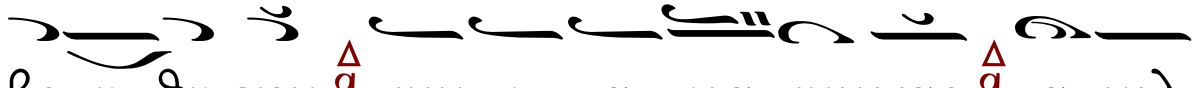

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ γ΄.

Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τὴν συλλαβοῦσαν, τὸν συνέχοντα πάντα συνέλαβες, καὶ ἐκύησας Χριστόν, τὴν ὑπὲρ λόγον κυήσασαν· διό σου τὴν κοίμησιν, Ἄννα γεραίρομεν.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Μέτ᾽ ἐγκωμίων, ἐκτελεῖται ἡ ἔνδοξος μνήμη σου· ὅτι ἔτεκες ἡμῖν, τὴν ἐγκωμίων ἐπέκεινα, ἁγνὴν Θεομήτορα, Ἄννα θεόκλητε.

Δόξα...

Ἥλιος ὥσπερ τῇ σελήνῃ τῇ Ἄννῃ ἑνούμενος, ὁ κλεινὸς Ἰωακείμ, τῆς παρθενίας ἀκτῖνα γεννᾷ, δι᾽ ἧς τῆς Θεότητος, αὐγὴ ἐπέλαμψε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν, ἀσφαλῆ Θεομῆτορ κεκτήμεθα, τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοί, ἀνατιθέντες σῳζόμεθα, πρὸς σὲ καταφεύγοντες, περιφρουρούμεθα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς μητρὸς τοῦ Δεσπότου καὶ Ποιητοῦ, μήτηρ γέγονας Ἄννα πανευκλεής, αὐτοῦ τὰ προστάγματα, ἀνενδότως φυλάττουσα· διὰ τοῦτο θανοῦσα, ζωὴν πρὸς ἀθάνατον, μετετέθης ὄντως, καὶ φῶς πρὸς ἀνέσπερον· ὅθεν τὴν φωσφόρον, καὶ ἁγίαν σου μνήμην, τελοῦντες ἐν πνεύματι, φωτιζόμεθα πάντοτε, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτό.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἑορτάζομεν, τὴν τούτων πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ῥυσθῆναι ἅπαντας, ἀπὸ πάσης θλίψεως, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ Θεὸς γενοῦ μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Οἶκος.

Προφητικῶς συνέλθωμεν πάντες, τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι τῆς προγόνου Χριστοῦ τὴν παναγίαν μετάστασιν· Σήμερον γὰρ ἐκ τῆς προσκαίρου μεταστᾶσα ζωῆς, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις μετὰ χαρᾶς τὴν πορείαν ποιουμένη ἀγάλλεται, καὶ ὡς οὖσα Μήτηρ τῆς ὄντως ἀληθοῦς Θεοτόκου, κραυγάζει πιστῶς· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, ὅτι ἔτεκον τὴν τούτου Μητέρα ἐν τῇ γῇ. Γένοιτο οὖν μεθ' ἡμῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς ηὐδόκησε.

Συναξάριον

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Κοιμήσεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Μήτηρ τελευτᾷ Μητροπαρθένου Κόρης,
Ἡ τῶν κυουσῶν μητέρων σωτηρία.
Πέμπτῃ ἐξεβίωσε μογοστόκος εἰκάδι Ἄννα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων, τῶν ἐν τῇ πέμπτῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων καὶ τὰ Ὠριγένους δόγματα καθελόντων.

Στίχοι.

Λόγοι Βελίαρ οἱ λόγοι Ὠριγένους,
Οὕσπερ καθεῖλον προσκυνηταὶ τοῦ Λόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας καὶ μακαρίας Ὀλυμπιάδος τῆς Διακόνου.

Στίχοι.

Ὀλυμπιὰς λιποῦσα πατρίδα φίλην,
Πρὸς τὴν ἄνω χαίρουσα βαίνει πατρίδα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐπραξίας.

Στίχοι.

Εὐπραξία πρόσεισι Χριστῷ πλουσία,
Πολλαῖς κομῶσα ψυχικαῖς εὐπραξίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἦχος γ΄

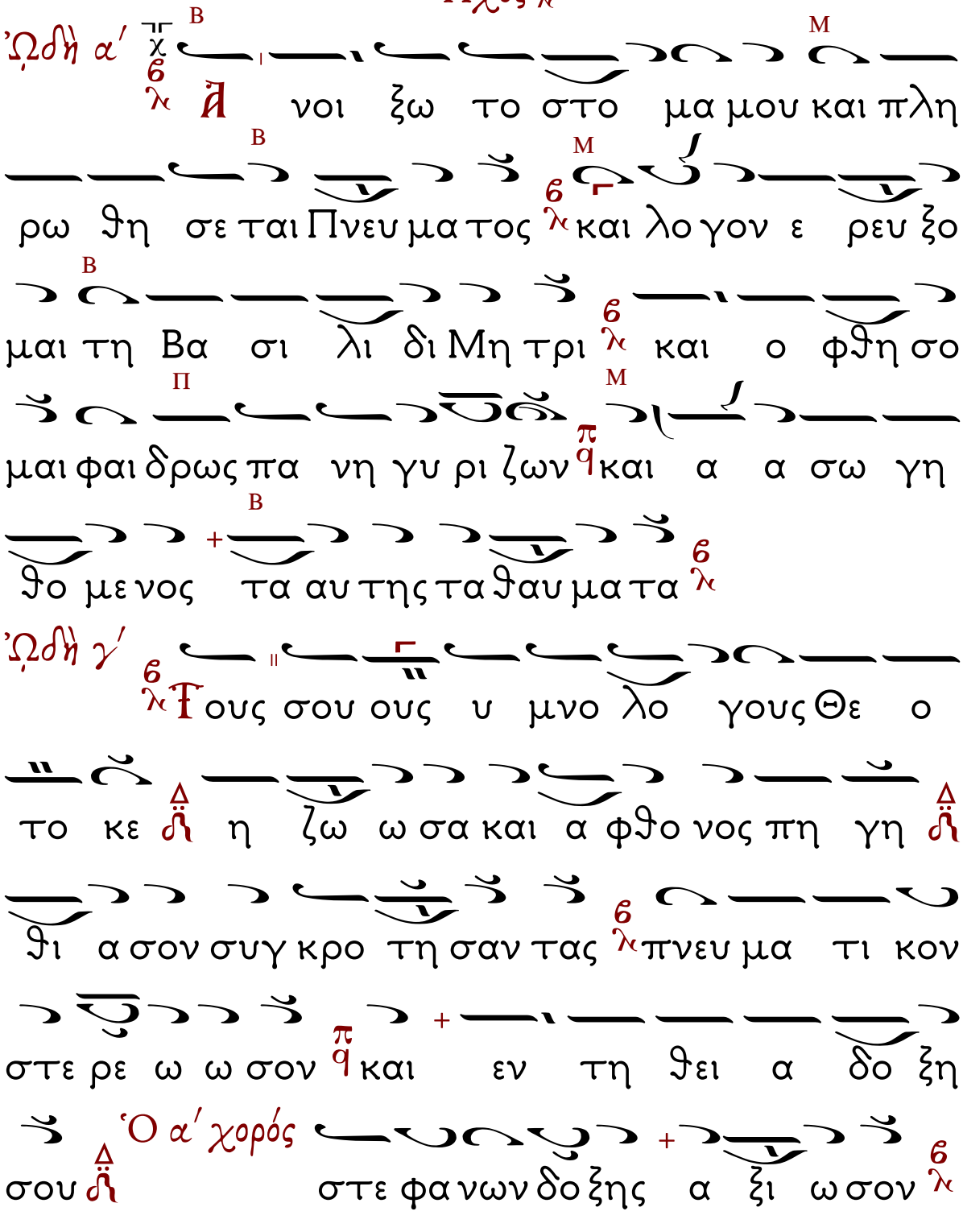

Ὠδὴ θ΄

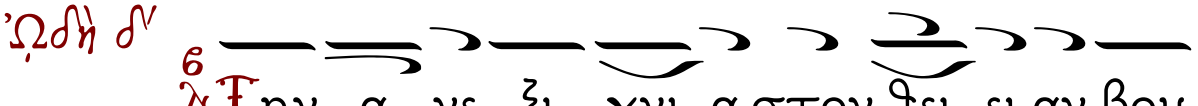
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου

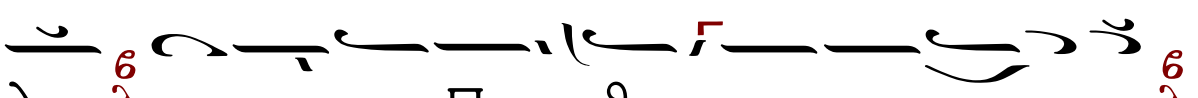
λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως

σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ

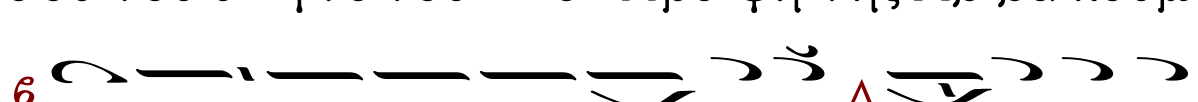
κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ

να μει σου Κυ ρι ε

Ὠδὴ ε΄

Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι

τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα

με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον

ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο

νον γι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη

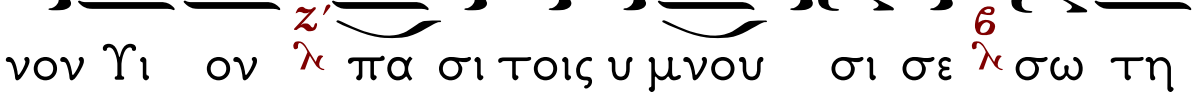
ρι αν βρα βευ ον τα

Ὠδὴ στ΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν

τες ε ορ την οι θε ο φρο νες της Θε ο μη

το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν

τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες

Ὠδὴ ζ΄

Ουκ ε λα α τρευ σαν τη

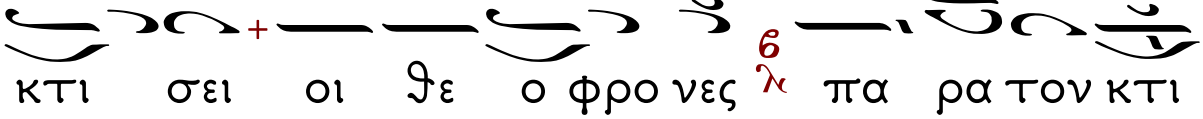

κτι σει οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι

σαν τα αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει

ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

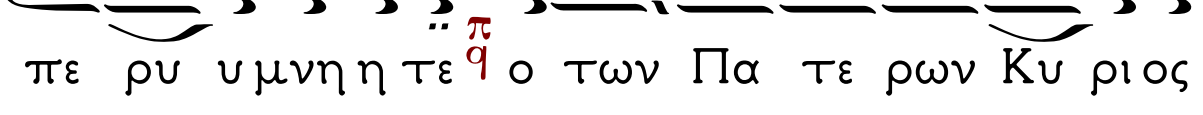

πε ρυ υμνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ριος

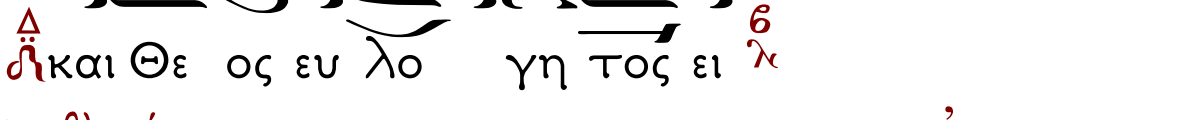

καὶ Θε ος ευ λο γη τος ει

Ὠδὴ η΄

Αἰ νου μεν ευ λο γου μεν και προ

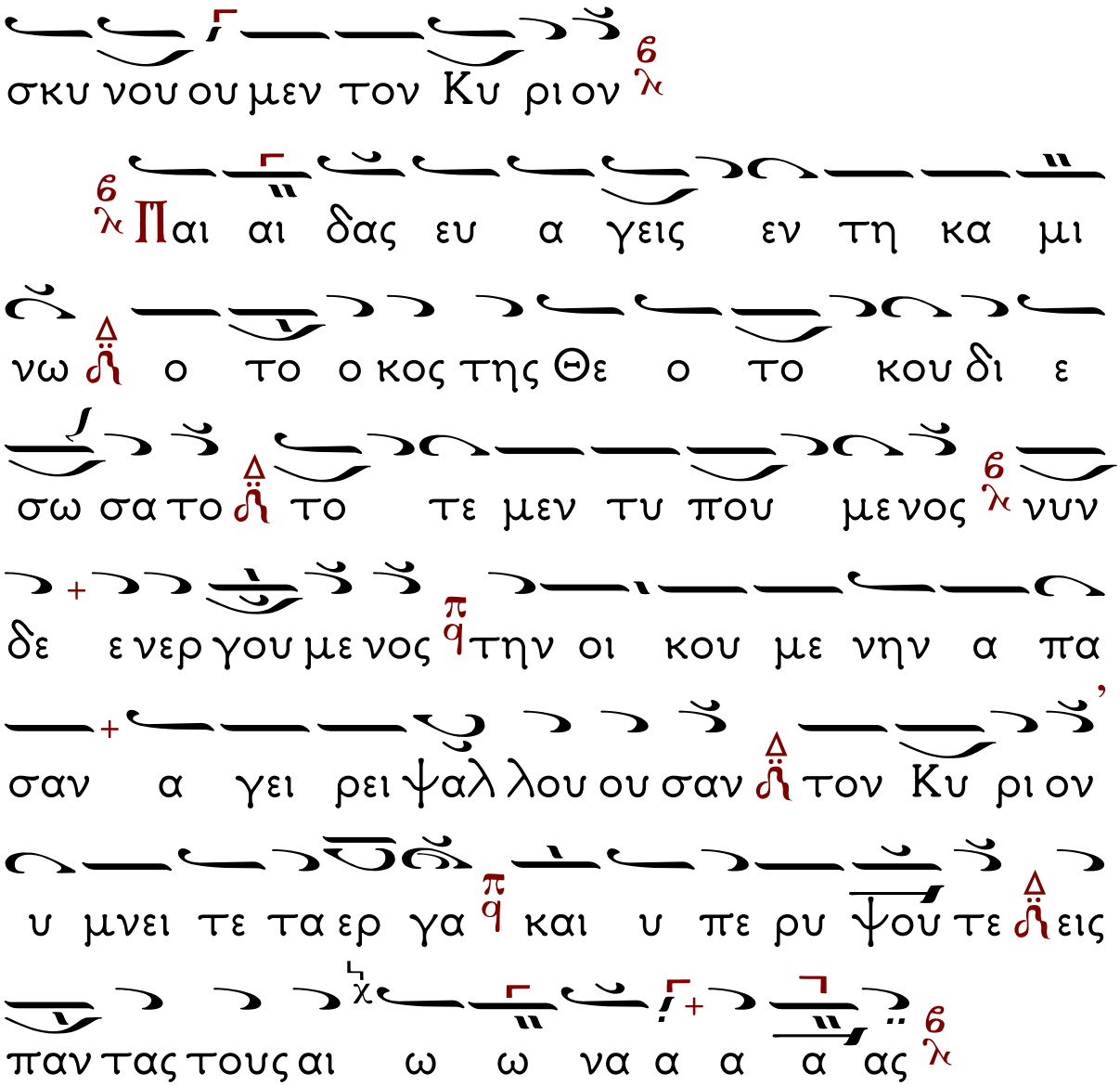

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Τιμιωτέρα Ἦχος γ΄

Σπίχος α΄

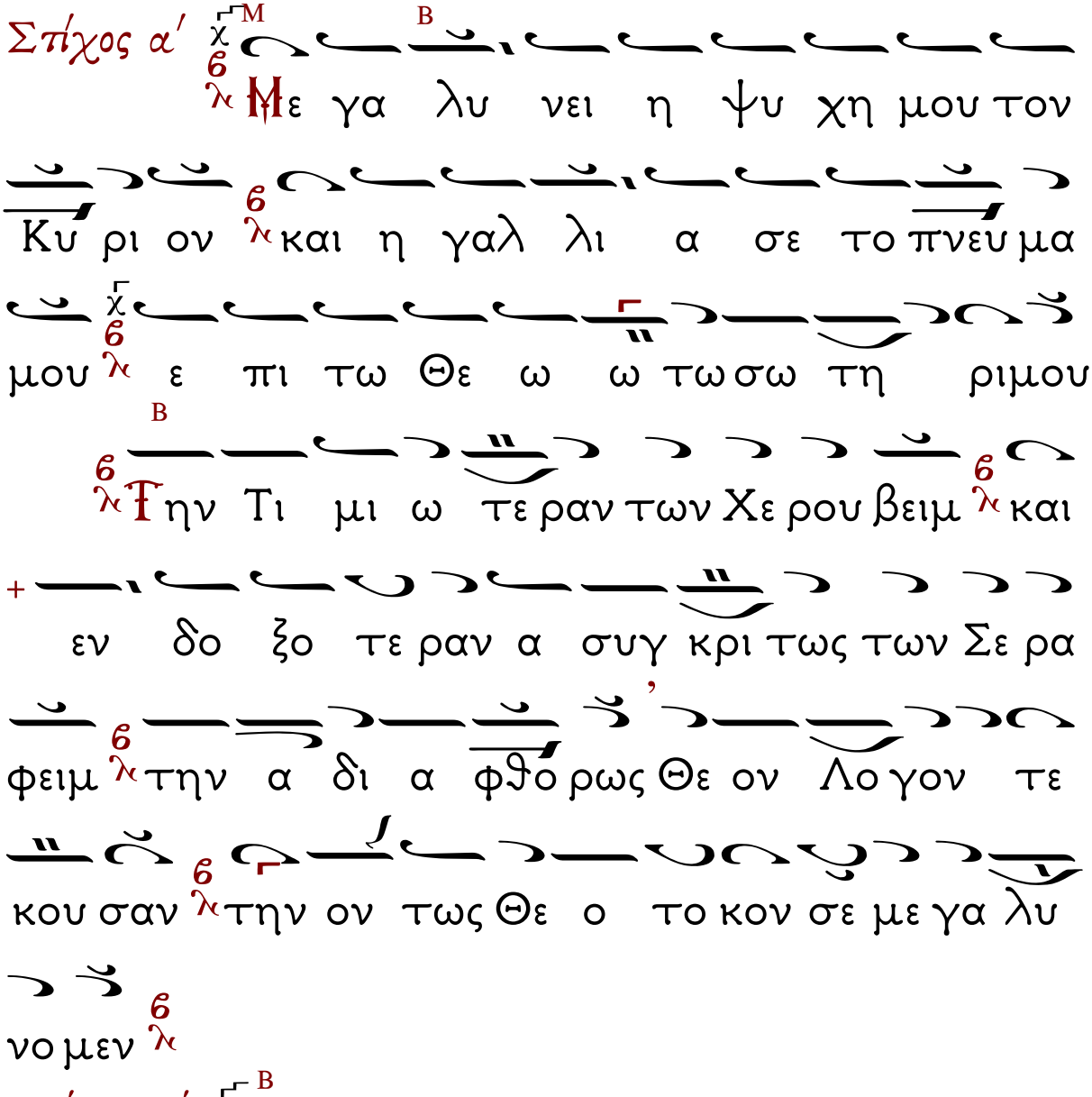

Σπίχος β΄

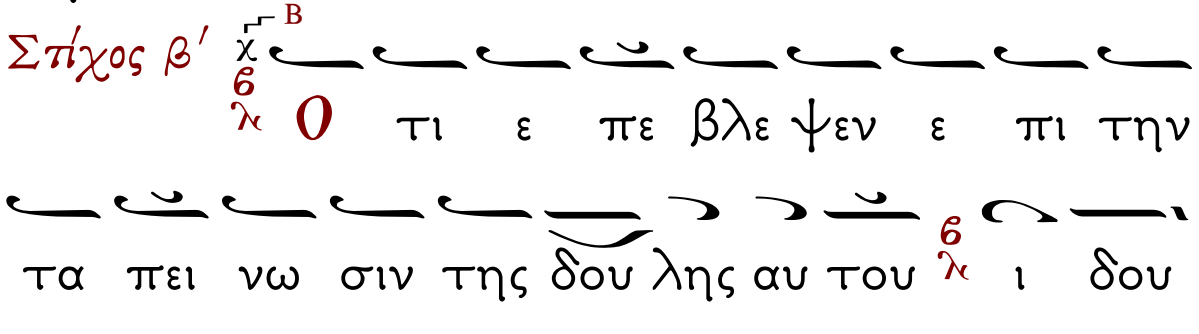

γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι

Β
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

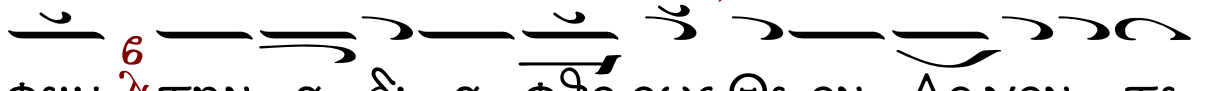
φειμ την α δι α φθό ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν

Σπίχος γ΄

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος και α γι ον το

ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

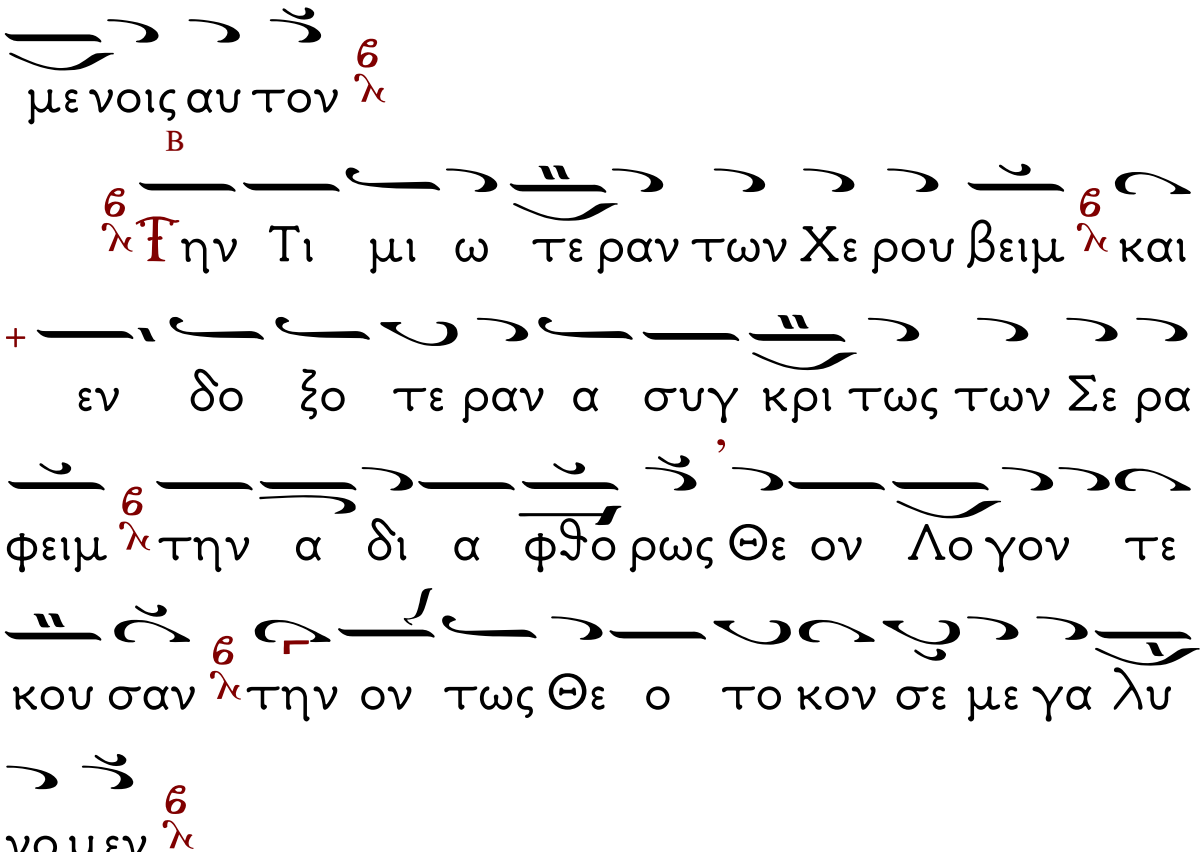
μενοις αυτον
Β
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχος δ'
Θ ποι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Β
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

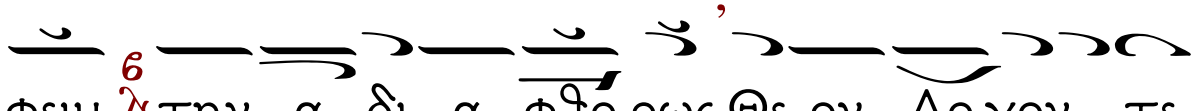
φειμ λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν λ

Σπίχος ε΄

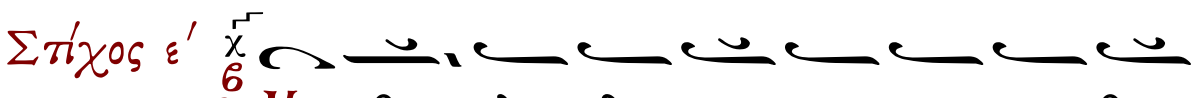
λ Κα θει λε δυ να στας α πο θρο

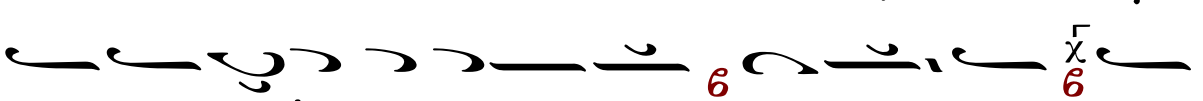
νων και υ ψω σε τα πει νους λ πει νων τας λ ε

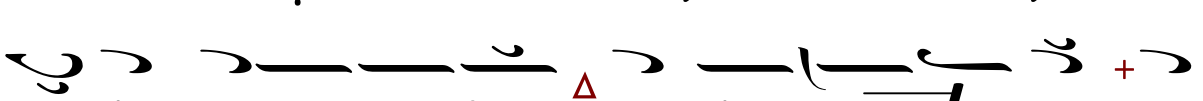
νε πλη σεν α γα θων Δ και πλου του ουν τας ε

ξα πε στει λε κε νους λ

Μ Δ
λ Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Δ και

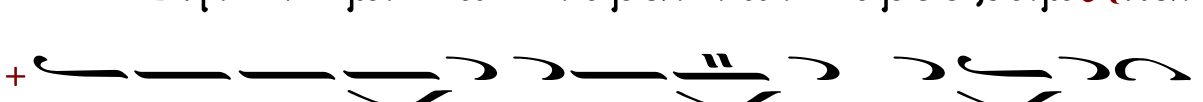
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

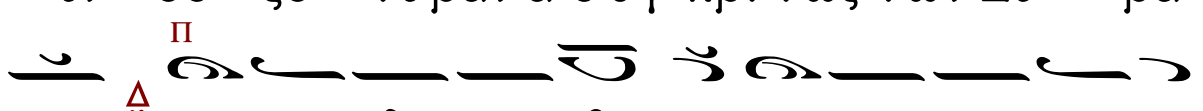
Π
Δ
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

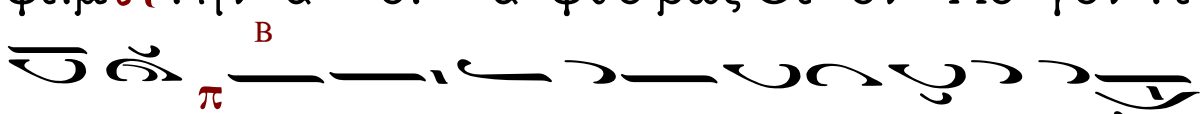
Β
π q
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

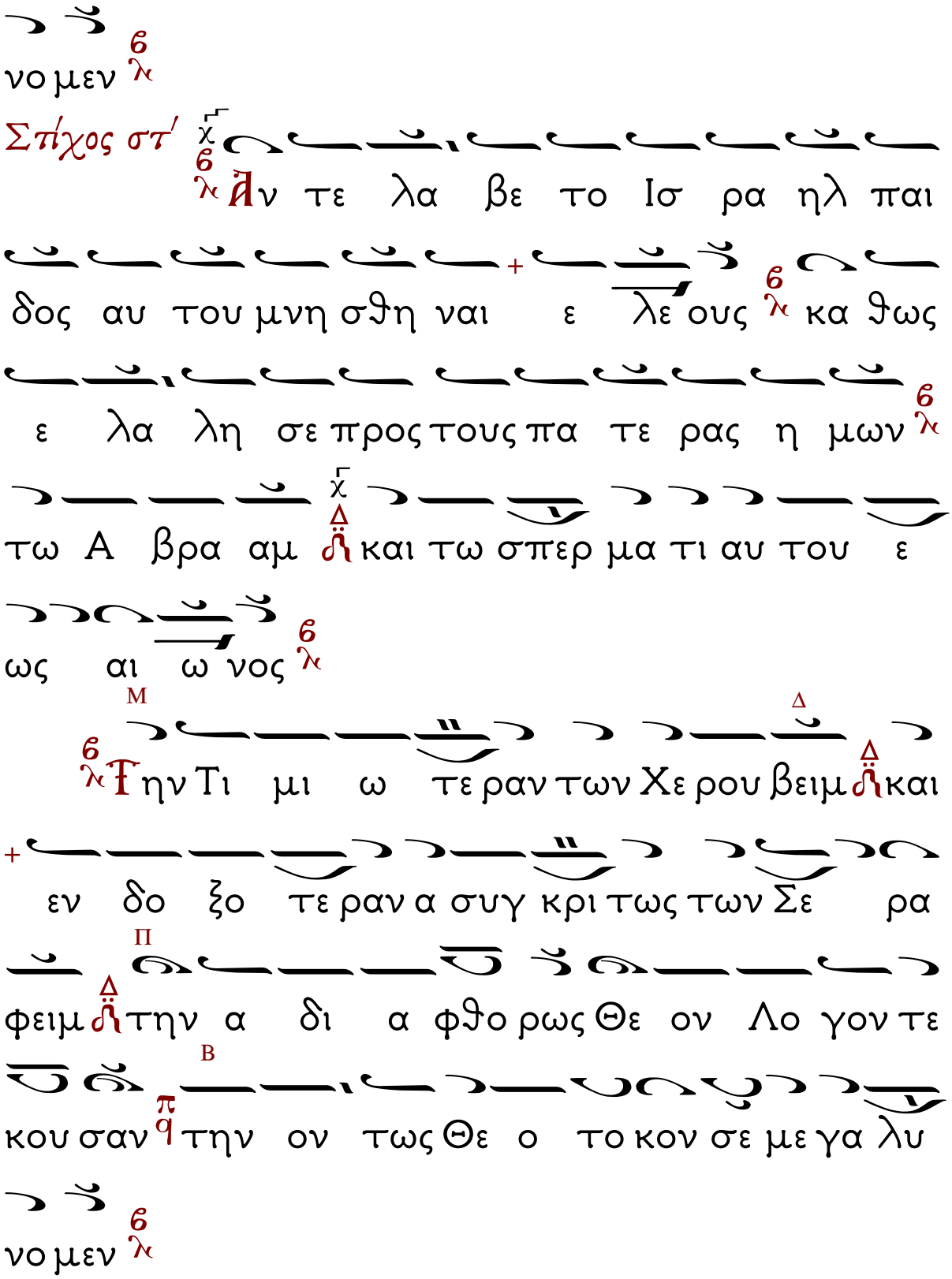
νο μεν
Σπίχος στ'
Ἄν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως
ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων
τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε
ως αι ω νος
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ὠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

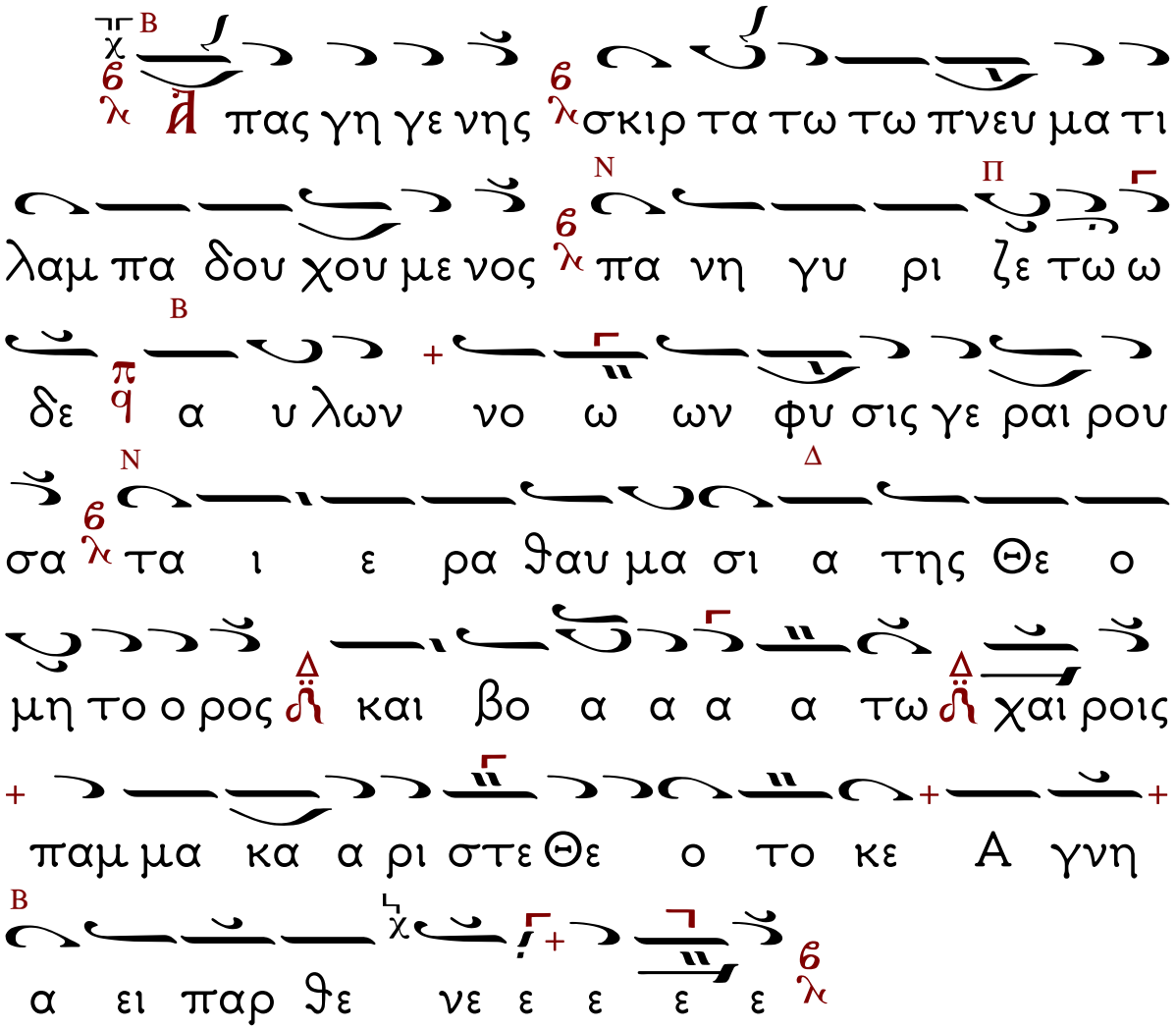

Ἐξαποστειλάριον.
Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς.

Χρεωστικῶς ὑμνήσωμεν, τὴν θεόκλητον Ἄνναν· τὴν Θεοτόκον αὕτη γάρ, τὴν Παρθένον Μαρίαν, κυήσασα παρ᾽ ἐλπίδα, ἀγχιστεὺς κατὰ σάρκα, Χριστοῦ τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν, ἀνεδείχθη τοῦ ταύτην, θεοπρεπῶς, προσλαβόντος σήμερον ἐν ὑψίστοις, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσα, καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος δ΄ Πα

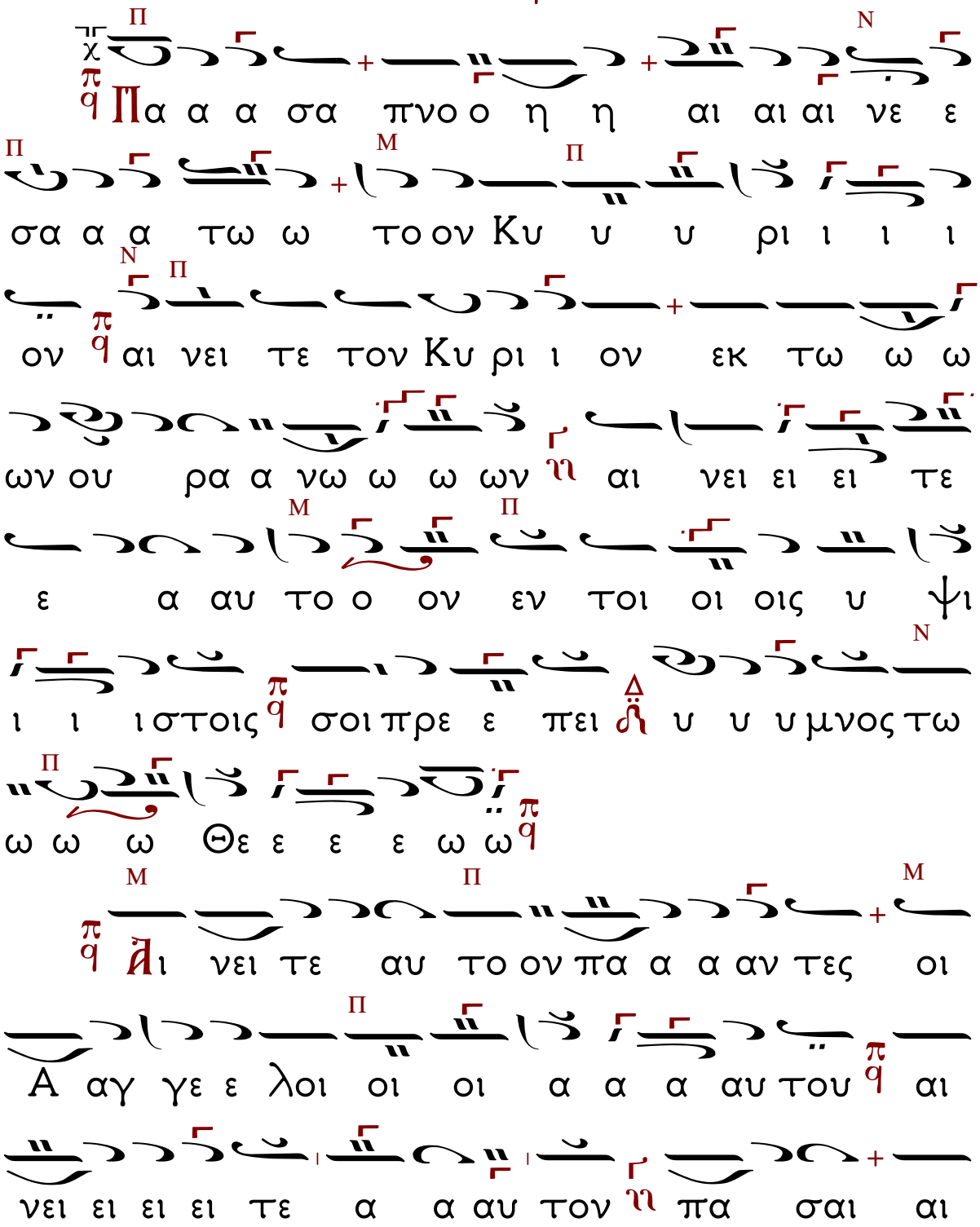

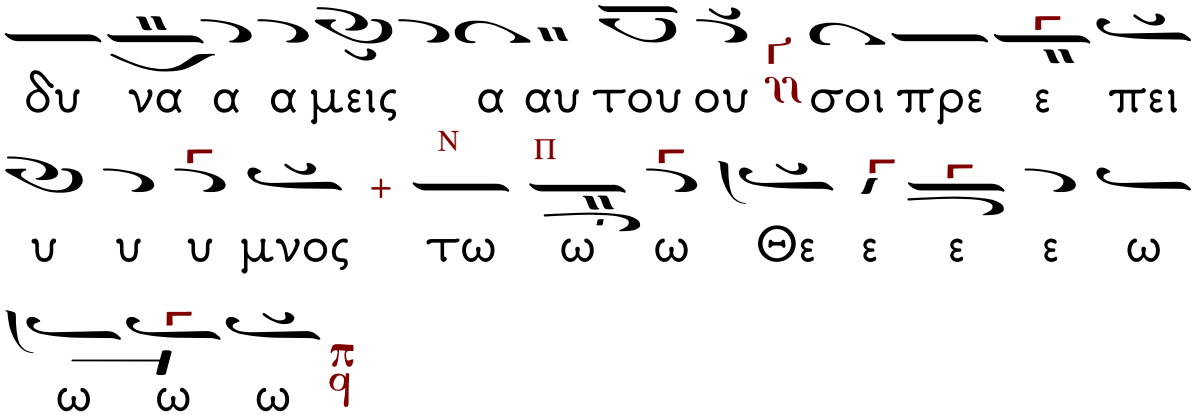

Ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

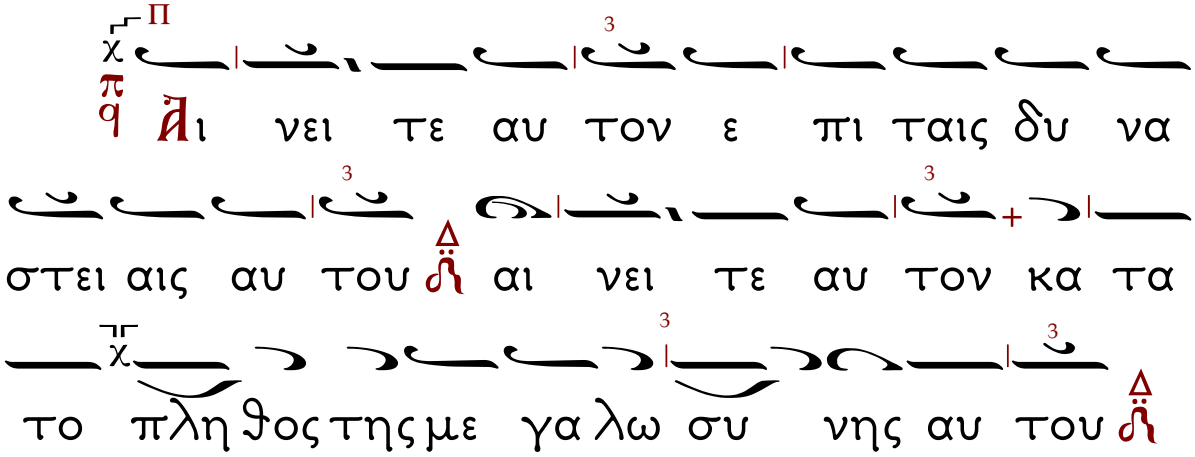

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

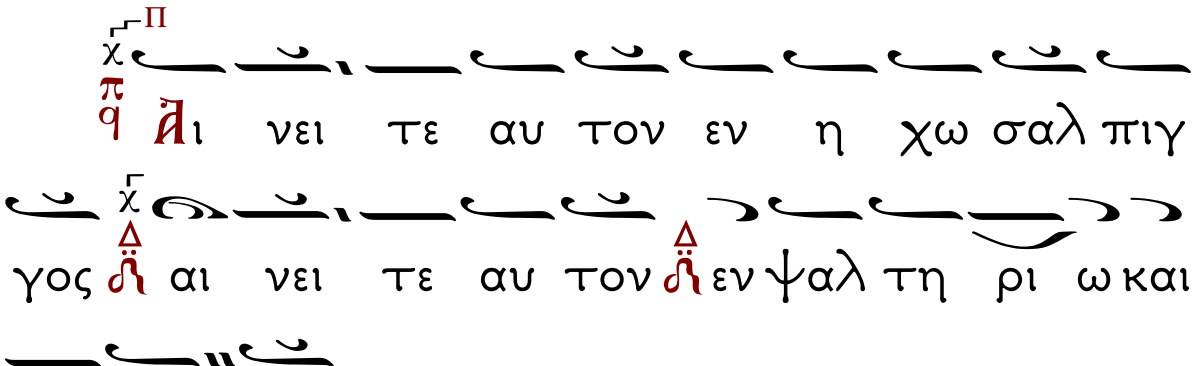

Μνήμην τελοῦντες αἰσίαν, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστέ, τὸν παραδόξως Ἄνναν, ἐκ ζωῆς τῆς προσκαίρου πρὸς τὴν ἄληκτον δόξαν, μεταστήσαντα νῦν, ὡς μητέρα ὑπάρχουσαν, τῆς σὲ τεκούσης ἀσπόρως ὑπερφυῶς, Θεοτόκου καὶ Παρθένου Μητρός.

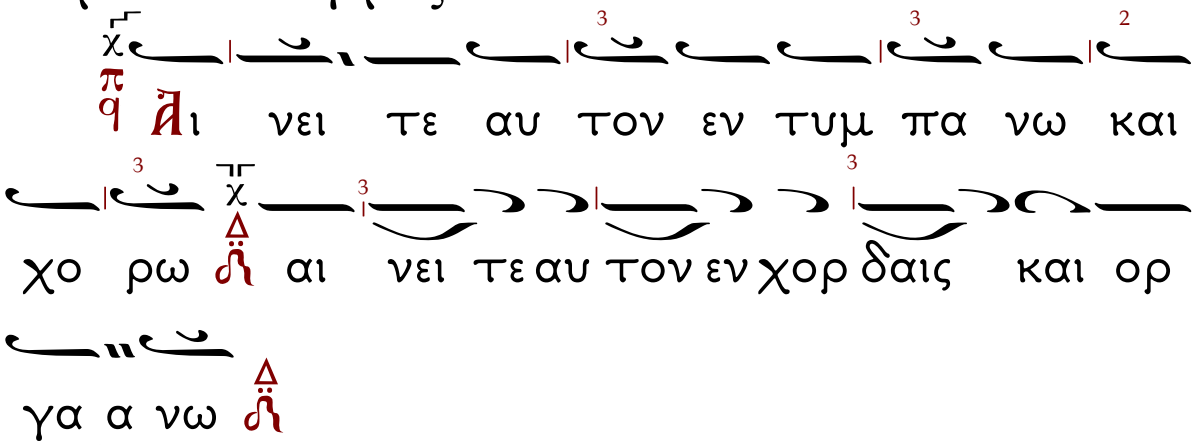

Μνήμην ἁγίαν τελοῦντες, τῶν Προπατόρων Χριστοῦ, Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τῶν σεπτῶν καὶ ἀμέμπτων, δοξάζομεν ἀπαύστως, τὸν λυτρωτήν, καὶ οἰκτίρμονα Κύριον, τόν μεταστήσαντα τούτους πρὸς τὴν ζωήν, τὴν ἀγήρω καὶ ἀνώλεθρον.

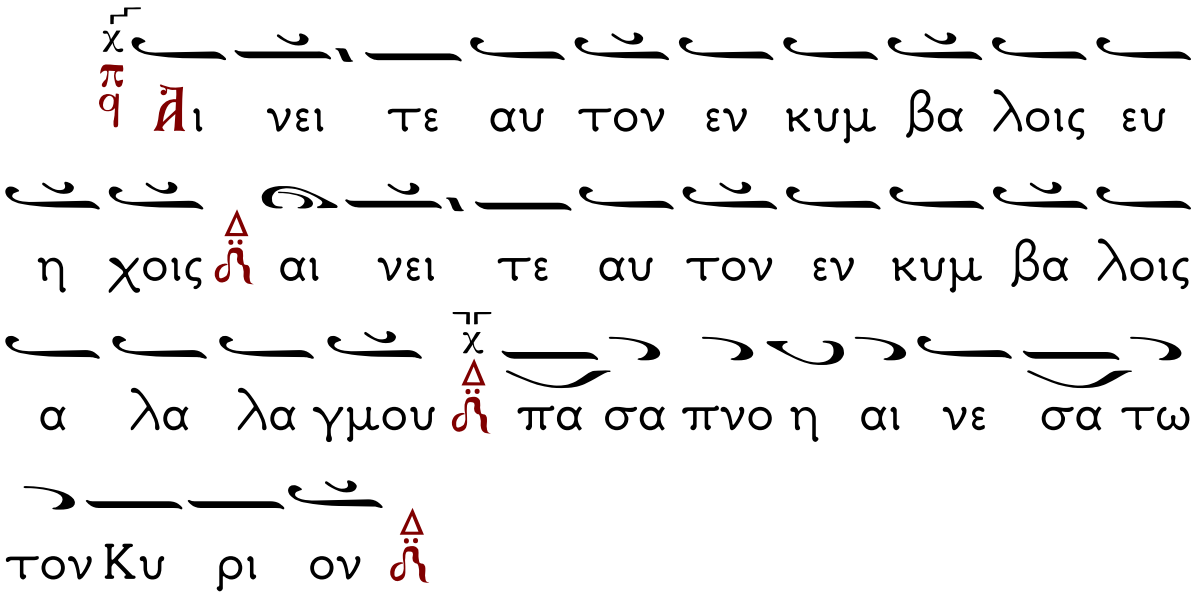

Πρὸς τὰς ἀΰλους χορείας, καὶ τῶν Δικαίων σκηνάς, ἔνθα Ἀγγέλων τάξεις, ἔνθα δῆμος Ἁγίων, χαρὰ ἑορταζόντων ἄγεται νῦν, τῶν Δικαίων τὰ πνεύματα, Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, οὓς εὐσεβῶς, εὐφημοῦντες μακαρίσωμεν.

Ἦχος πλ. Δι.

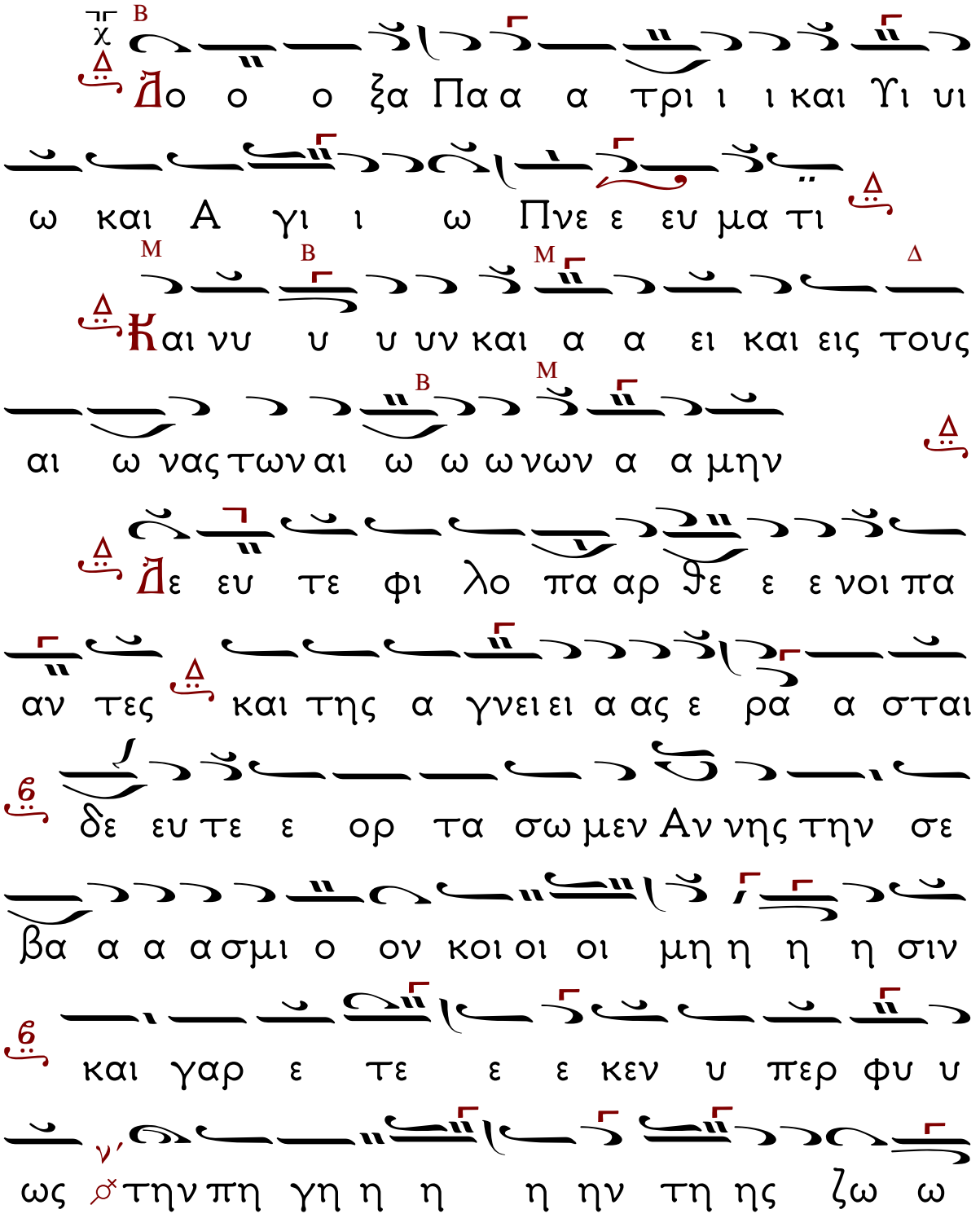
Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι
ω και Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω ω ων νων α α μην
Δε ευ τε φι λο πα αρ θε ε ε νοι πα
αν τες και της α γνει ει α ας ε ρα α σται
δε ευ τε ε ορ τα σω μεν Αν νης την σε
βα α α α σμι ο ον κοι οι οι μη η η η σιν
και γαρ ε τε ε ε κεν υ περ φυ υ
ως την πη γη η η η ην τη ης ζω ω

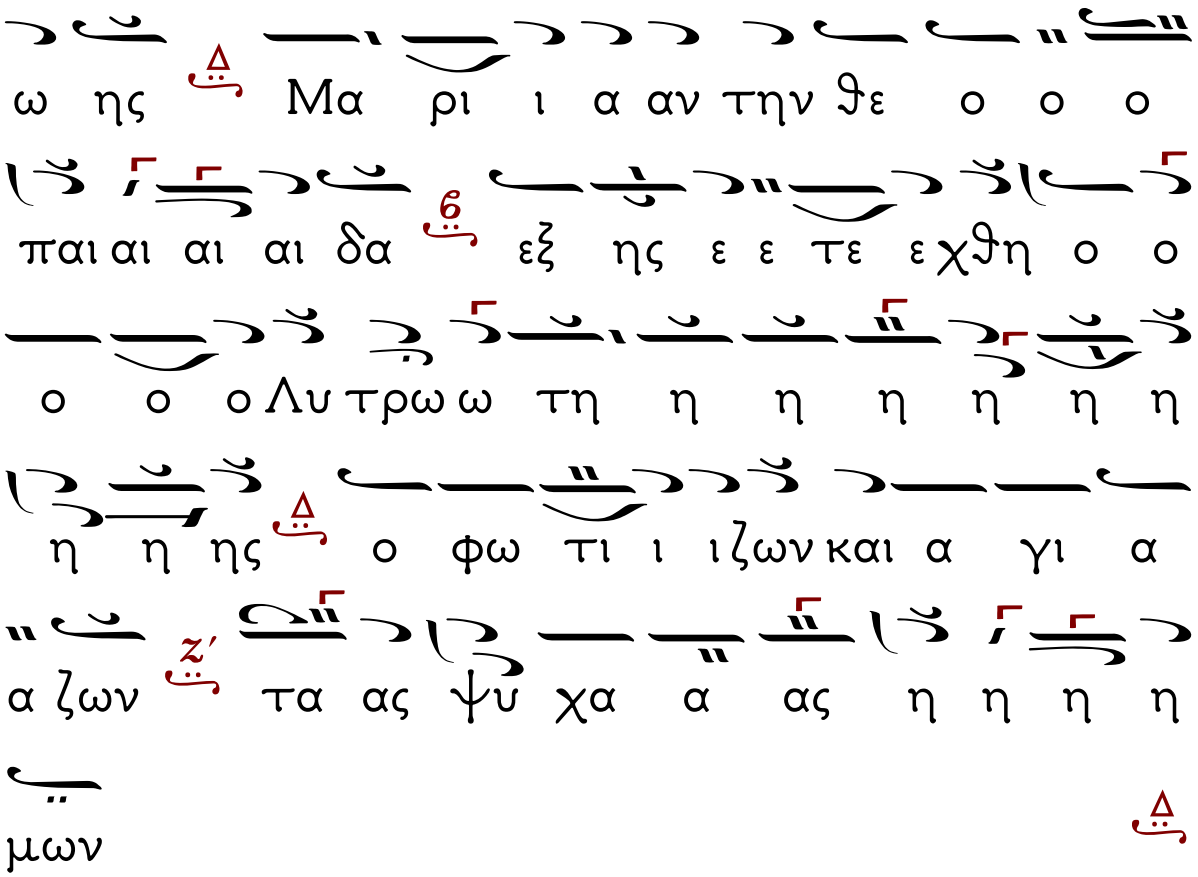
ω ης Μα ρι ι α αν την θε ο ο ο
παι αι αι αι δα εξ ης ε ε τε εχθη ο ο
ο ο ο Λυ τρω ω τη η η η η η η
η η ης ο φω τι ι ιζων και α γι α
α ζων τα ας ψυ χα α ας η η η η
μων

Ἦχος δεύτερος, Ἐπιλογές

Ἦχος Δι

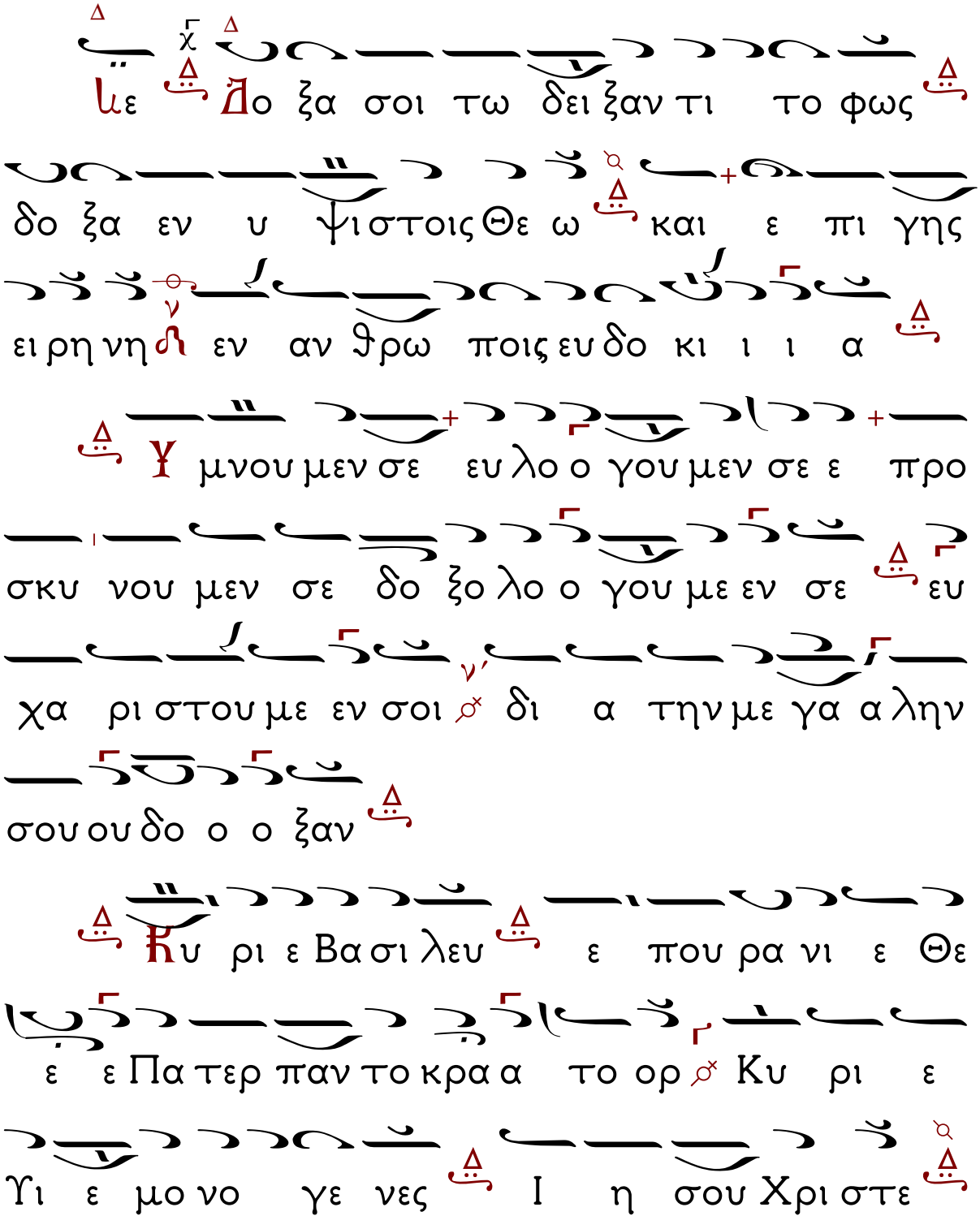

και Α α γι ον Πνε ε ευ μα

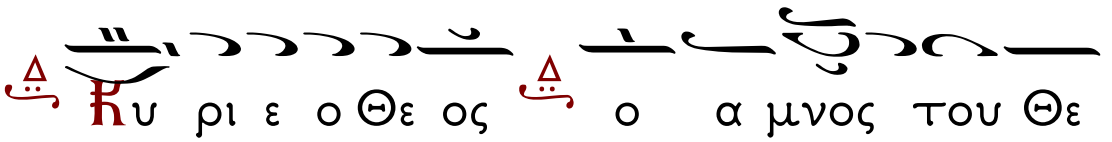
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων

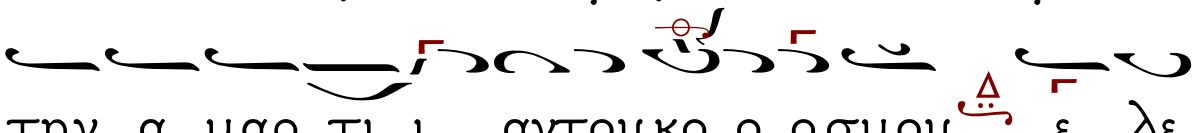
την α μαρ τι ι αντου κο ο οσμου ε λε

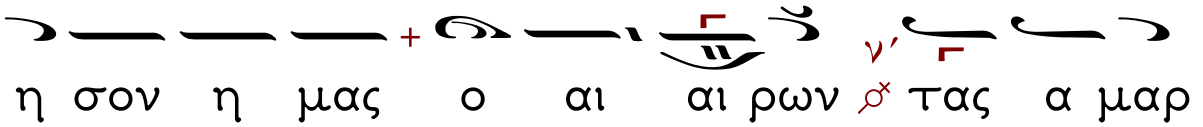
η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του ου κο ο οσμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο

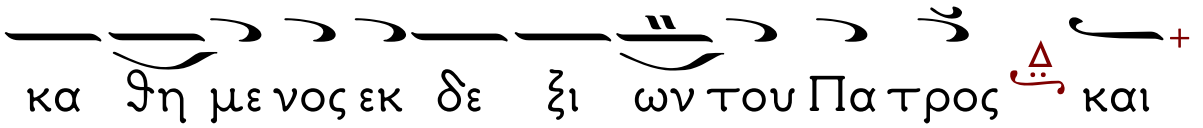
κα θη με νος εκ δε ξι ων του Πα τρος και

ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει ει μο νος Α γι ος συ

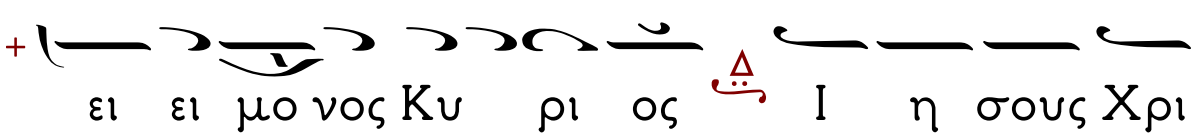
ει ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι

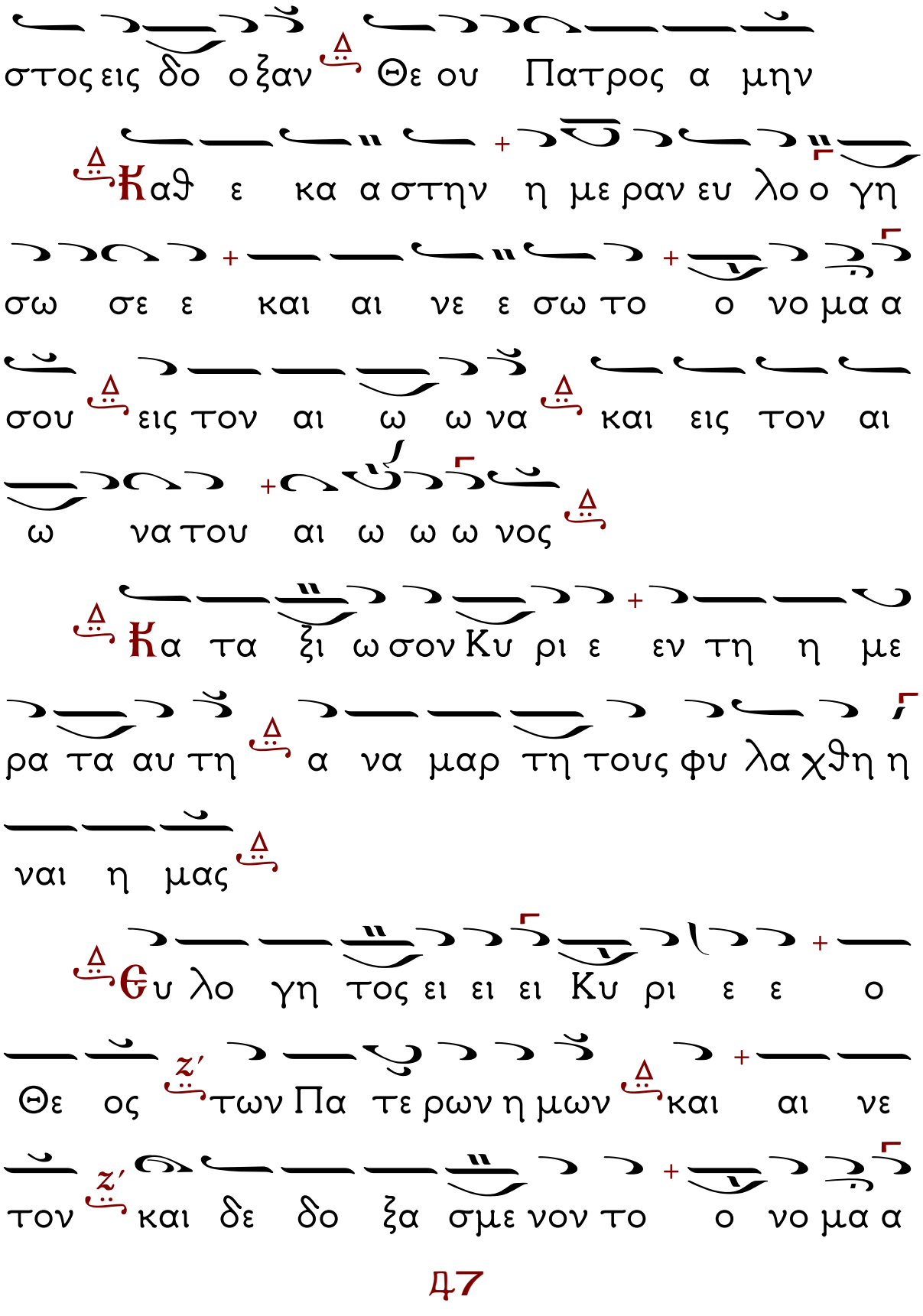
στος εις δο ο ξαν Θε ου Πατρος α μην
Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο ο γη
σω σε ε και αι νε ε σω το ο νο μα α
σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι
ω να του αι ω ω ω νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η
ναι η μας
Ευ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ε ε ο
Θε ος των Πα τε ρων η μων και αι νε
τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα α

σου εις τους αι ω ω νας Α μην

Γε νοι το ο Κυ ρι ε το ε λε ος σου

εφ η μας κα θα απερ ηλ πι σα μεν ε

πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α α σου (γ΄)

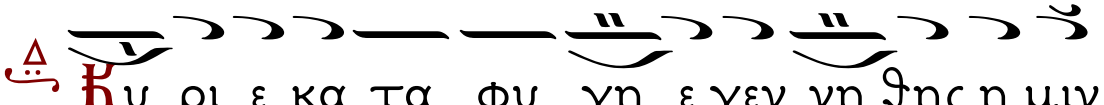
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη θης η μιν

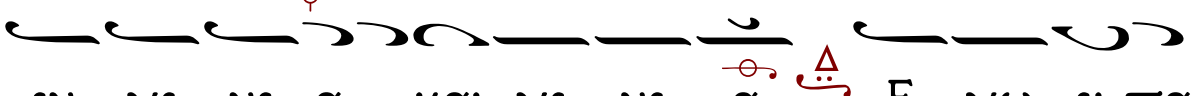
εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

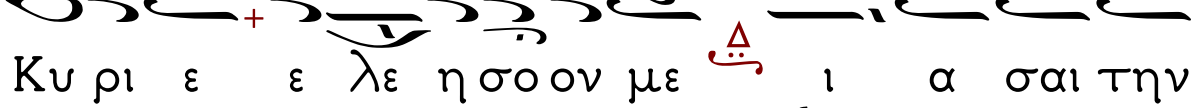
Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι την

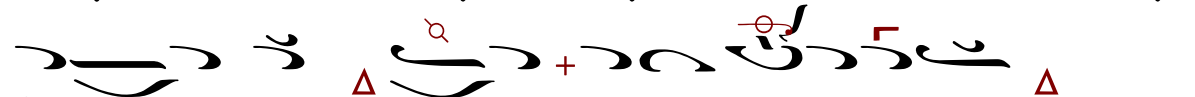
ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ο ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δα ξο ον με ε του ποι ειν το θε λη μα α
σου ο τι συ ει ει ο Θε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν
τω φω τι ι σου ο ψο ο με θα φω ω ω ως

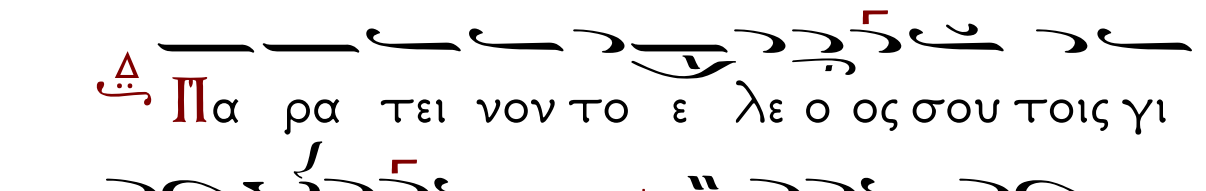
Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι
νω σκουσι ι ι σε ε Α γι ος ο Θε ο
ος Α γι ο ος Ι σχυ ρος Α γι ος Α α
θα να τος ε λε η σον η μα α α ας

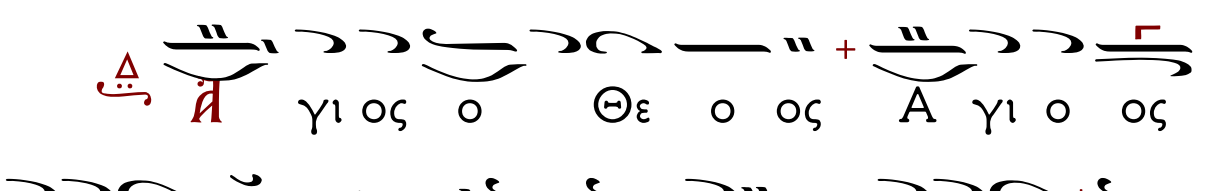
Ἅ γι ος ο Θε ο ος Α γι ο ος
Ι σχυ ρος Α γι ος Α α θα να τος ε
λε η σον η μα α α ας
(δίς)

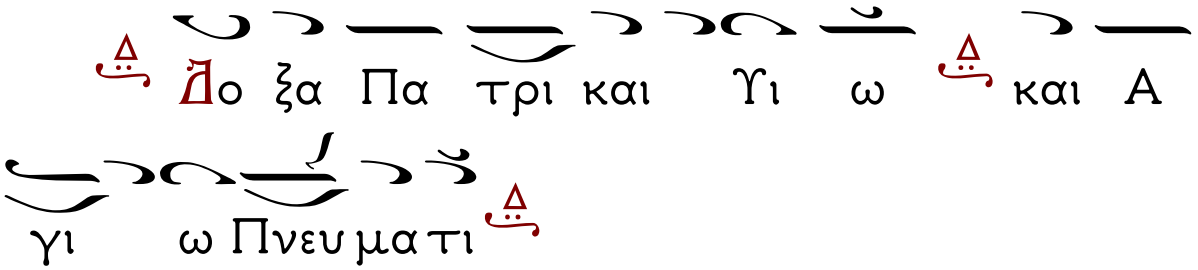
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι

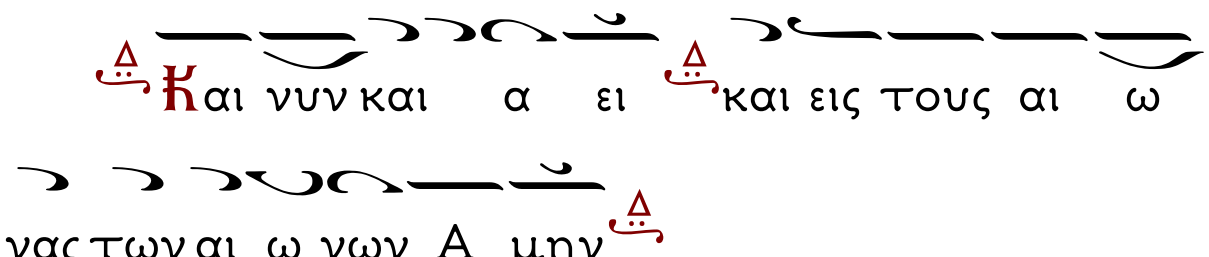
Και νυν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω νων Α μην

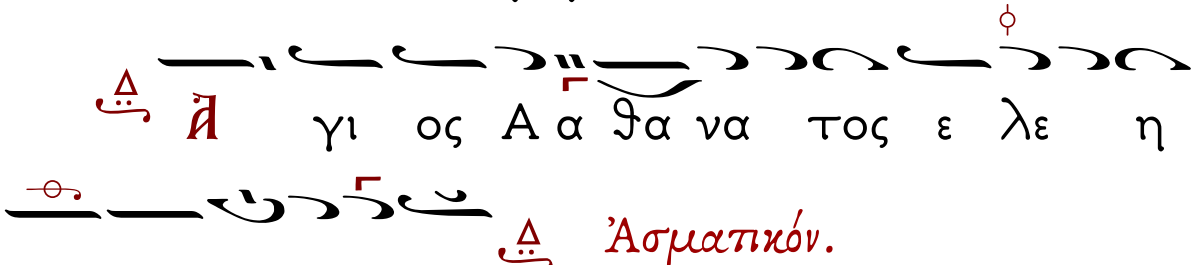
Ἅ γι ος Α α θα να τος ε λε η
σον η μα α α ας

Ἀσματικόν.

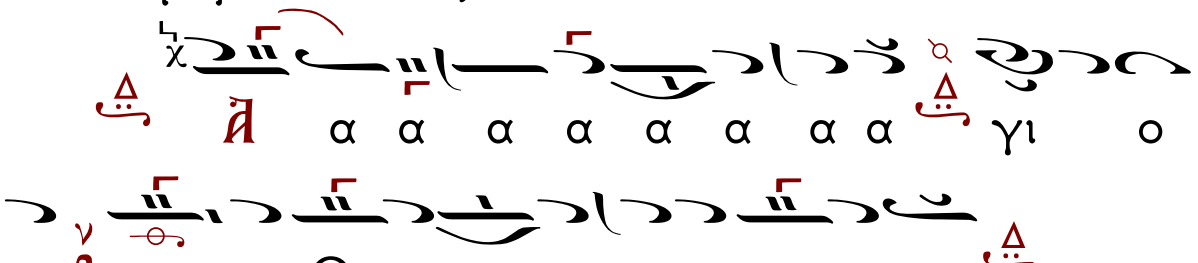
Ἅ α α α α α α α α γι ο
ος ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ο ος

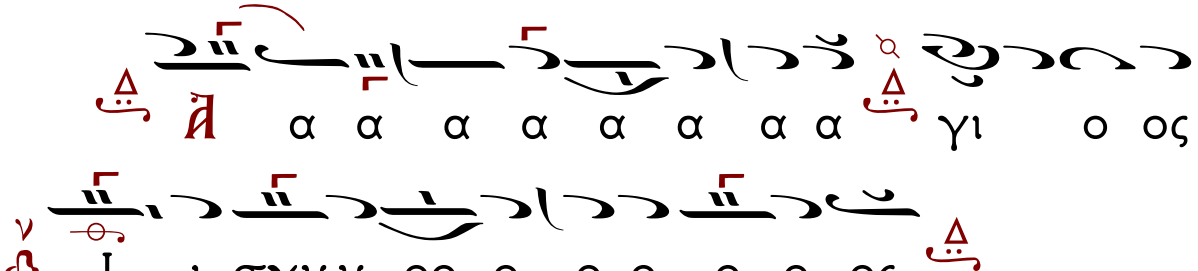
Ἅ α α α α α α α α γι ο ος
Ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ο ος

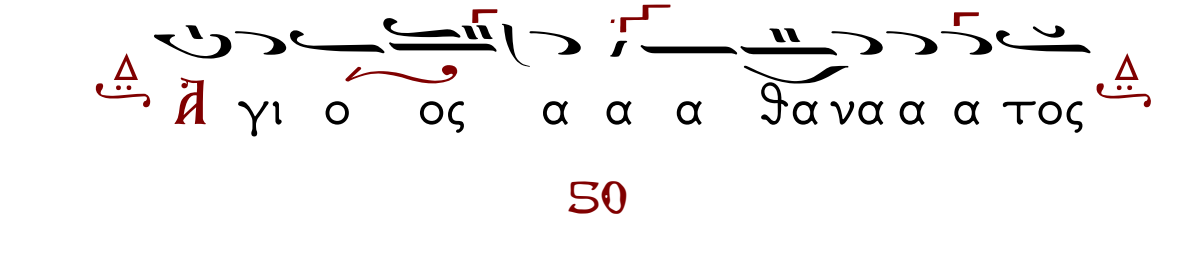
Ἅ γι ο ος α α α θα να α α τος

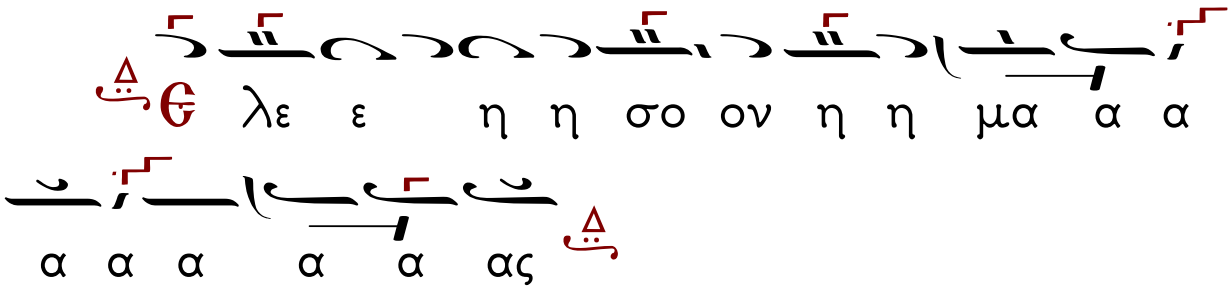
λε ε η η σο ον η η μα α α
α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος δ΄ Δι

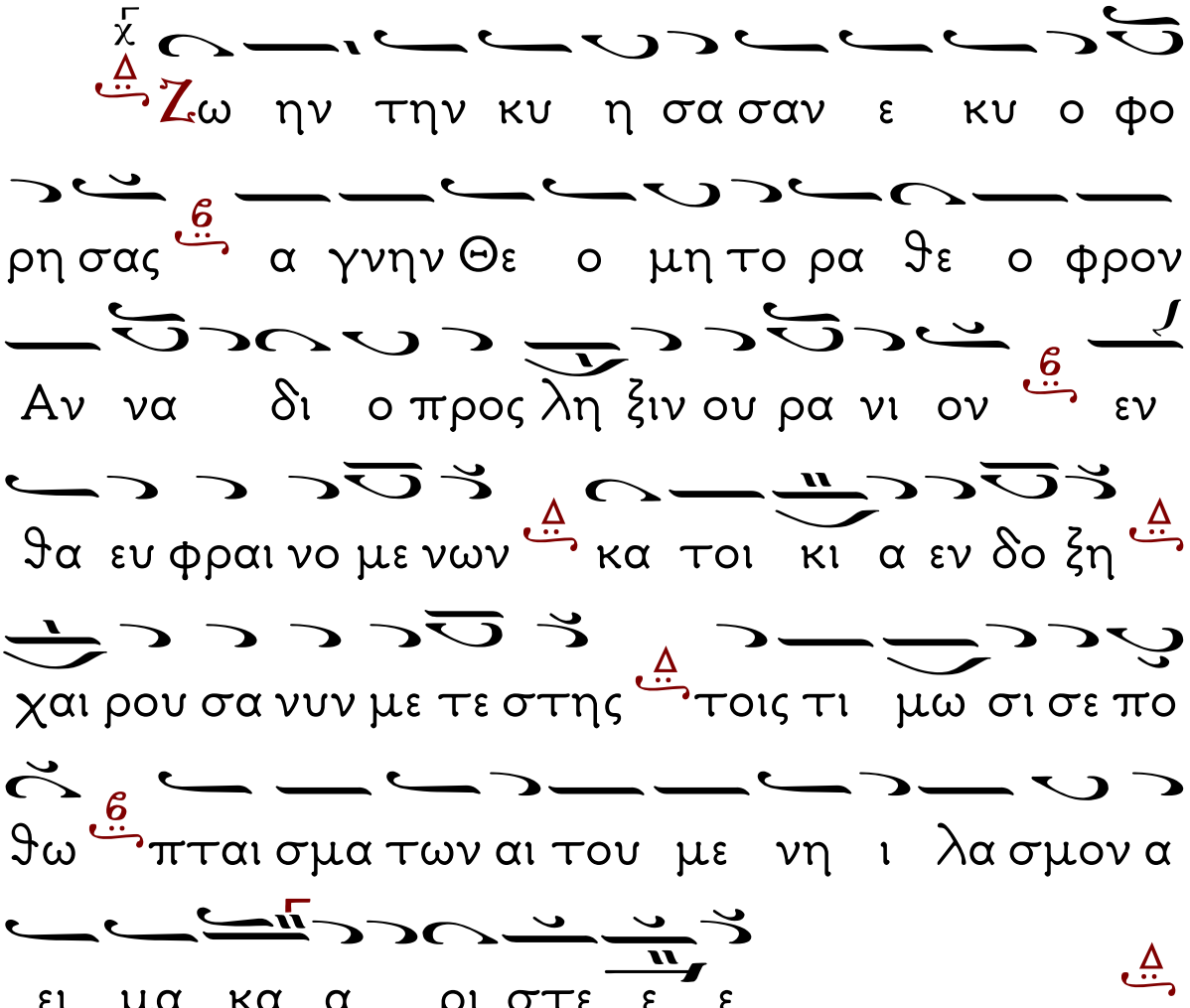

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ πα Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. 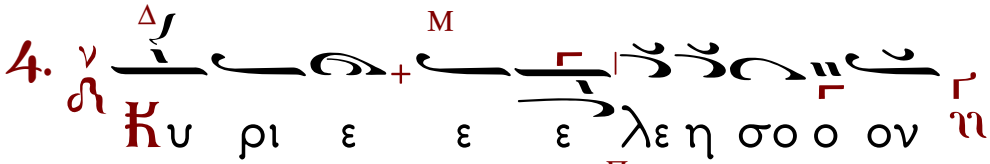

5.

6.

7.

8.

9.

10. 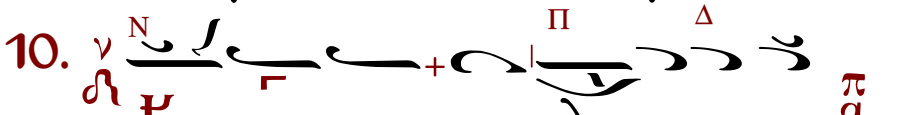

11.

12.

Ἀντίφωνον α΄.

Ἦχος Δι

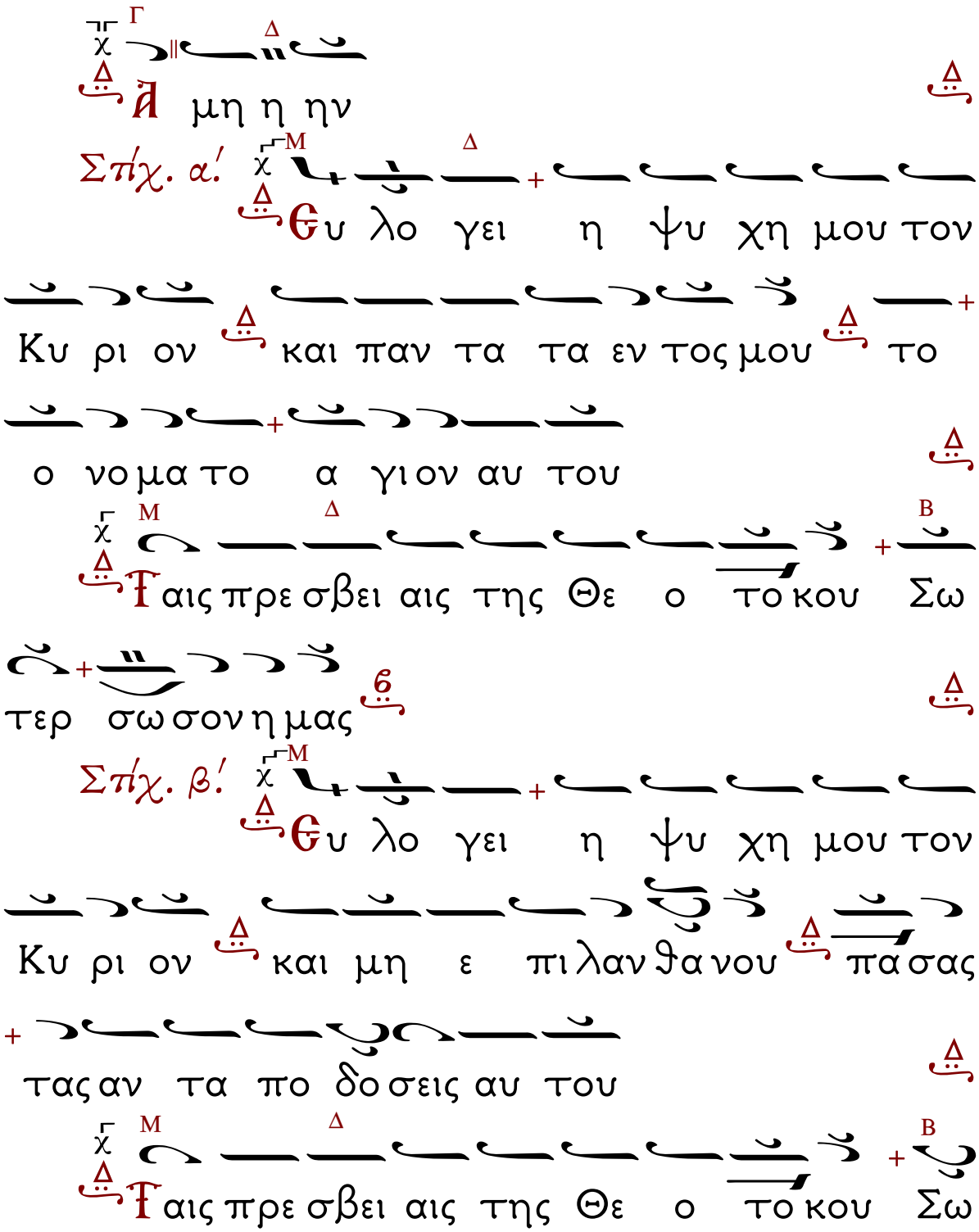

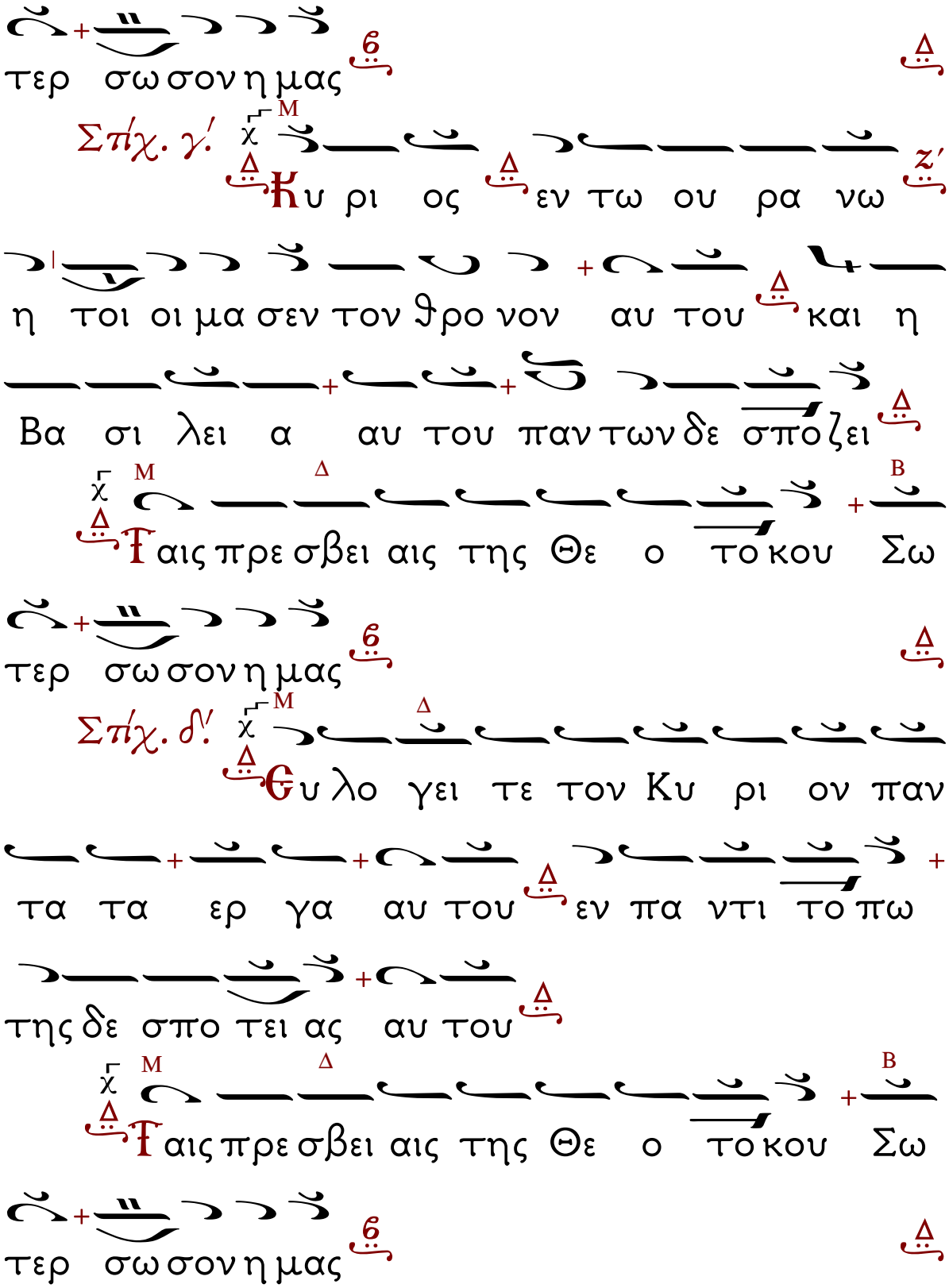
τερ σω σον η μας
Στίχ. γ'
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Στίχ. δ'
Υλο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

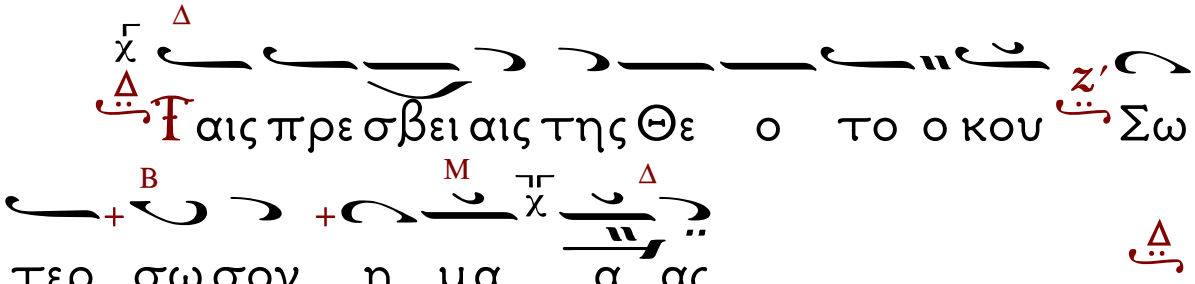

Ἀντίφωνον β΄.

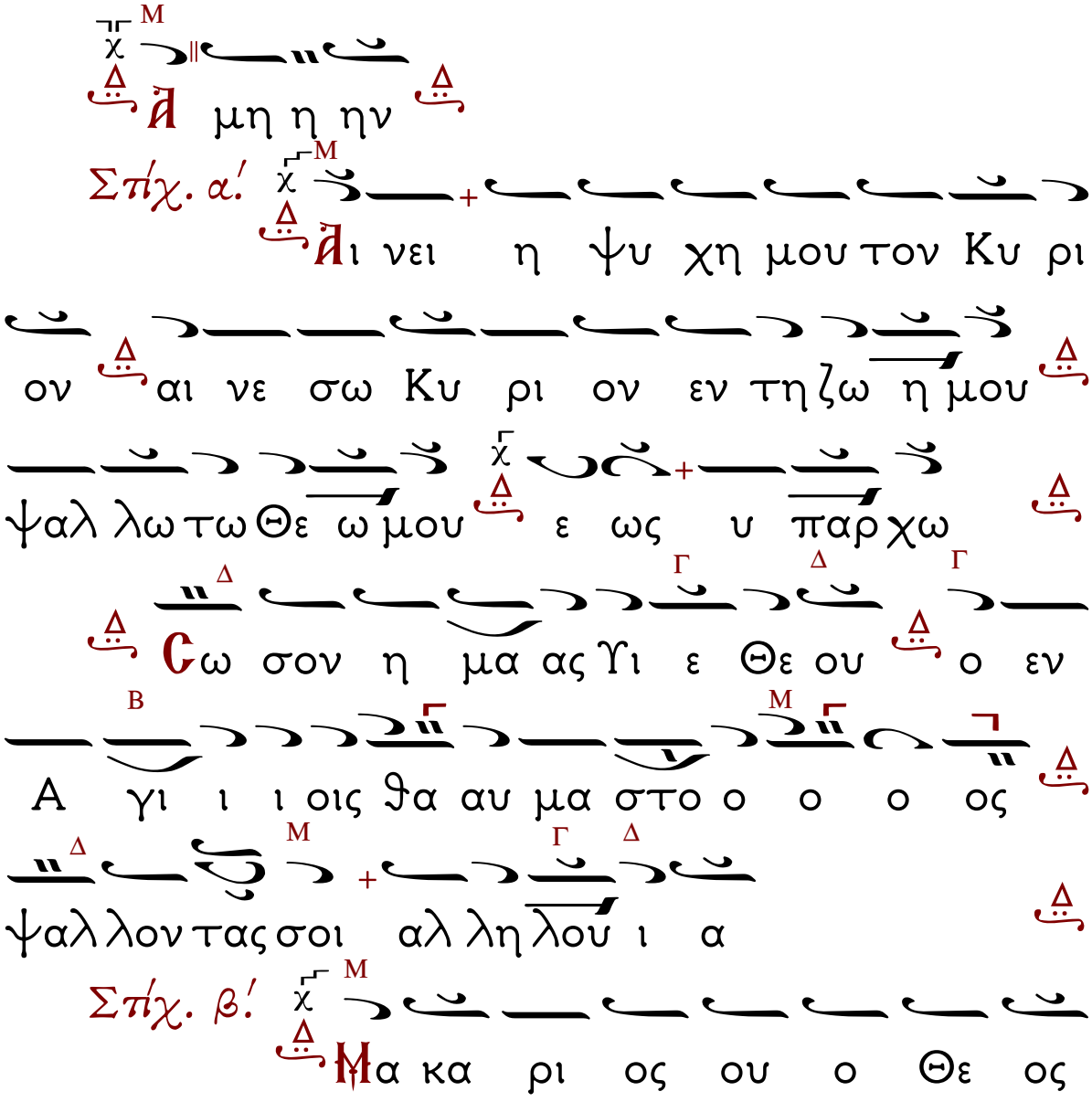

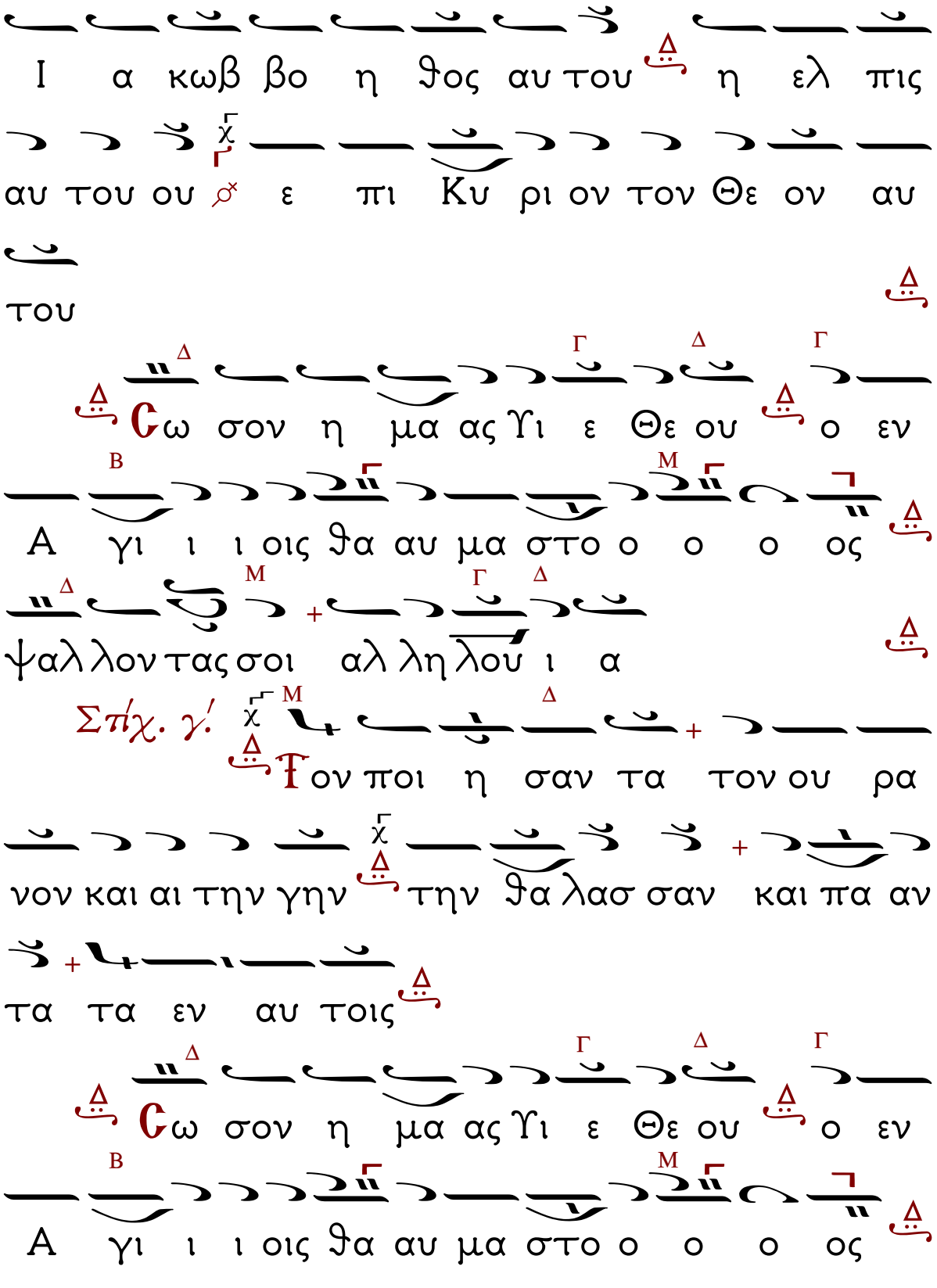
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου πι ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λού ι α
Σπ/χ. γ΄
Ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν
τα τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

Σπ/χ. δ'. Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε α αν και γε νε αν

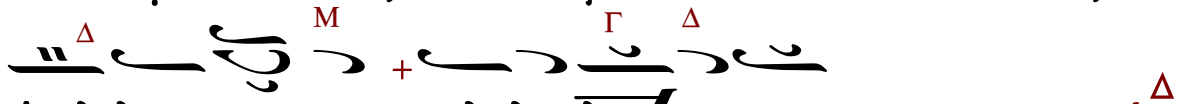

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

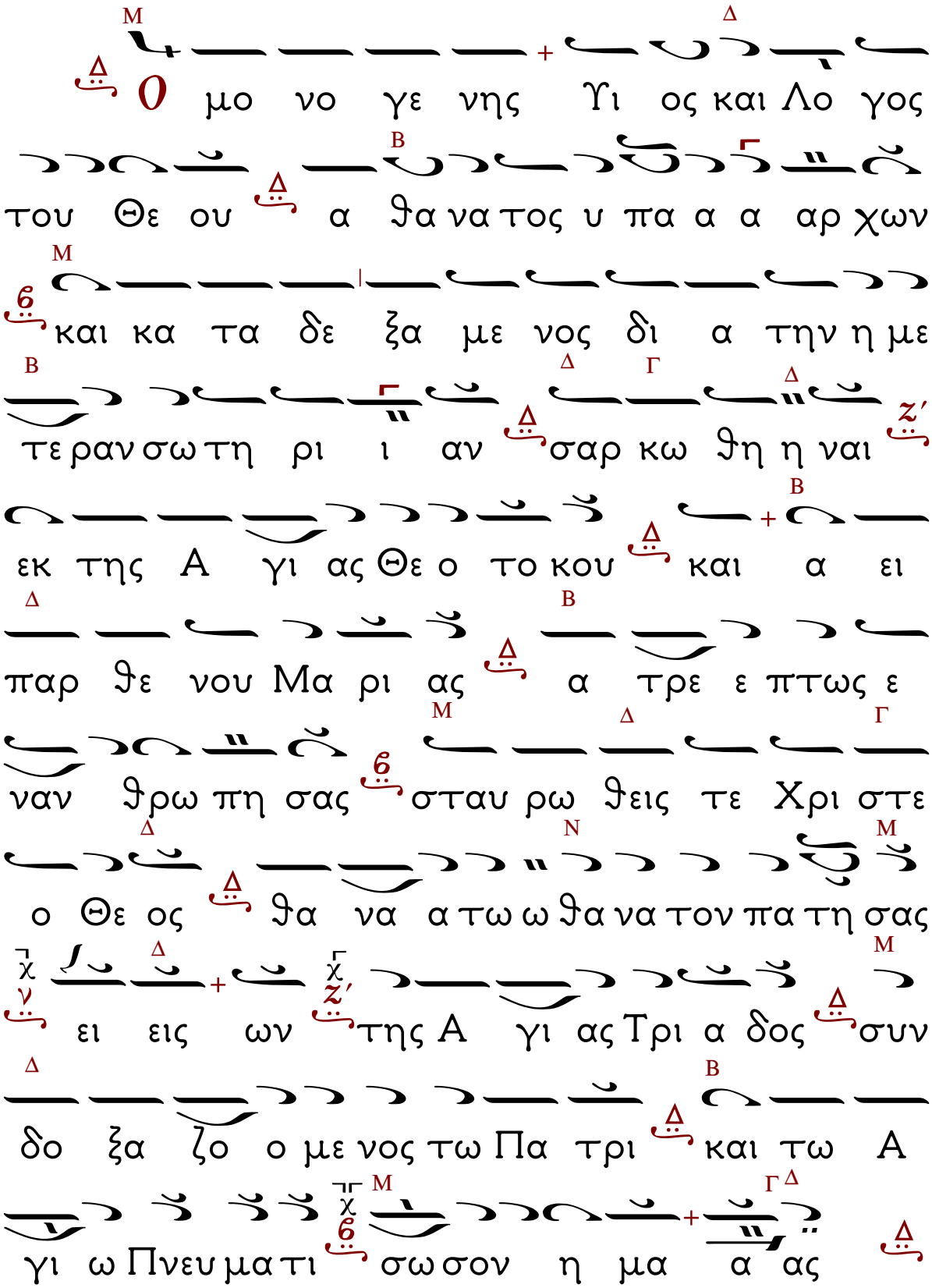
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄.

Ἦχος δ΄ Δι

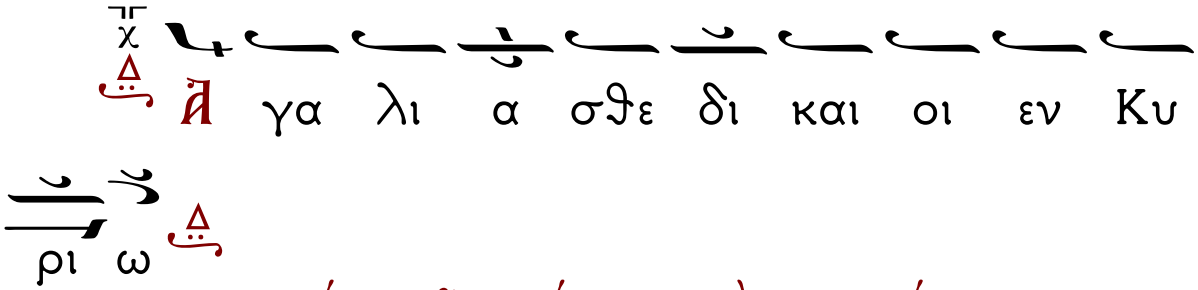

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος δ΄ Δι

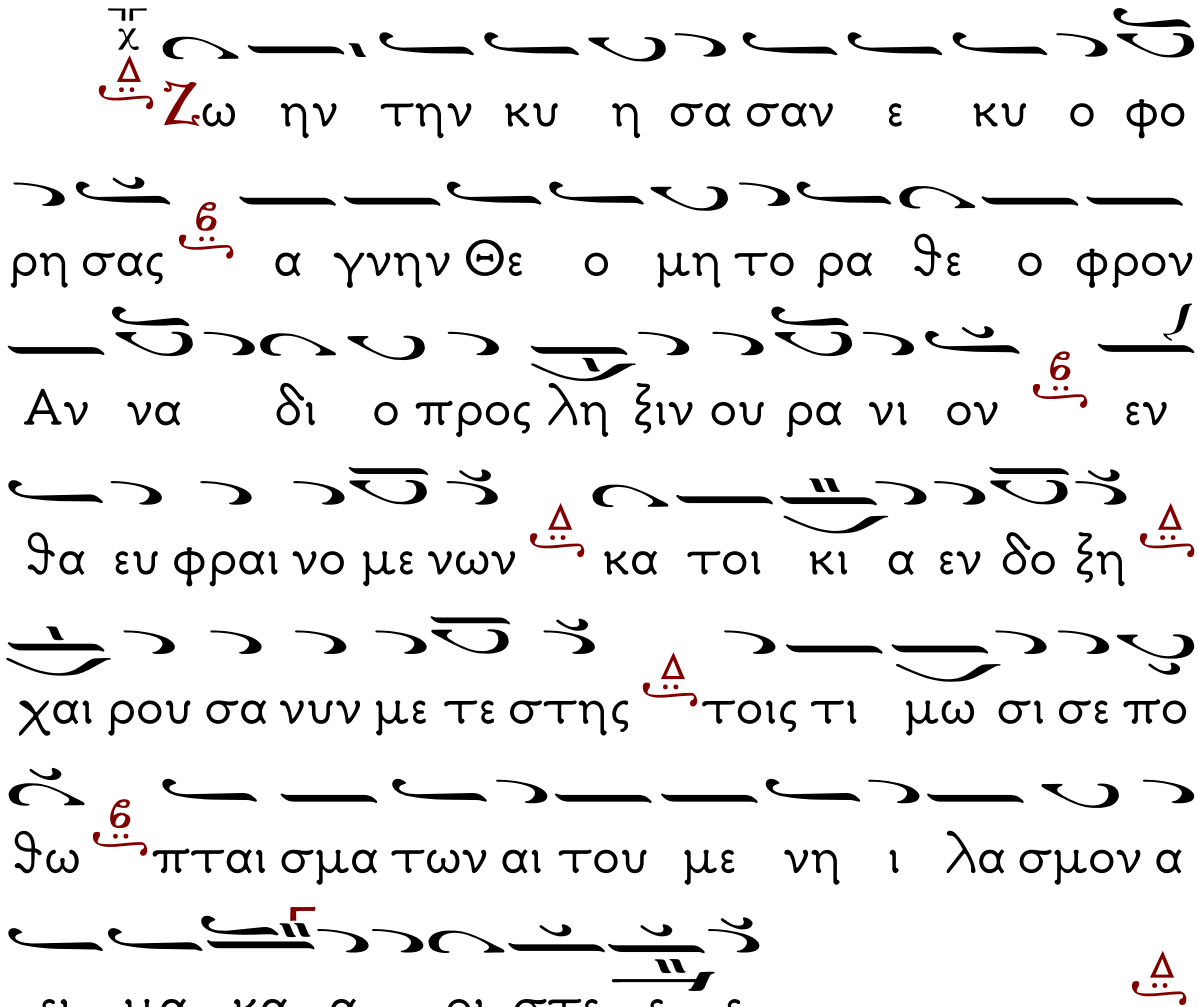

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

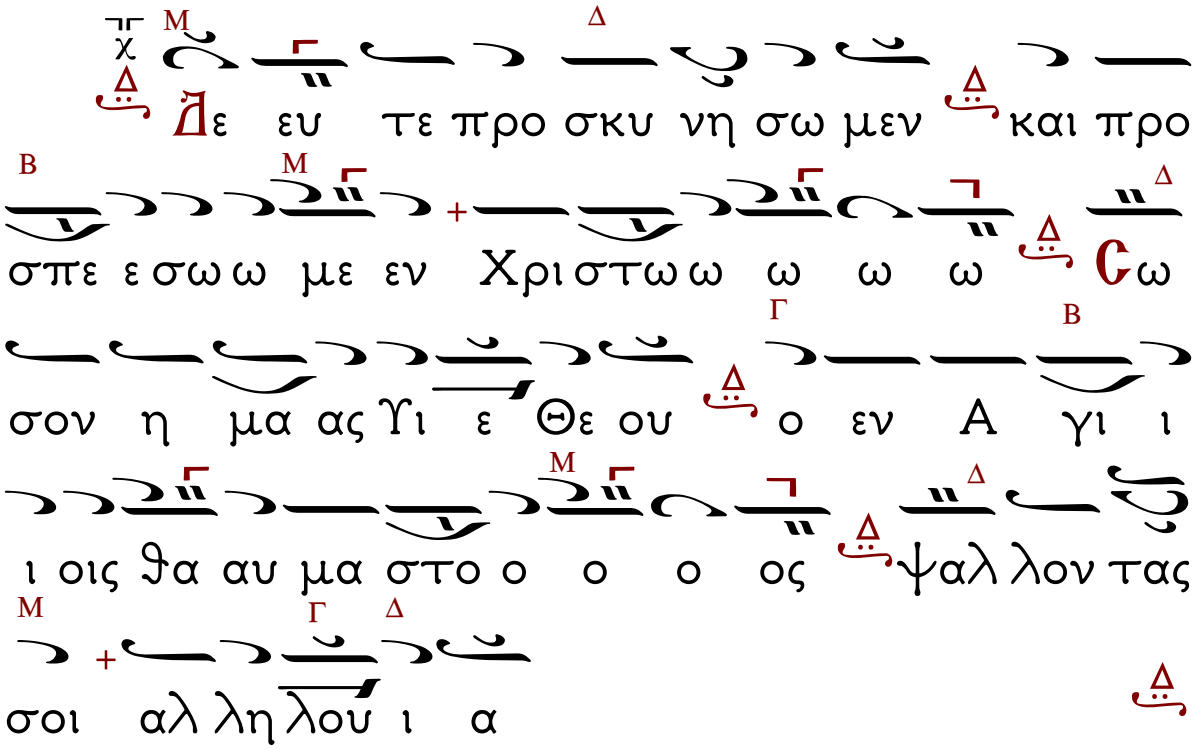

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἦχος δ΄ Δι

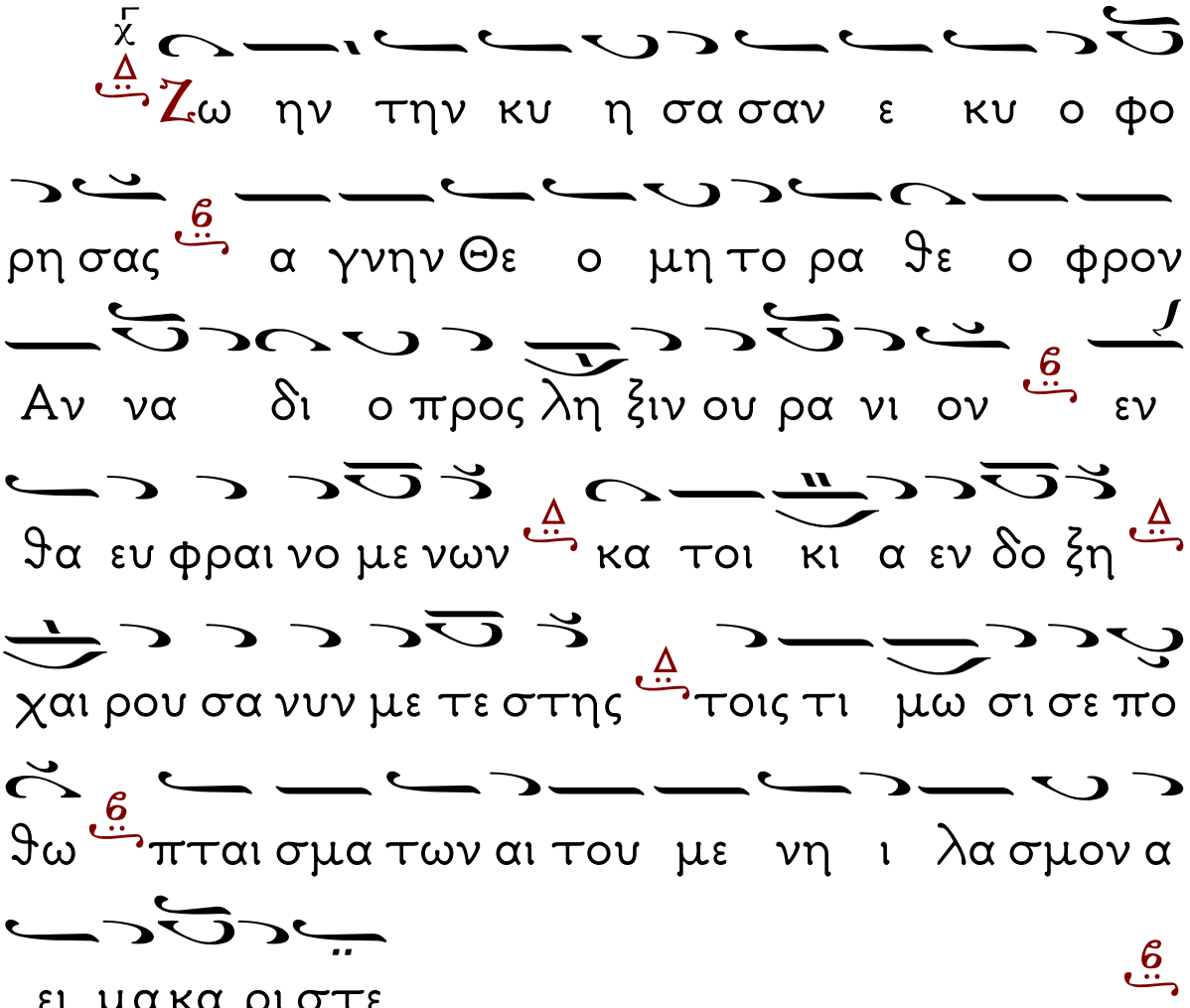

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος δ΄ Δι

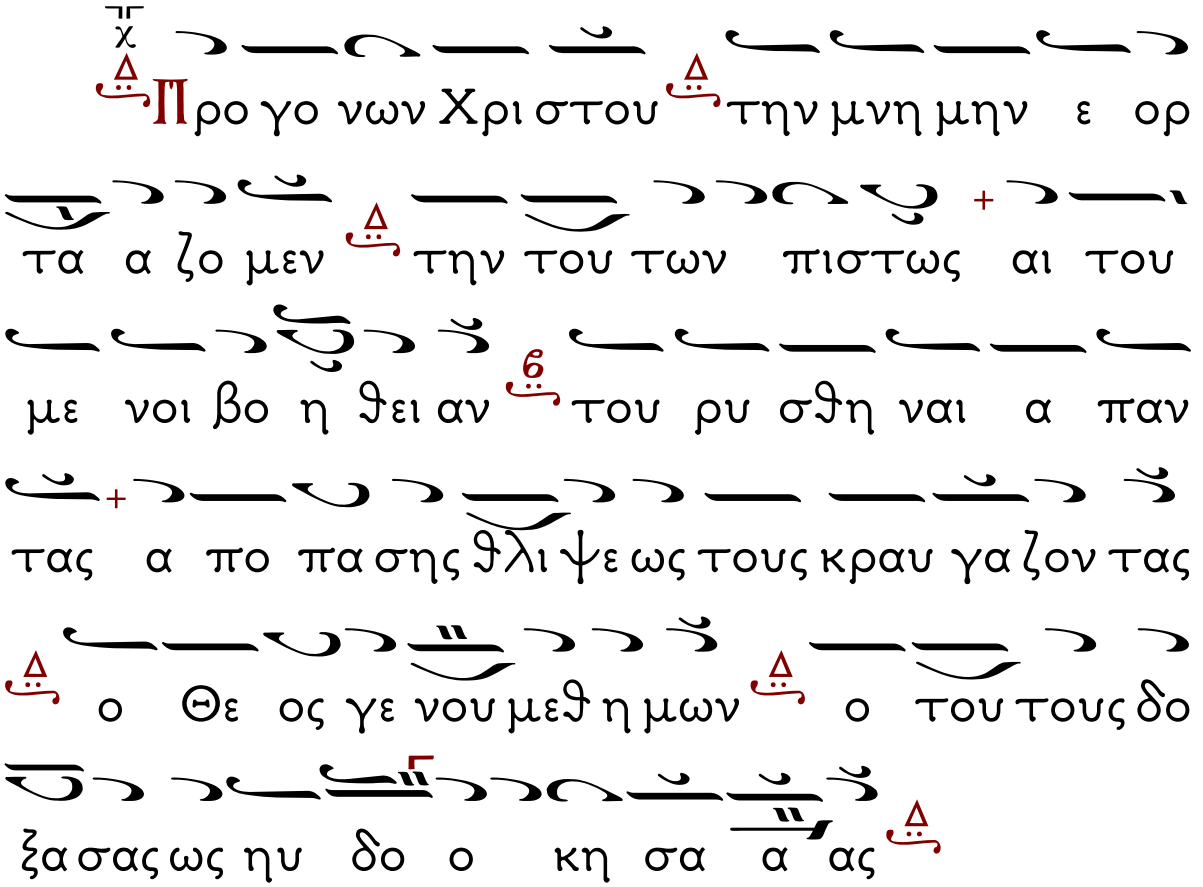

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. **Ἐ**ν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 4:22-27

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσι δύο διαθῆκαι, μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἰερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς· ἡ δὲ ἄνω Ἰερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος δ΄.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. **Π**ολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Ἦχος πλ. Νη

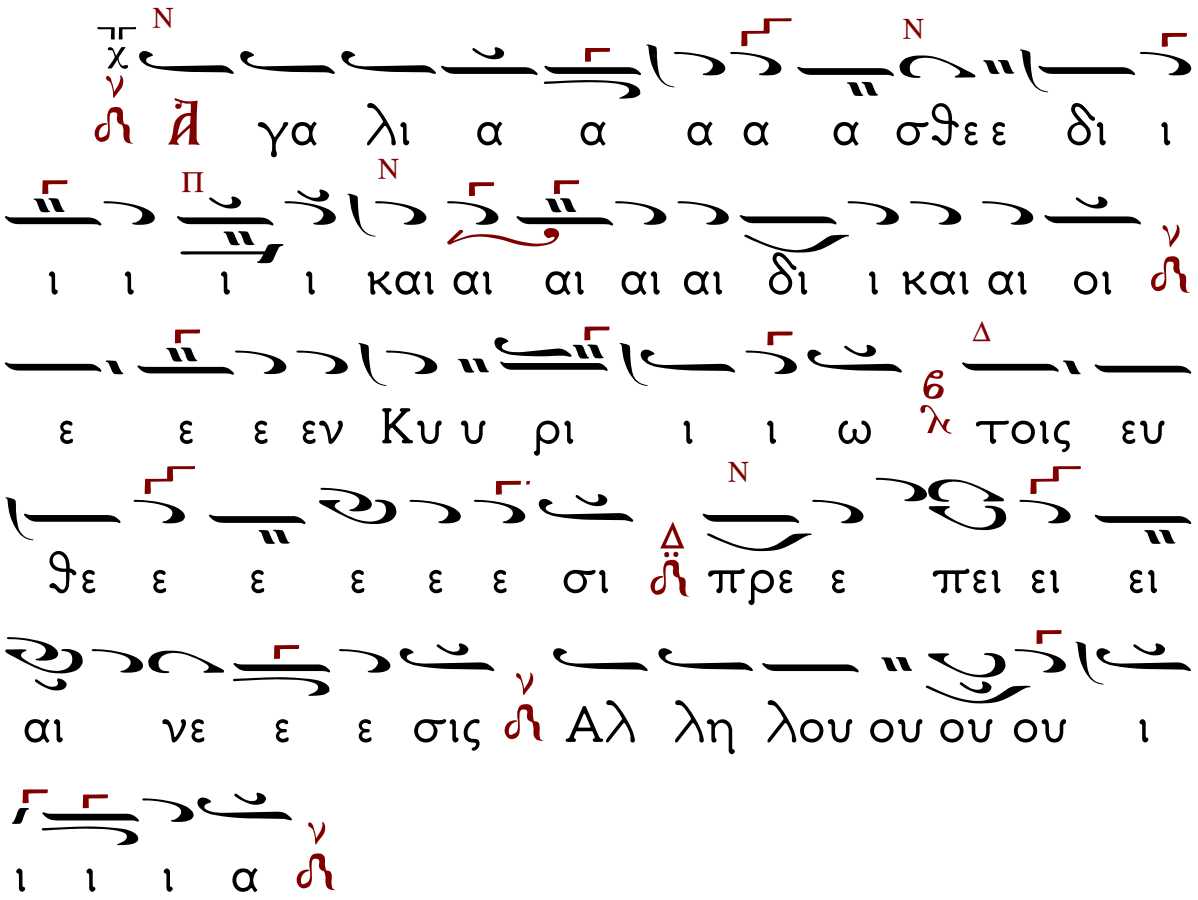
γα λι α α α α α σϑε ε δι ι
ι ι ι ι και αι αι αι αι δι ι και αι οι
ε ε ε εν Κυ υ ρι ι ι ω τοις ευ
ϑε ε ε ε ε ε σι πρε ε πει ει ει
αι νε ε ε σις Αλ λη λου ου ου ου ι
ι ι ι α

Ἦχος λπ̈q Πα

Π Κ Δ Κ

χ π q Α γαλ λι α θε δι και οι εν Κυ υ ρι

Π

ι ι ω τοις ευ θε ε σι πρε ε πει ει αι αι

Ν

αι αι νε ε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Π Π

ι ις π q α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α π q

Π Κ

π q Ε ξο μο λο γει θε τω Κυ υ ρι ι ι

χ

ω ε εν κι ι θα α α α ρα q̈ εν ψαλ τη

Π

ρι ω δε κα χο ο ορ δω ψα α α λα α

α τε ε α α αυ τω ω ω ω ω ω ω ω

Ν Π Π

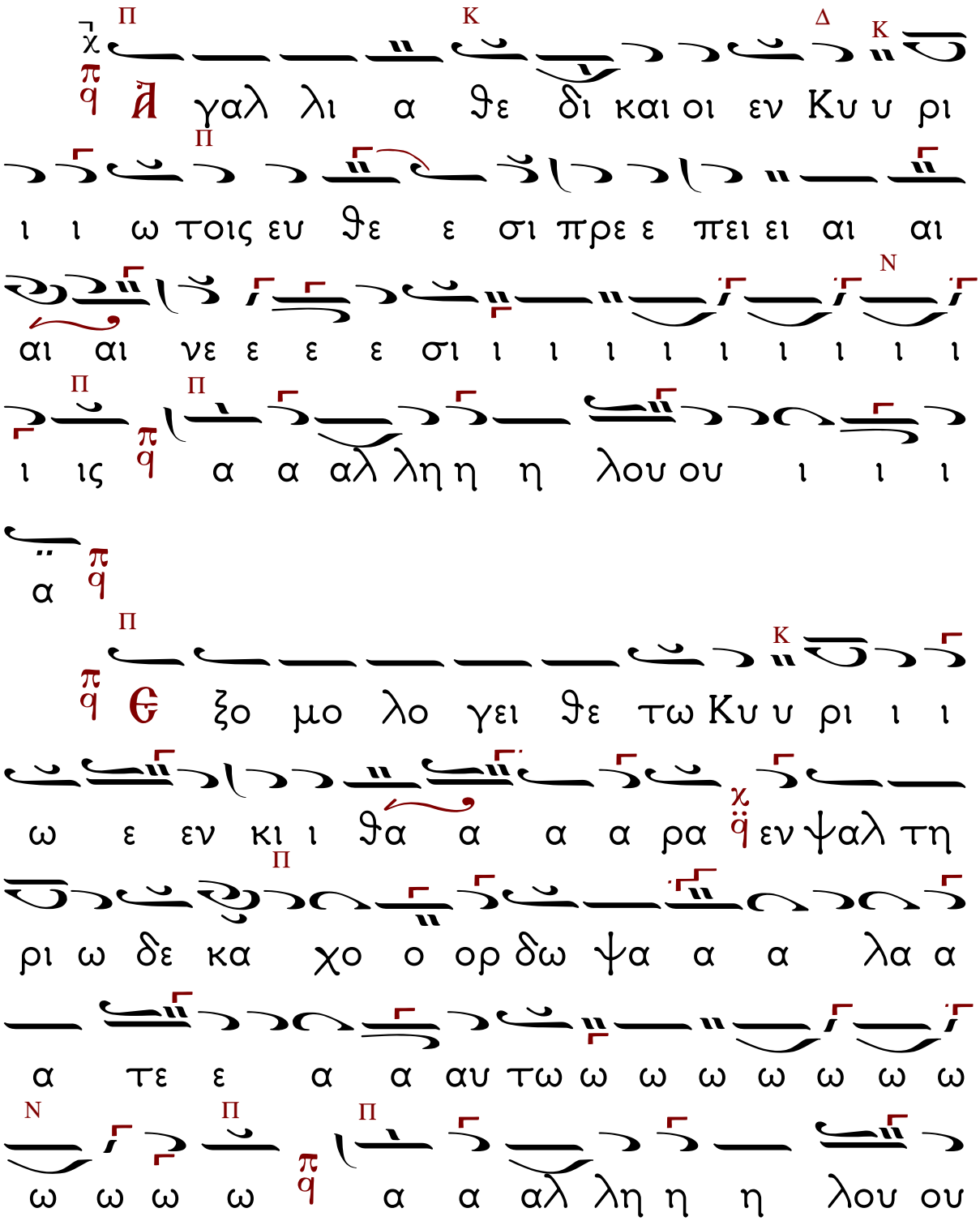

ω ω ω ω π q α α αλ λη η η λου ου

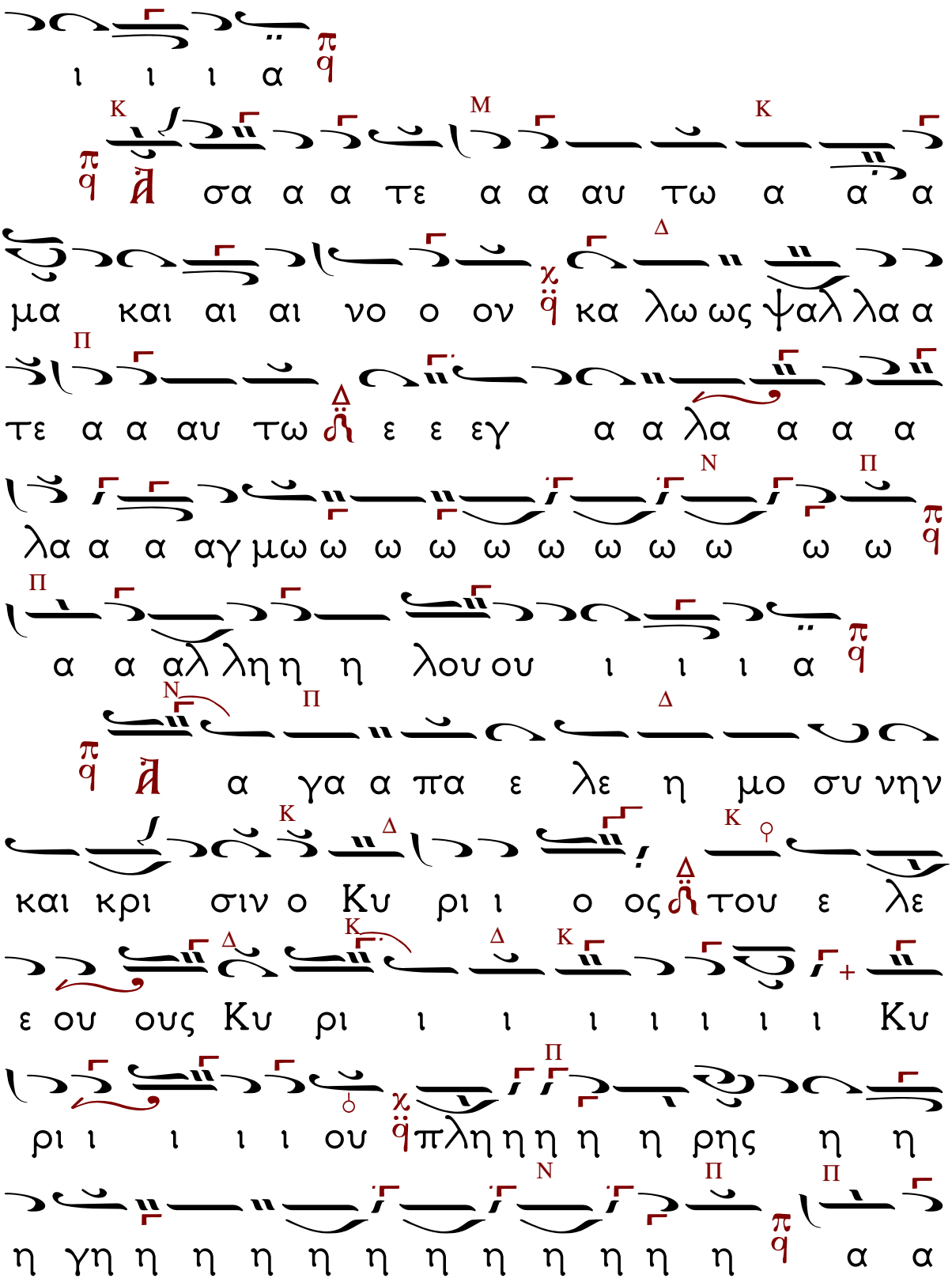
ι ι ι α
σα α α τε α α αυ τω α α α
μα και αι αι νο ο ον κα λω ως ψαλ λα α
τε α α αυ τω ε ε εγ α α λα α α α
λα α α αγ μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α
α γα α πα ε λε η μο συ νην
και κρι σιν ο Κυ ρι ι ο ος του ε λε
ε ου ους Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι Κυ
ρι ι ι ι ι ου πλη η η η η ρης η η
η γη η η η η η η η η η η η α α

αλ λη η η λου ου ι ι ι α
π
q

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἦχος πλ. δ΄ Πα.

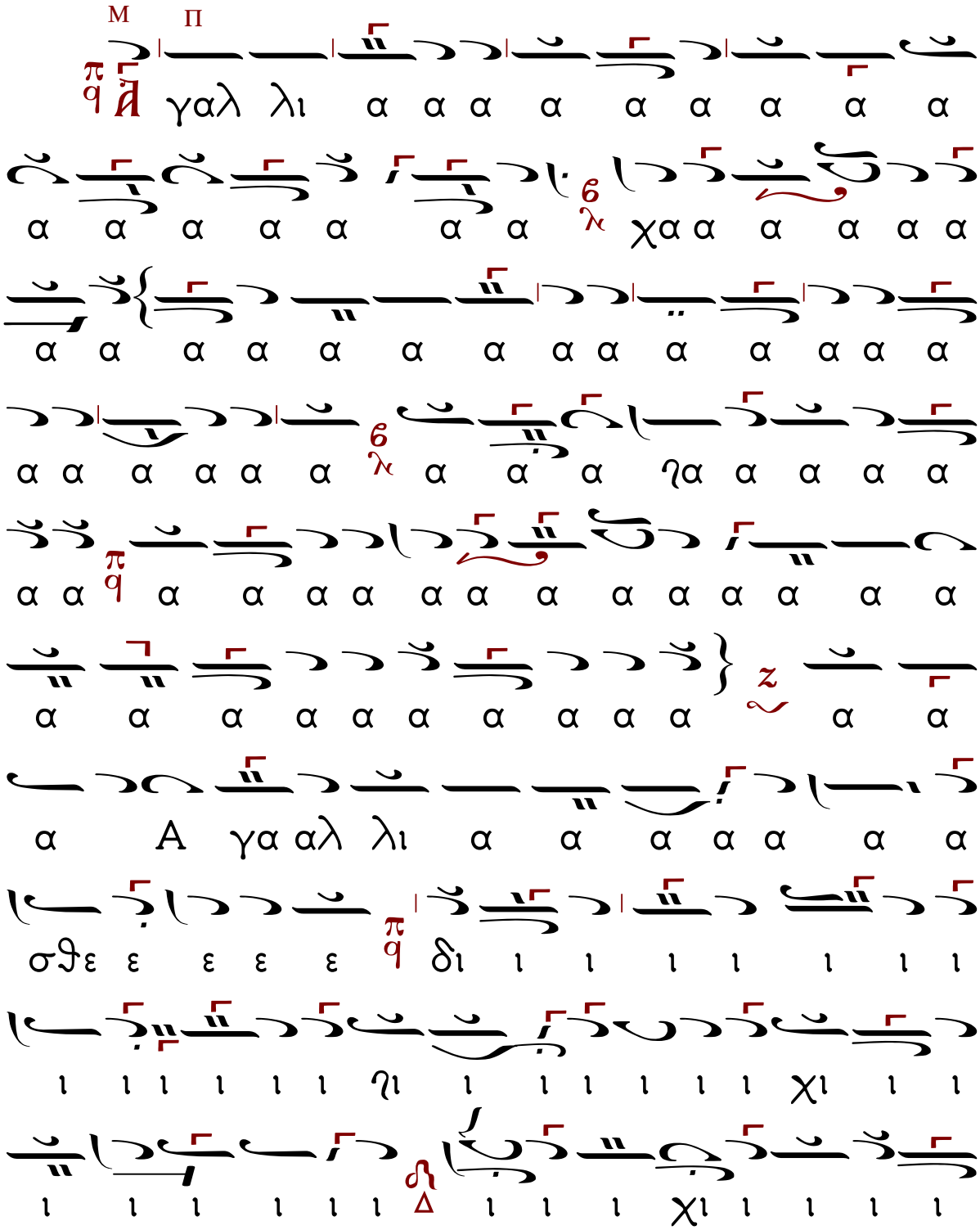

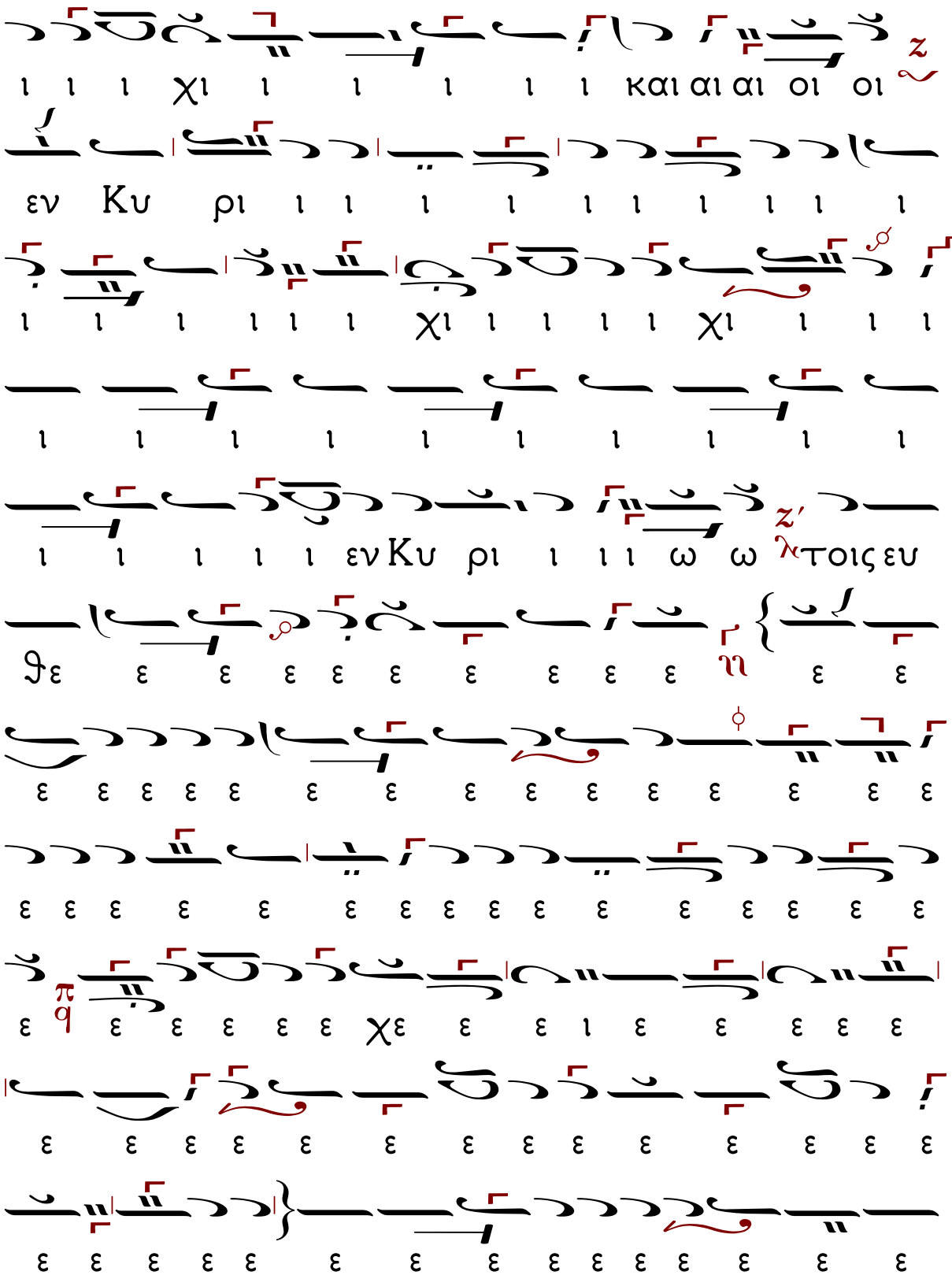
ι ι ι χι ι ι ι ι ι και αι αι οι οι
εν Κυ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι χι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι εν Κυ ρι ι ι ι ω ω λτοις ευ
ϑε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε χε ε ε ι ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

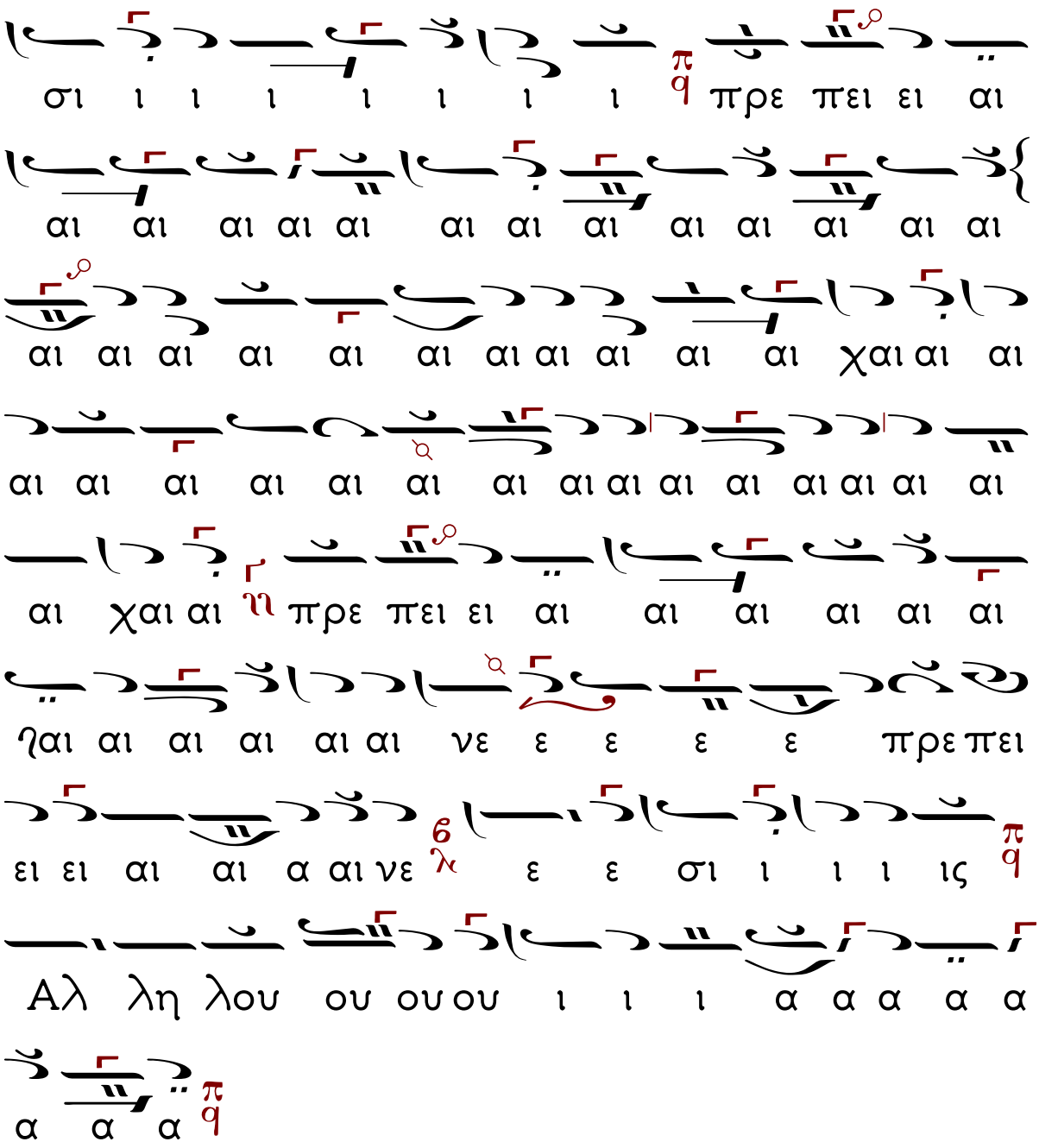
σι ι ι ι ι ι ι ι πρε πει ει αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι χαι αι πρε πει ει αι αι αι αι αι αι
ηαι αι αι αι αι αι νε ε ε ε πρε πει
ει ει αι αι α αι νε ε ε σι ι ι ι ις
Αλ λη λου ου ουου ι ι ι α α α α α
α α α

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ἦχος δ΄

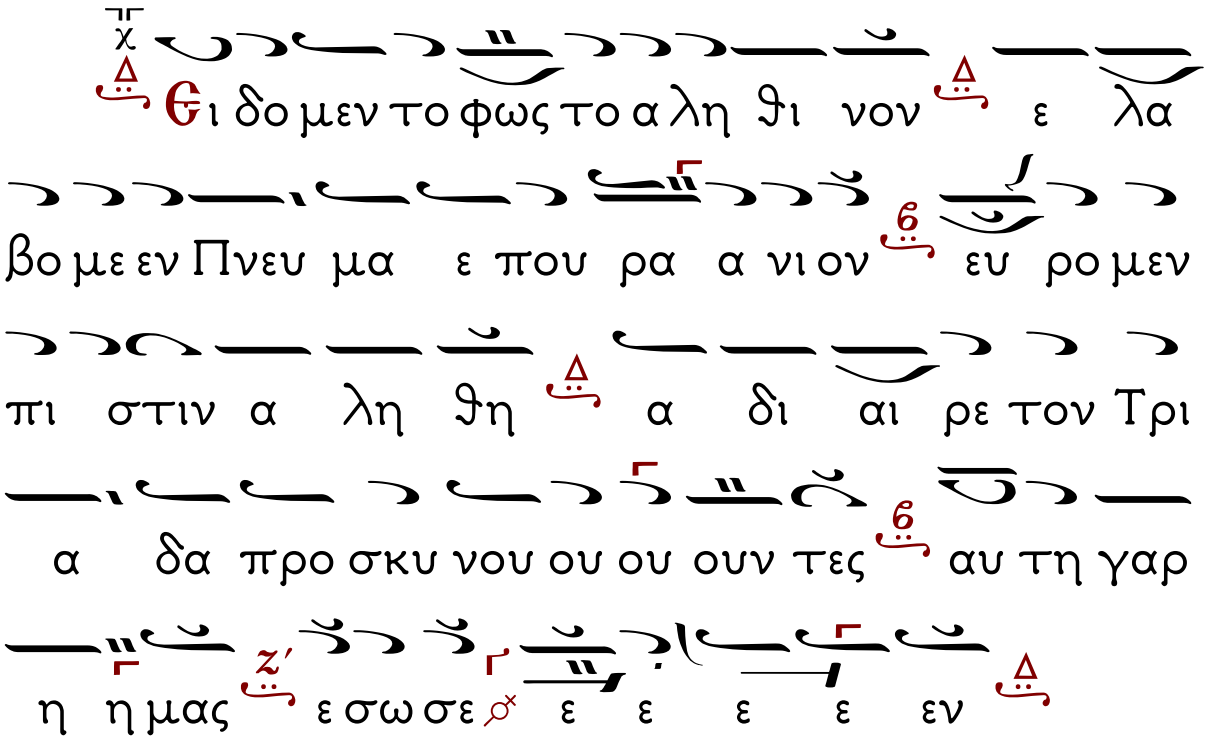

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί…

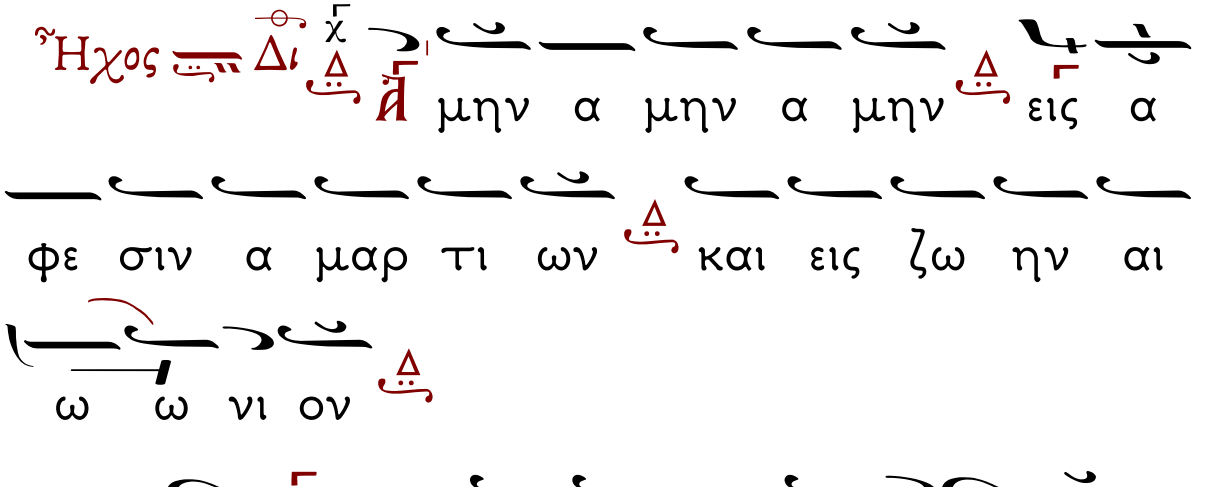

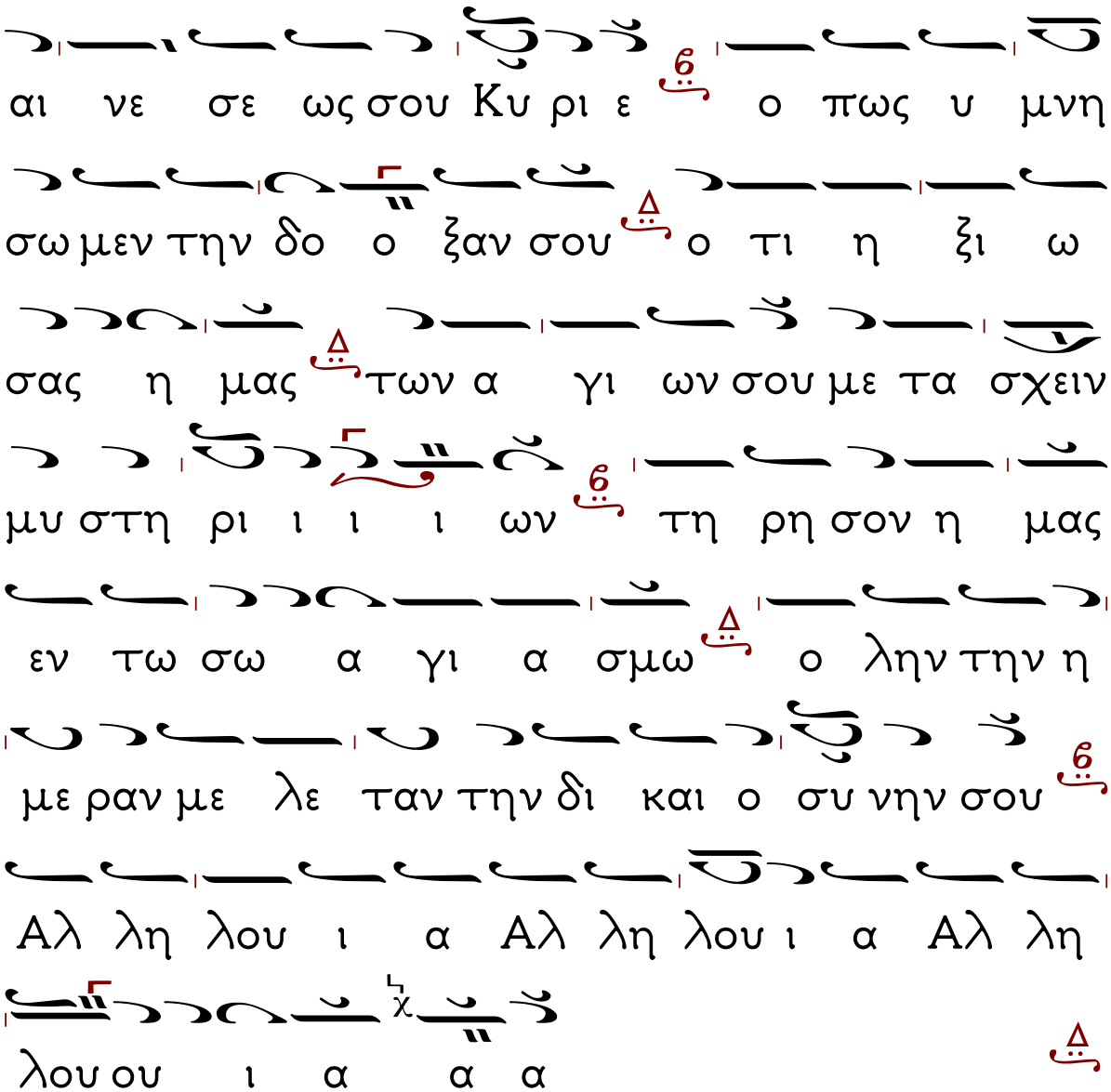
αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι η ξι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

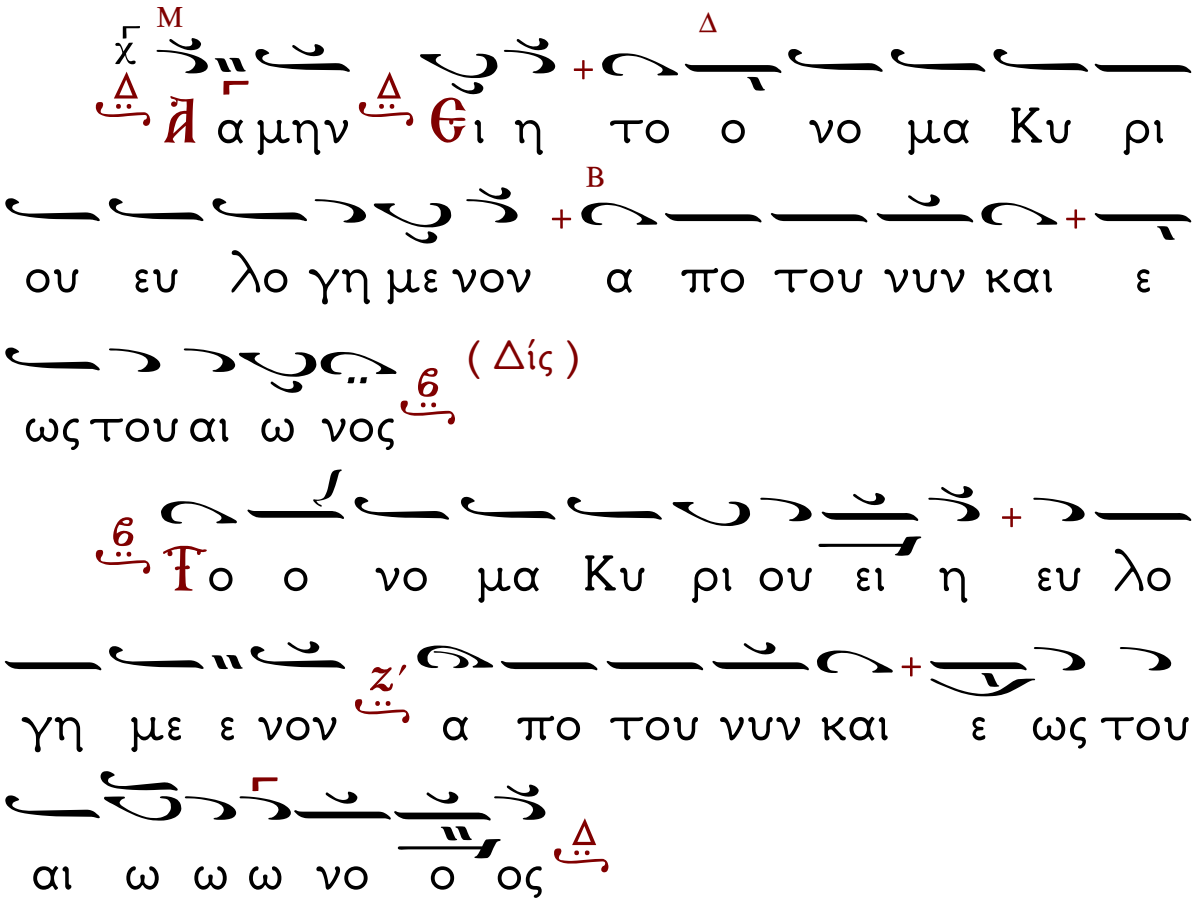

Τόν Εὐλογούντα...

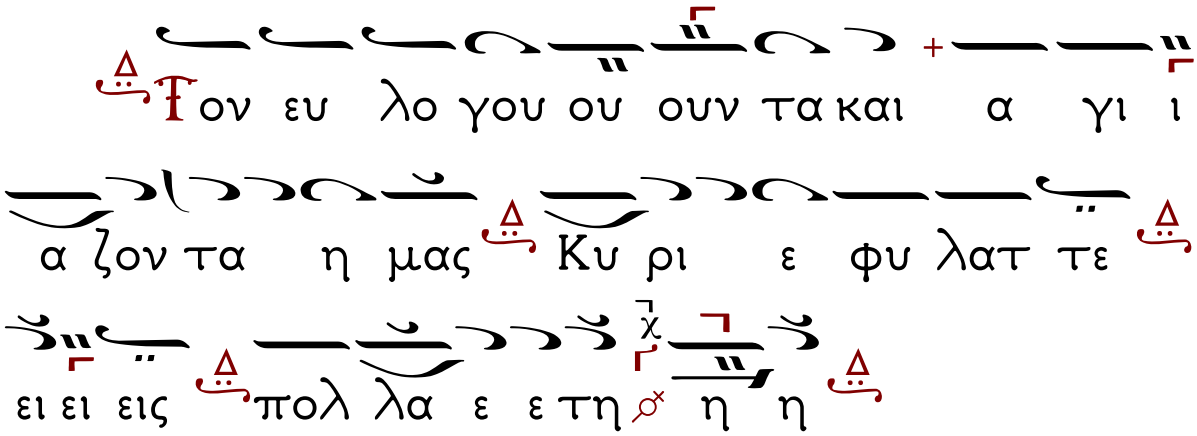

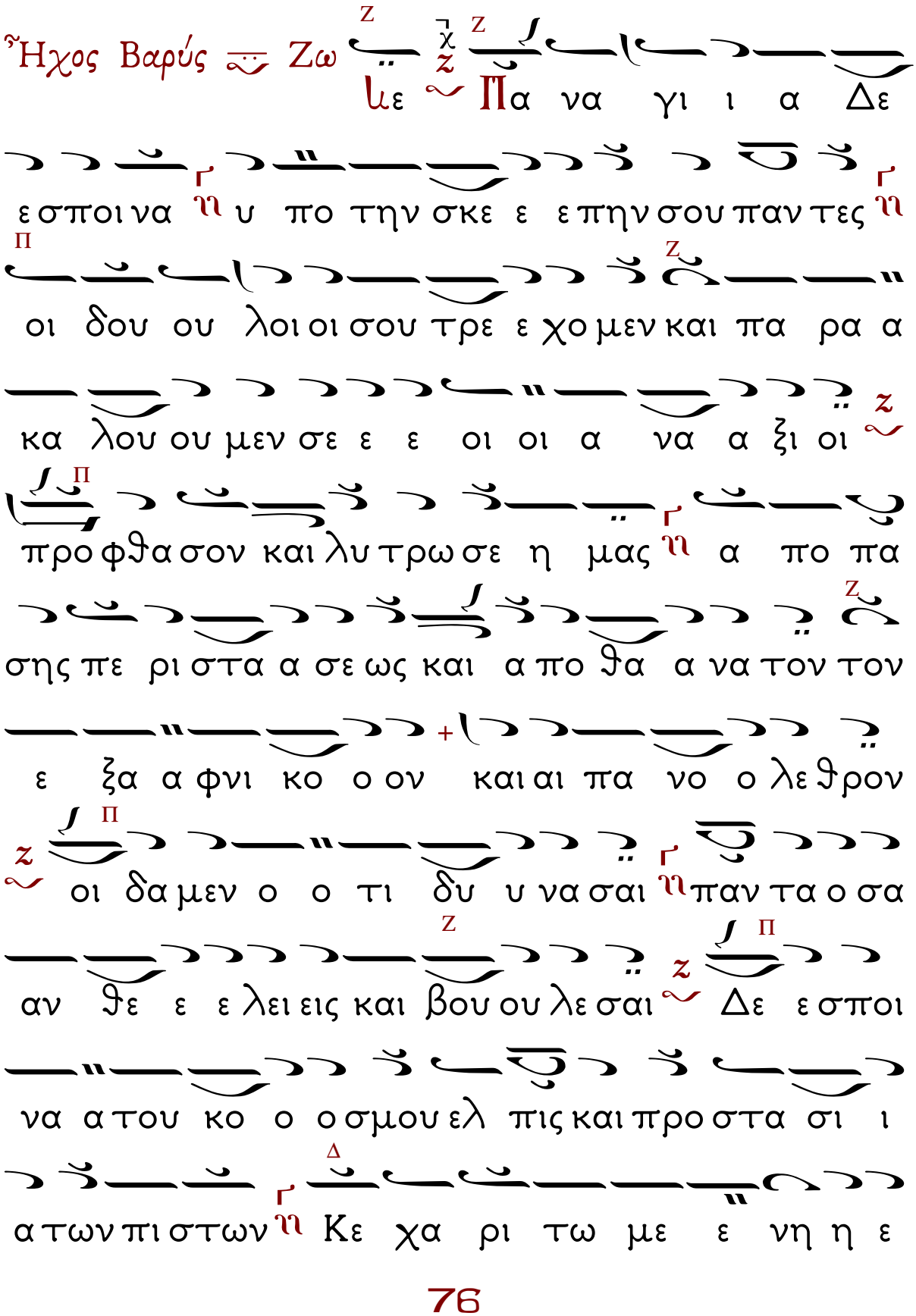
Ἦχος Βαρύς Ζω
Με Πα να γι ι α Δε
ε σποι να η υ πο την σκε ε επην σου παν τες η
οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι
προ φθα σον και λυ τρω σε η μας η α πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
ε ξα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι η παν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι Δε ε σποι
να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
α των πι στων η Κε χα ρι τω με ε νη η ε

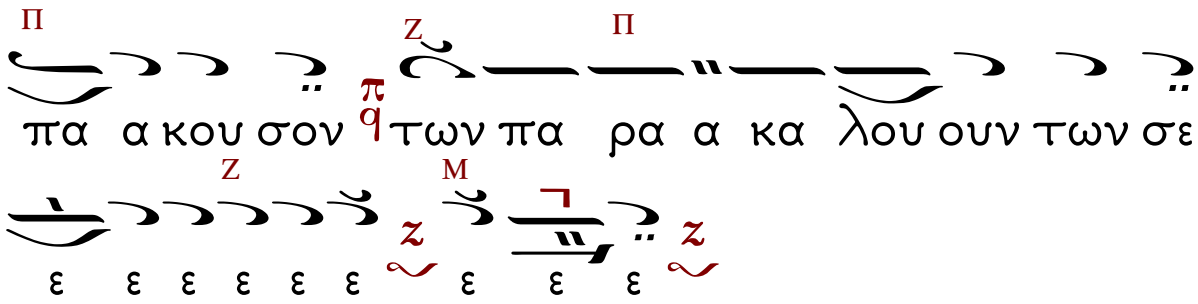
Π
Ζ
Π
π
q
πα α κου σον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ
Μ
z
z
ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

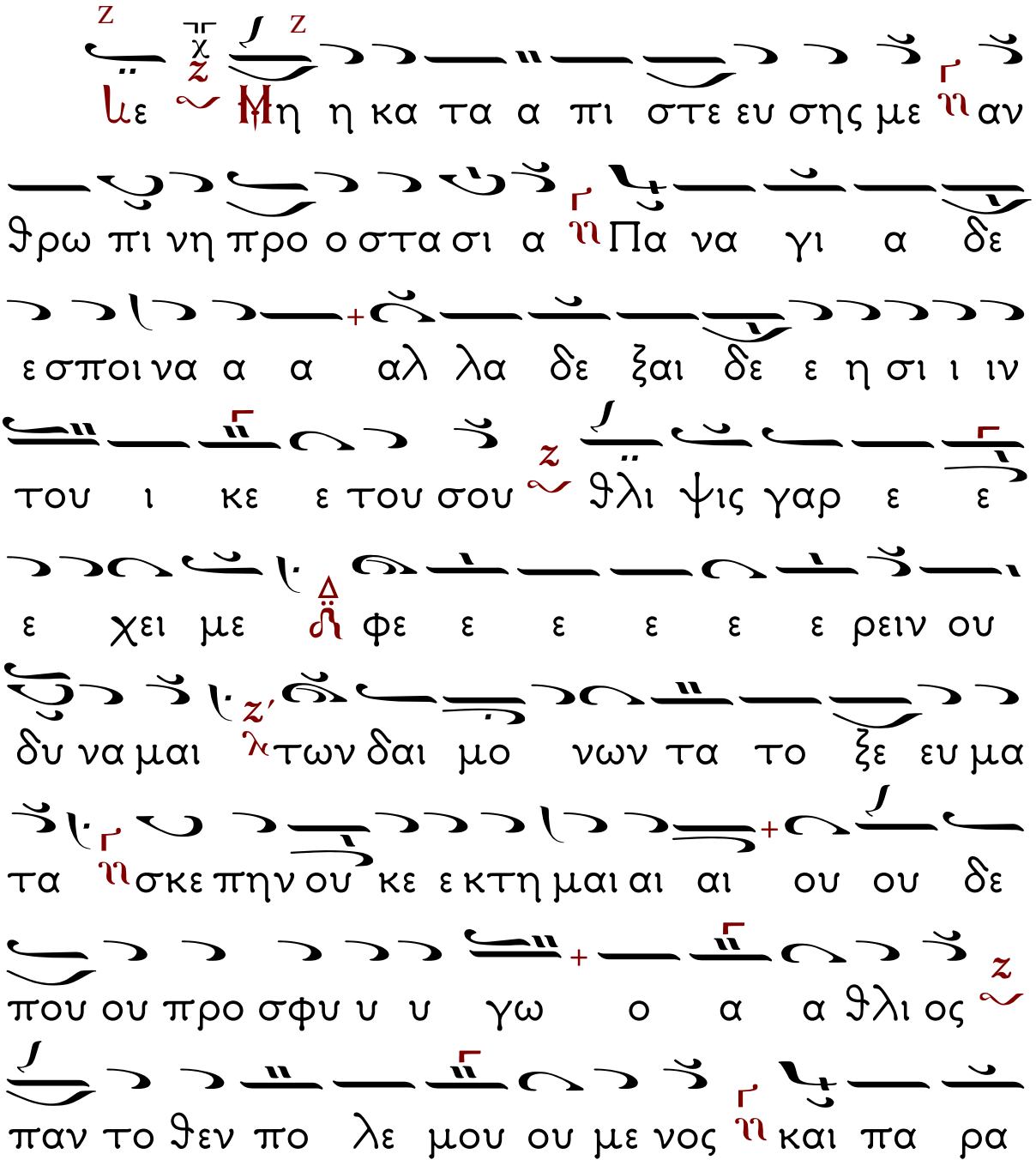

με Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

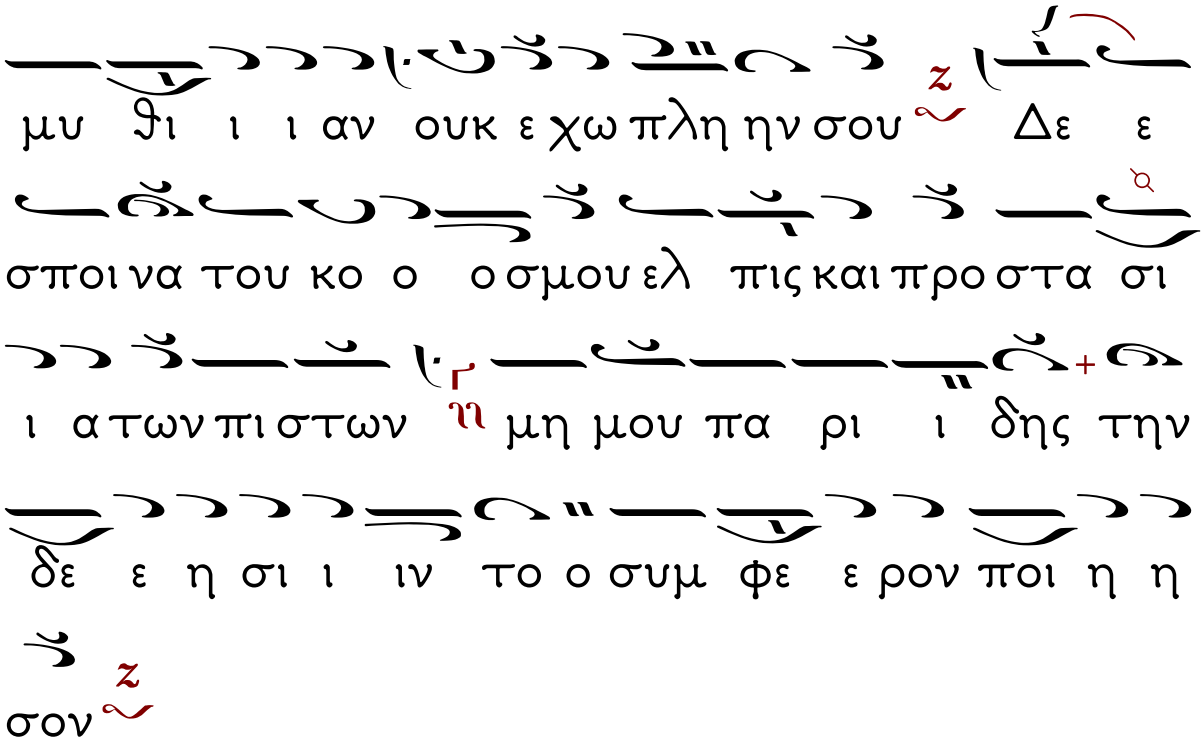
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πλη ην σου Δε ε
σποι να του κο ο οσμου ελ πις και προ στα σι
ι α των πι στων μη μου πα ρι ι δης την
δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε ρον ποι η η
σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

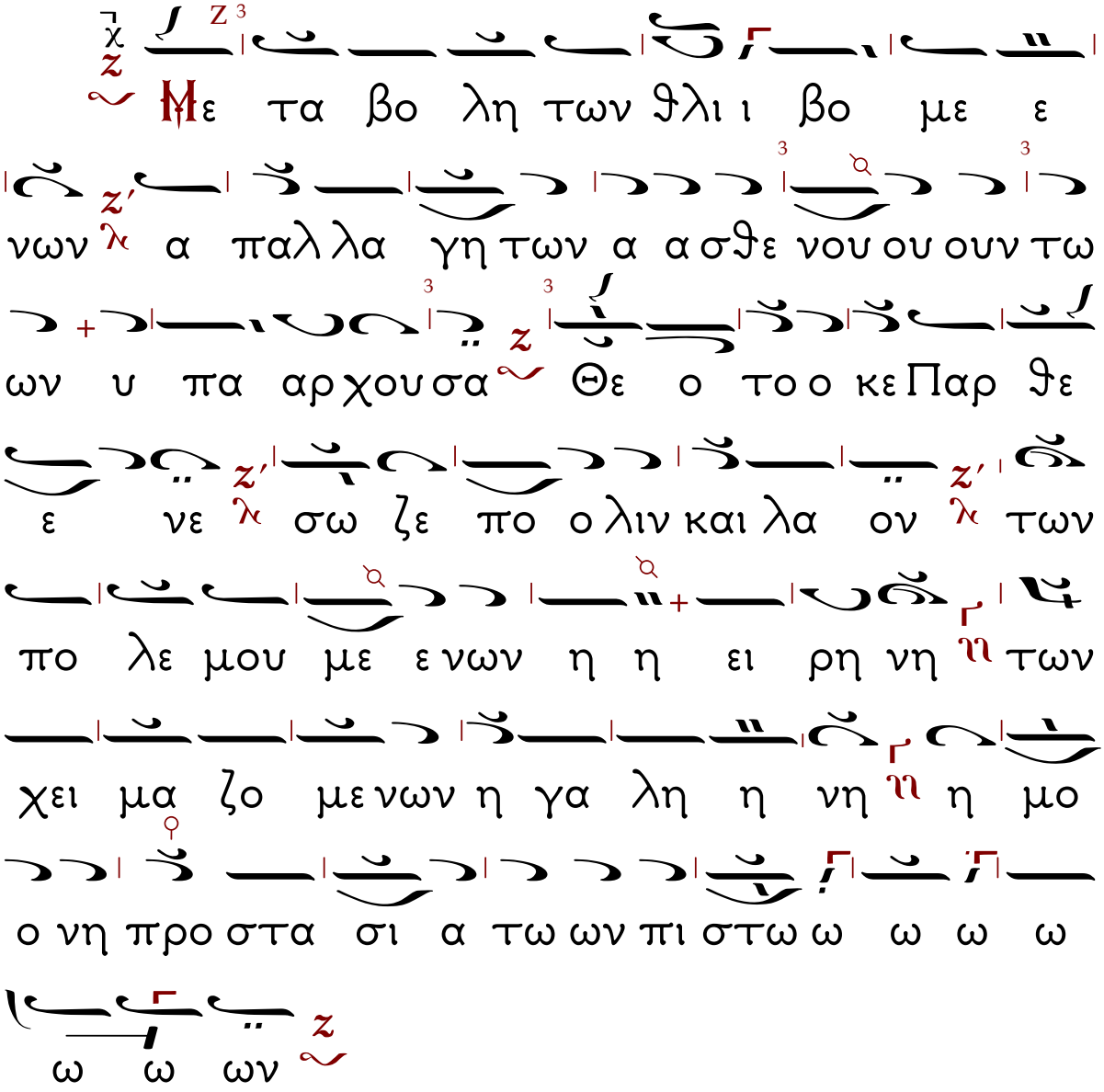

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων – Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.